

Nadchodzi świt

1

Tryumfalnie ♩ = 88-100

1. Nad - cho - dzi świt, u - my - ka mrok; Sztan - dar Sy -
 2. Ciem - no - ści mgłę roz - pro - szy wnet Pro - mie - ni
 3. To e - wan - ge - lii peł - nia jest, Bło - go - sła -
 4. Je - ho - wy głos dziś sły - chać znów, Na - ro - dy
 5. A - nio - łów chór i ziem - ska brać Świa - dec - two

jo - nu du - mnie lśni! No - we - go dnia ja -
 bos - kiej praw - dy blask; Nie - biań - ska chwa - ła
 wień - stwa pły - ną z nią. Po - tom - ków Ju - dy
 świa - ta bacz - cie więc: Ob - na - żył Pan już
 ra - zem da - ją to: Sy - jo - nu blask jaś -

śnie - je brzask, No - we - go dnia jaś - nie - je
 jas - na tak, Nie - biań - ska chwa - ła jas - na
 zmy - ty grzech, Po - tom - ków Ju - dy zmy - ty
 ra - mię Swe, Ob - na - żył Pan już ra - mię
 nie - je w krąg, Sy - jo - nu blask jaś - nie - je

brzask, Po - czą - tek zna - czy lep - szych dni.
 tak, O - gar - nie wkrót - ce ca - ły świat.
 grzech, Ka - na - anu zie - mie dla nich są.
 Swe, Przy - gar - nać was do sie - bie chce.
 w krąg, I - zra - el swój gro - ma - dzi dom.

W radosnym uniesieniu ♩ = 96-112

1. Duch Bo - ży, jak o - gień naj - świę - tszy, w nas pło - nie
 2. Dziś Pan zro - zu - mie - niem Swych świę - tych o - ta - cza,
 3. Zwo - ła - my naj - świę - tsze z du - cho - wych zgro - ma - dzeń,
 4. Dzień pię - kny to bę - dzie, gdy lew wraz z ja - gnę - ciem

I chwa - ła dni o - stat - nich o - gar - nia dzi - siał świat.
 By sę - dziów i wszy - stko, jak da - wniej, mo - gli mieć.
 By po - nieść kró - les - two nie - bie - skie po - przez świat,
 Bez gniewu o - bok sie - bie po - ło - żą się wśród pól.

Sprzed wie - ków są da - ry i wi - zje wró - co - ne
 Moc Swo - ją i wie - dzę na świat ten przy - wra - ca.
 Gdy przez na - szą wia - rę nasz Bóg nam prze - ka - że
 E - fra - im dzie - dzi - ctwo w Sy - jo - nie po - się - dzie,

I na a - nio - łów przyj - ście na - resz - cie nad - szedł czas.
 Za - sło - na po - nad zie - mią za - czy - na już się drzeć.
 Swe wi - zje i ła - ski, bo chwa - łą chce nam dać.
 Gdy Je - zus u - ka - że się w ry - dwa - nie po - śród chmur.

Śpie - waj - my, wo - ła j - my z ar - mia - mi nie - bie - ski - mi:

Nie - chaj bę - dą chwa - le - ni i Oj - ciec, i Syn!

Niech chwa - ła Im bę - dzie w nie - bio - sach od - da - na!

Od dziś i na za - wsze niech cześć bę - dzie Im!

Teraz wszyscy radujmy się

Z radością ♩ = 100–120

1. Te - raz wszy - scy ra - du - jmy się dniem wy - ba - wie - nia, bo wię - cej nie
 2. Żyć mu - si - my w je - dno - ści i ko - chać bli - źnie - go, I wy - rzec się
 3. Na ra - mie - niu Je - ho - wy po - le - gać bę - dzie - my. On nas po - pro -

bę - dzie ten świat o - bcy nam. Wieść ra - do - sna po świe - cie się
 czy - nów nie - go - dnych i złych. Grze - szni bę - dą o - ba - wiać się
 wa - dzi w dniach smu - tku i prób, A gdy dni te skoń - czo - ne z pra -

już roz - prze - strze - nia. Go - dzi - na o - dku - pie - nia się zbli - ża do bram.
 dnia o - sta - tnie - go, Gdy Pan, o - cze - ki - wa - ny, do służ przyjdzie Swych.
 wy - mi sta - nie - my, By Pa - na wi - tać, Je - mu u - klę - knąć u stóp.

Gdy świę - ci do - sta - ną, co przy - rzekł im Bóg, Do - ku - czać już
 Gdy świę - ci do - sta - ną, co przy - rzekł im Bóg, Do - ku - czać już
 I świę - ci do - sta - ną, co przy - rzekł im Bóg, Do - ku - czać już

wię - cej nie bę - dzie im wróg. Ca - ła zie - mia po - wró - ci do
 wię - cej nie bę - dzie im wróg. Ca - ła zie - mia po - wró - ci do
 wię - cej nie bę - dzie im wróg. Ca - ła zie - mia po - wró - ci do

sta - nu raj - skie - go. I - zra - el ca - ły we - zwie Pan: „Do do - mu wróć!”
 sta - nu raj - skie - go. I - zra - el ca - ły we - zwie Pan: „Do do - mu wróć!”
 sta - nu raj - skie - go. I - zra - el ca - ły we - zwie Pan: „Do do - mu wróć!”

Wieczna prawda

4

Podniosłe ♩ = 76–92

1. Bo - ska praw-da wie - cznie trwa, Od lat da-wnych świe - cić ma!
2. Pra - wda zno-wu jest wśród nas. Gdyż pro - ro - ków na - stał czas.
3. Za - trium-fu - je tak jak dzień, Co roz - ja - śnia no - cy cień.

Zry - wa wię - zy, któ - re czas Niósł w u-mys-łach ludz-kich mas!
Klu - cze bos - kiej mo - cy znów Dzier - żą słu - dzy Bo - ży tu!
Po - przez wie - ki męż - nie trwa, Świa - tłem nam przy - świe - cać ma.

Słowa: Parley P. Pratt, 1807–1857

Muzyka: Alexander Schreiner, 1901–1987

Ew. Jana 8:32

Nauki i Przymierza 50:24–25

Z wysokich szczytów gór

Z przekonaniem $\text{♩} = 56-72$

1. Z wy - so - kich szczy-tów gór Po - wie - wa szta - ndar nam.
 2. Bo Bóg pa - mię - ta też, Co przy - rzekł w da - wnych dniach,
 3. Bóg wznie - sie tu Swój dom — O - bja - wi chwa - łę Swą.
 4. Praw, co po - ply - ną w świat, Na - u - czy nas tu Bóg,

Na - ro - dy świa - ta już Bez - zwło - cznie spój - rzcie nań.
 Że tu w Sy - jo - nie nam On pra - wdy szta - ndar da,
 Z da - le - kich kra - jów wnet Po - ply - nie pie - śni ton:
 By zie - mią ca - łą już Z ma - dro - ścią rzą - dzić mógł.

To De - se - ret, spo - ko - jny ład.
 By świa - tłem Swym przy - cią - gał wzrok
 „Pój - dzie - my wraz, by słu - żyć tam,
 On ście - żką Swą nas po - wieść chce,

Sy - jo - nu ja - sny szczyt wy - zna - cza on.
 I dni o - sta - tnych ro - zja - śniał mrok.
 Prze - strze - gać Je - go prawd i słu - chać rad".
 By - śmy z przo - dka - mi zba - wi - li się.

O Zbawco Izraela

6

Z ufnością ♩ = 84–100

1. O Zba-wco I - zra - e - la, Po - cie - chą Tyś nam, Tyś
 2. My wie - my, że przy - jdzie, By ze - brać Swoj lud, Na
 3. Jak dłu - go nam je - szcze Wy - pa - dnie tak żyć I
 4. Dla dzie - ci Sy - jo - nu Ra - do - ści wstał dzień. A

łask wszy-stkich źró - dłem jest sam. Wo - bło - ku za dnia, W słu-pie
 Sy - jon by po - wieść go mógł. Czy w śmie - rci do - li - nie Lud
 w grze-chu sa - mo - tnie wciąż tkwić? Wro - go - wie ra - du - ją się —
 zna - ki już ja - wią nam się. Nie lę - kaj się więc! Pra-wy

o - gnia gdy noc, Nasz Król, nasz Wy - ba - wca i Pan!
 wie - rny ma łkać? Czy też na pu - stko - wiu ma trwać?
 Żal ści - ska nas, Lecz wnet wy - zwo - le - nia jest czas.
 bądź, Pan jest tuż. Przed Nim na - raz za - drży ich wróg.

5. Nasz Zbawco, Twe światło
 Niech prowadzi nas.
 Oblicza niech Twego lśni blask.
 A słodka nadzieja
 Na królestwo Twe
 Niechaj wtem wypełni nam się!

6. Gdy spojrzysz, radujesz
 Niebiański Swoj chór.
 Zastępy czekają Twych słów.
 Gdy mówisz, to wieczność
 Wypełnia Twój głos.
 Chwałę Ci oddaje ten lud.

Słowa: William W. Phelps, 1792–1872; adaptacja tekstu: Joseph Swain, 1761–1796.

II Ks. Mojżeszowa 13:21–22

Hymn był zamieszczony w pierwszym wydaniu śpiewnika ŚwDO z 1835 r.

1 Nefi 22:12

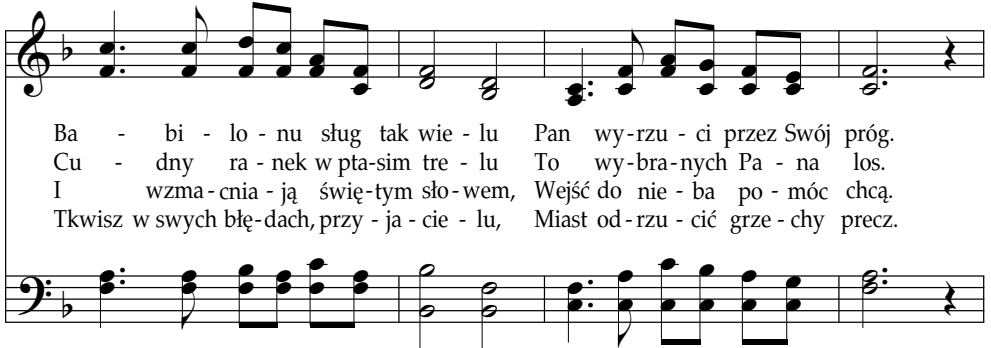
Muzyka: Freeman Lewis, 1780–1859

7 Izraelu, Izraelu, wzywa Bóg

Z duchem ♩ = 72-84

1. I - zra-e-lu, I-zra - e - lu, W twej nie - do - li wzy-wa Bóg.
 2. I - zra-e-lu, I-zra - e - lu, U - słysz gro-mki Bo - ga głos!
 3. I - zra-e-lu, a-nio - ło - wie Przy - la - tu - ją z nie-ba stron
 4. I - zra-e-lu, I-zra - e - lu, Czy o - cią-gasz smu-tno się?

Ba - bi - lo - nu sług tak wie - lu Pan wy-rzu - ci przez Swój próg.
 Cu - dny ra - nek w pta-sim tre - lu To wy-bra-nych Pa - na los.
 I wzma-cnia - ją świę-tym sło-wem, Wejść do nie - ba po - móc chcą.
 Tkwisz w swych błę-dach, przy - ja - cie - lu, Miał od-rzu - cić grze - chy precz.

Do Sy - jo - nu, do Sy - jo - nu Przy-bądź, by nie do - znać szkód.
 Tam w Sy-jo-nie, tam w Sy-jo - nie Ra - duj się, kto wszedł na włosć.
 Tam w Sy-jo-nie, tam w Sy-jo - nie Wstą-pisz, Pa - nie, na Swój tron.
 Tam w Sy-jo-nie, tam w Sy-jo - nie Już roz-brzmie-wa chwa - ły pieśń.

Do Sy - jo - nu, do Sy - jo - nu Przy-bądź, by nie do - znać szkód.
 Tam w Sy-jo-nie, tam w Sy-jo - nie Ra - duj się, kto wszedł na włosć.
 Tam w Sy-jo-nie, tam w Sy-jo - nie Wstą-pisz, Pa - nie, na Swój tron.
 Tam w Sy-jo-nie, tam w Sy-jo - nie Już roz-brzmie-wa chwa - ły pieśń.

Cieszymy się

8

Radośnie $\text{♩} = 46-54$

Unisono

1. Ciesz-my się, gdyż Król prze - ma - wia Do tej zie - mi znów.
 2. A - nio - ło - wie gło - szą z nie-bios Bo - ga wie-czny plan.
 3. Jak - że wiel - ki jest nasz Zba-wca! Nikt nie wstrzy-ma Go.

Szcze-ścia brzmie-nia pły - ną z nie-bios, Peł - ne słod - kich słów.
 Wieść ra - dos - ną wśród nas sze - rzą. Świat znów pra - wdę zna.
 On przy - no - si nam zba - wie - nie, Cie - sząc wszys-tkich w krąg.

Praw - da try - ska wo - kół nas, Znów pra - wo - ści nad-szedł czas.
 Niech u - sły - szy wszel - ki lud: Przy - wró - ce - nia na - stał cud.
 Za - śpie - waj - my wszy - scy wraz: Król mi - ło - ści jest wśród nas.

Pa - na i - mię głoś - my tu. Ka - żdy cześć niech od - da Mu.
 Pa - na i - mię głoś - my tu. Ka - żdy cześć niech od - da Mu.
 Pa - na i - mię głoś - my tu. Ka - żdy cześć niech od - da Mu.

Gdy anioł z wysokości

Z zadumą ♩ = 92-108

1. Gdy a - niół z wy - so - ko - ści Prze - ła - mał dłu - gą ci - szę,
2. Mo - ro - ni u - krył księ - gi, Przez wie - ki by - ły tam.
3. Prze - mó - wią o Jó - ze - fie I o po - tom - stwie je - go.

O - pu - ścił się w świa - tło - ści I sło - wa pięk - ne rzekł:
Na Pa - na gło - su dźwięk, Prze - mó - wią z zie - mi nam.
Wy - ja - wią daw - ne dzie - je Na - ro - dów świa - ta nam.

Z duchem ♩ = 100-116

Spójrz! Tam w Ku - mo - rah wzgó - rzu, hen, Kro - ni - ki le - żą w zie - mi tej.
I w bla - sku świa - tła zal - śnią znów, Chry - stu - sa rzą - dy bli - sko już.
I pe - łnię e - wan - ge - lii też Ich stro - ny nam u - ja - wnią wnet.

Spójrz! Tam w Ku - mo - rah wzgó - rzu, hen, Kro - ni - ki le - żą w zie - mi tej.
I w bla - sku świa - tła zal - śnią znów, Chry - stu - sa rzą - dy bli - sko już.
I pe - łnię e - wan - ge - lii też Ich stro - ny nam u - ja - wnią wnet.

4. Wypełnił się już czas
I nadszedł wielki dzień.
Połuszną, ziemio, bądź,
By mroku zniknął cień.
Przełamcie pieczęć! Niechaj świat
Zobaczy dziś ich chwały blask.
Przełamcie pieczęć! Niechaj świat
Zobaczy dziś ich chwały blask.

5. Radośnie już Izrael
W swym domu zbierze się.
Bogactwem i mądrością
Niech miasto wzniesie swe.
I Syjon zalśni w blasku dnia,
Wypełni ziemię prawda ta.
I Syjon zalśni w blasku dnia,
Wypełni ziemię prawda ta.

Powstańcie, święci, zbudźcie się!

10

Żywiłowo ♩ = 88–112

1. Po - wsta - ńcie, świę - ci, zbu - dźcie się!
 2. Wro - go - wie już gro - ma - dzą się,
 3. Prze - pe - łnia si - lna wia - ra nas,
 4. Niech pra - wość zna - na bę - dzie nam.

Za - nie - ście Pa - nu pro - śby swe, By Pan u -
 Wzra - sta - ją w si - łę woj - ska te. Nasz Pan o -
 W po - ko - rze się mo - dli - my wraz. W nie - zło - mnym
 „Zje - dno - czcie się” — po - wie - dział Pan. Jak je - dność

wo - lnił Sy - jon Swój I zni - szczył si - dła
 be - cny za - wsze jest, Wy - pe - łni Swo - ją
 ser - cu si - ła jest, Niech wie - czne ce - le
 two - rzą Bóg i Syn, Sy - jo - nu czę - ścią

po - kus te. I zni - szczył si - dła po - kus te.
 ze - mstę wnet. Wy - pe - łni Swo - ją ze - mstę wnet.
 spe - łnią się. Niech wie - czne ce - le spe - łnią się.
 sta - rmy się. Sy - jo - nu czę - ścią sta - rmy się.

Dziękujemy Ci, Boże, za proroka

Zwawo ♩ = 76-92

1. Dzie - ku - je - my Ci, Bo - że, za pro - ro - ka. On nam dziś prze - wo
2. Kie - dy bu - rze kło - po - tów za - gra - za - ją I po - ko - ju dni
3. Więc śpie - wa - jmy o Bo - żym mi - ło - sie - rdziu! Wy - chwa - la - jmy Go

dni - kiem ma być. Dzie - ku - je - my Ci też za e - wan - ge - lię,
koń - czą się już, My z u - śmie - chem na przy - szłość spo - glą - da - my,
w no - cy, za dnia! Niech ra - du - ją się wszy - scy e - wan - ge - lią

Któ - rej świa - tło po - ma - ga nam żyć. Za łask dzie - ku - je - my Ci
Bo Zba - wi - ciel i Pan nasz jest tuż. U - fa - my oj - co - wskiej do -
I niech ka - żdy jej świa - tło dziś ma. „Więc cho - dźmy ku ży - ciu wie -

mnó - stwo, Któ - rych ka - żdy z Twych rąk ty - le miał. Z ra - do - ścią stu -
bro - ci, Prze - cież ni - gdy nie za - wiódł nas Bóg. Żli lu - dzie, co
czne - mu” — Wszy - stkich pra - wych ro - zle - ga się głos. A tych, któ - rzy

ży - my Ci, Bo - że, Prze - strze - ga - my przy - ka - zań coś dał.
wa - lczą z Sy - jo - nem, Kie - dyś le - gną Mu ko - rnie u nóg.
pra - wdę o - drzu - cą, Mi - nie kie - dyś szczę - śli - wy nasz los.

Sprawiedliwy Boże nasz

12

Majestatycznie ♩ = 69-80

1. Spra-wie-dli-wy Bo-że nasz, Wiedź ka-pła-ństwa dro-gą nas,
2. Pe-łen praw-dy Bo-że nasz, Już za mło-du na-ucz nas,
3. Mi-ło-sier-ny Bo-że nasz, Duch Twój nie-chaj do-tknie nas,

Wo-gniu ży-wym du-sze te Har-tuj we-dle wo-li Twojej.
Krok po kro-ku do Cię iść, Za-wsze wier-nie słu-żyć Ci.
Niech u-ko-rzy, wie-dzę da. Nas u-świę-ca służ-ba Twa.

Chodź, gdzie proroka słycać głos

Radośnie ♩ = 80-96

1. Chodź, gdzie pro - ro - ka sły - chać głos, Tam sło - wa Bo - ga są.
 2. W ciem - noś - ci świat po - grą - żył się, I wszy - stko o - krył mrok.
 3. Dziś nie w czło - wie - ka wie - rzą już, Nie w lu - dzką moc, o, nie,
 4. Po - słu - szny więc tym sło - wom bądź, W nich świe - ci praw - dy blask.

Niech praw - da ta ra - du - je cię, Niech za - brzmi pie - śni ton.
 Twarz Swo - ją znów u - ka - zał Bóg, A Pan przy - wró - cił wzrok.
 Bo wie - dzą, że prze - klę - ty kto, Wy - pie - ra Zba - wcy się.
 Za - cho - wuj wszy - stkie pra - wa, by Do - cze - kać Bo - skich łask.

My zna - my głos pro - ro - ków tych, Co ży - li w daw - ny czas.
 Złe dro - gi kie - dyś o - brał świat I na ma - now - ce zszedł.
 To Chry - stus wszak na - ka - zał nam Prze - strze - gać Swo - ich praw.
 Aż świę - ty sam po - sły - szysz głos I wie - czny uj - rzysz tron,

Ko - lej - ny pro - rok praw - dę tę Przy - wró - cił poś - ród nas.
 Lecz świę - ci Bo - ga wie - dzą już, Gdzie wąs - ka ścież - ka jest.
 Tym, co Weń wie - rzą, zna - ki da Do os - tat - nie - go dnia.
 W na - gro - dę za wy - bo - ry twe Zba - wie - nie da ci On.

Słowa: Joseph S. Murdock, 1822-1899.

Czwarta zwrotka: Bruce R. McConkie, 1915-1985. © 1985 IRI

Muzyka: Joseph J. Daynes, 1851-1920

Józef Smith — Historia 1:14-17

Nauki i Przymierza 21:4-7

Zawsze modlimy się

14

Żarliwie ♩ = 72-88

1. Za - wsze mo - dli - my się, pro - ro - ku nasz, By Bóg po -
 2. Za - wsze mo - dli - my się, byś si - łą miał, By do Swej
 3. Za - wsze mo - dli - my się z mi - łość - cią tak, By bła - gań

cie - szał cię, wo - pie - ce miał. Choć mi - ja - ją - cych lat
 pra - cy moc Pan to - bie dał, Byś mógł pro - wa - dzić nas
 dzie - ci Swych wy - słu - chał Pan, Byś da - rów wszel - kich wciąż

ślad zna - czy twarz. Niech jas - no pło - nie wciąż żar, któ - ry
 każ - de - go dnia, Byś dro - gę świat - łem wciąż wska - zy - wał
 po sto - kroć miał, By bło - go - sła - wieństw moc Pan to - bie

masz. Niech jas - no pło - nie wciąż żar, któ - ry masz.
 nam. Byś dro - gę świat - łem wciąż wska - zy - wał nam.
 dał. By bło - go - sła - wieństw moc Pan to - bie dał.

Pierwsza modlitwa Józefa Smitha

Podniosłe ♩ = 84–92

1. Ja - ki pię - kny to był ra - nek, Ja - sno pro-mień sło - ńca lśnił,
 2. Ko-rnie z Bo-giem tak ro - zma-wiał Gło - śno w ży - ciu pie-rwszy raz,
 3. Na-gle ja - sność się zni - ży - ła. Po - nad sło - ńce bla - sku cud!
 4. „O - to Syn mój U - ko - cha - ny. Ty, Jó - ze - fie, słu - chaj Go!”.

W gó - rze śpie-wał gdzieś sko - wro-nek, Gaj mu - zy - ki pe - len był,
 Gdy swą mo - cą duch zły za - wiał, Mro-kiem wnet wy - peł - nił las.
 Ciem-ność wo - kół ro - zja - śni - ła, O - bjął chło-pca świa-tła słup.
 Jó - zef zo - stał wy - słu - cha - ny, Sło - wa Pa - na w se-rcu brzmiały.

Gdy w za - ci - szu la - su Jó - zef Mo - dlił się ze wszy-stkich sił,
 Jó - zef nie dał się ro - zpa - czy. Bo - gu u - fał ca - ły czas.
 Jó - zef Bo - ga Oj - ca z Sy - nem W świe-tle tym zo - ba - czyć mógł.
 Ja - kie szczę - ście go prze - pe - ńnia, Że Bóg z Sy - nem ży - wi są!

Gdy w za - ci - szu la - su Jó - zef Mo - dlił się ze wszy-stkich sił.
 Jó - zef nie dał się ro - zpa - czy. Bo - gu u - fał ca - ły czas.
 Jó - zef Bo - ga Oj - ca z Sy - nem W świe-tle tym zo - ba - czyć mógł.
 Ja - kie szczę - ście go prze - pe - ńnia, Że Bóg z Sy - nem ży - wi są!

Słowa: George Manwaring, 1854–1889

Muzyka: Sylvanus Billings Pond, 1792–1871;

zweryfikowane przez A. C. Smyth, 1840–1909

Józef Smith — Historia 1:14–20, 25

List Jakuba 1:5

Niech błogosławi Pan

16

W duchu modlitwy ♩ = 76–96

1. Niech bło - go - sła - wi Pan Zdro-wiem pro - ro - ka nam,
2. Pro - ro - ctwa gło - szą, że Kró - les - two wzro - śnie Twe
3. Niech Oj - ca z Sy - nem więź Przy - kła - dem bę - dzie wszem,

Niech po - kój ma. Jak o - gniem sło - wem swym Nie - sie wska -
Po świa - ta kres. Ta pra - wda go - re w nas, Je - dno - czy
Jak w zgo-dzie żyć. Je - dność niech łą - czy dziś Ser - ca i

zów - ki tym, Co pra-wość wy - brać chcą, Tę le - pszą część.
du - sze wraz, Pra - cuj - my ra - zem więc, By zdo - być cel.
rę - ce tych, Co za - wsze wy - trwać chcą I wiecz - nie żyć.

Żywiłowo ♩ = 76-96

1. Chwal - my czło - wie - ka, co roz - ma - wiał z Je - ho - wą! Je - zus mu
 2. Śmier - ci mę - czeń - skiej pa - mięć jest z na - mi za - wsze, Chwa - ła i
 3. Wie - czne kap - łań - stwo je - go bę - dzie i chwa - ła. Klu - cze kap -
 4. O - fia - ra nie - sie z so - bą ła - ski nie - bie - skie. Zie - mia za -

sam po - wo - ła - nie wiel - kie dał. On nam o - two - rzył dys - pen -
 cześć nie - chaj za - wsze bę - dą mu! A krew nie - win - na przez mor -
 łań - stwa na za - wsze dzier - ży on. Wia - ra ko - ro - nę i kró -
 pła - ci za mę - ża te - go krew. Prze - budź się, świe - cie! Spra - wied -

sa - cję o - stat - nią. Cześć wszy - stkich kró - łów i lu - dów bę - dzie miał.
 der - ców prze - la - na Z zie - mi za - wo - ła o praw - dę w są - du dniu.
 le - stwo mu da - ła, Po - śród pro - ro - ków z lat daw - nych je - go tron.
 li - wość zwy - cię - ży! „Bra - ta Jó - ze - fa” ród ludz - ki po - zna wnet.

Chwal - my Pro - ro - ka, co jest na wy - so - ko - ści! Próż - no z nim

zdraj - cy i ty - ra - ni, wal - czyć chcą — Ra - zem z Bo - ga - mi dzi - siaj

o nas się tro - szczy. Już śmierć zwy - cię - żyć nie mo - że ni - gdy go.

Spokojnie ♩ = 96–112

1. Węd - row - ca te - go cię - żki los Na dro - dze sta - wiał
2. Do skro - mnej stra - wy sia - dłem wnet, Bez sło - wa u - siadł
3. Gdzie źró - dło bi - je poś - ród skał, Spo - tka - łem go, lecz

mej nie raz. O po - moc pro - sił, drżał mu głos, Od -
o - bok mnie. Był gło - dny — da - łem ca - ły chleb, Po -
sła - by był. Pra - gnie - nie wo - dą zga - sić chciał — Za -

mó - wić mu nie by - ło jak. O i - mię nie py -
blo - go - sła - wił, za - czął jeść. Mi tak - że po - dał
czer - pnać jej już nie miał sił. Z po - mo - cą pos - pie -

ta - łem go, Gdzie zmie - rza a - ni i - dzie skąd. Sam
spo - rą część, Jak man - na z nie - ba każ - dy kęs. Do
szy - łem mu, Na - bra - łem wo - dy w ku - bek śwój. On

nie wiem, jak się sta - ło to, Lecz z ser - ca po - ko - cha - łem go.
sy - ta jad - łem te - go dnia, A - niel - ska by - ła ucz - ta ma.
zaś na - peł - nił go po brzeg; Pra - gnie - nia me - go nad - szedł kres.

4. Straszliwy wicher dął w tę noc,
Ulewa, grzmoty — wielki strach,
Gdy w progu zabrzmiał jego głos,
Pobiegłem wpuścić go pod dach.
Odziałem go i dałem koc,
Na moim łóżku spędził noc.
Na ziemi przyszło spocząć mi,
Lecz rajski ogród mi się śnił.

5. Pobity, nagi — w rowie gdzieś
Znalazłem go — bez czucia był.
Sprawdziłem puls, wróciłem dech,
Karmiłem go, by nabrał sił.
Śwątroską dopomogłem mu,
Wyleczył rany, wzmocnił duch.
Mnie spokój przejął, w chwili dwie
Ukoił ból na duszy dnie.

6. W więzieniu też spotkałem go,
Za zdradę wnet miał iść na śmierć
Choć wokół lżyło głosów sto,
Ja jeden mu oddałem cześć.
Mą przyjaźń wypróbować chciał,
Zapytał, czy mu życie dam.
Choć ciało słabe, siły brak,
Lecz duch mój wolny krzyknął: „Tak!”.

7. On w jednej chwili zmienił się,
Na sobie białą szatę miał,
Te rany w dłoniach znak to, że
Zbawiciel sam przede mną stał.
I po imieniu wezwał mnie:
„Mnie nigdy nie wstydzili się.
Świadectwem czyny będą ci,
Że cały czas służyłeś Mi”.

Naprzód marsz, święci

Z przekonaniem ♩ = 66-84

1. Na - przód marsz, świę - ci, nam nie stra - szny znój, Ciesz - my się
2. Po co na - rze - kać na zły lo - su kurs, Sko - ro to
3. Bóg przy - go - to - wał dla nas pię - kny dom. Wzy - wa na
4. A je - śli wcze - śniej przy - jdzie ko - róna dzień — Do - bry dzień!

w dro - dze tej! Choć dro - ga mo - że przy - po - mi - nać bój,
do - bry czas? Po co nam my - śleć, że na - gro - da tuż,
Za - chód nas, Wróg nie przy - bę - dzie, już nie skrzy - wdzi nas,
Nie trwóż się! O - pu - ści wte - dy cię stra - pie - nia cień.

Ce - lem jest chwa - ły dzień. Bo le - piej nam jest
Sko - ro bój mi - ja nas? Bądź dzie - lny wciąż, przy -
Bóg nam da wie - le łask. Tam sły - chać bę - dzie
Bóg nasz Pan cze - ka cię! Lecz je - śli Pan od

wciąż iść w dal, Zo - sta - wic w ty - le zbę - dny żal. Niech
go - tuj się, Nasz do - bry Bóg wspo - mo - że cię I
sło - dki śpiew, Tam Pa - na do - trze chwa - ły pieśń, Tam
śmie - rci znów Wy - ba - wi Swój ko - cha - ny lud, Re -

ser - ca za - wtó - ru - ją pieśń: Do - brze jest! Do - brze jest!
wkró - tce zda - my wia - ry test, Do - brze jest! Do - brze jest!
na - szych tru - dów przy - jdzie kres, Do - brze jest! Do - brze jest!
fre - nu za - śpie - wa - my treść: Do - brze jest! Do - brze jest!

Adam-ondi-Ahman

20

Spokojnie ♩ = 46-56

1. Na zie - mi nie - gdyś o - gród był Prze - pięk - ny, pe - len
 2. Tam E - noch z Bo - giem kro - czył wraz, Tam ciel - ców nie czcił
 3. Tam bło - go - sła - wieństw try - skał zdrój, I - zra - el wzra - stał
 4. Ho - san - na! Dni te przyj - dą znów, Gdy Chry - stus bę - dzie

chwa - ły. Tam człek na - praw - dę świę - cie żył, Je -
 czło - wiek, Sy - jo - nu chwa - ły wzra - stał blask, A -
 w chwa - le, Tam spo - kój w ser - cu czło - wiek czuł, A
 z na - mi. Prze - mie - ni Zie - mię mo - cą Swą Dla

zu - sa z bli - ska wier - nie czcił. Tam w A - dam - on - di - Ah - man.
 niel - ski śpiew tam bu - dził brzask. Tam w A - dam - on - di - Ah - man.
 Pan spo - czy - nek da - wał Swój. Tam w A - dam - on - di - Ah - man.
 świę - tych w no - wy, cud - ny dom, Jak w A - dam - on - di - Ah - man.

Słowa: William W. Phelps, 1792-1872. Hymn był zamieszczony
 w pierwszym wydaniu śpiewnika ŚwDO z 1835 r.
 Muzyka: anonim, *Southern Harmony*, 1835

Nauki i Przymierza 116:1
 Nauki i Przymierza 107:53-57

Już dzionek jest bliski

Radośnie ♩ = 112-126

1. Już dzio-nek jest bli-ski, już świt bu - dzi wszy-stkich, A chmu-ry i
 2. W świa - ty - niach się tru-dzić, by zmar-łym swym słu - żyć, Wciąż bę - dą tak
 3. Więc trudź-my się pil - nie i uc - my się dziel - nie, By wie-dzę po -
 4. W przy - jaż - ni, ra - do - ści żyć bę-dziem w wie - czno - ści, Je - zu - sa rad

smu - tki od - cho - dzą już w cień. Świat ca - ły się krzą - ta w naj -
 świę - ci od - cho - dzą już w cień. Świat ca - ły się krzą - ta w naj -
 więk - szać i ro - zwi - jać się. Wszak Bóg to o - bja - wił, że
 słu - chać, aż speł - ni się sen: Lud wsze - go ple - mie - nia do -

dal - szych za - kąt - kach. To znak, że cu - do - wny nad - cho - dzi ten dzień.
 sło - dych mi - ło - ści Po - zna - my z bli - ski - mi w cu - do - wny ten dzień.
 cud wiel - ki spra - wi: Pan przyj - dzie znów w chwa - le w cu - do - wny ten dzień.
 stą - pi zba - wie - nia I od - da cześć Pa - nu w cu - do - wny ten dzień.

♩ = 56-63
 Cu - do - wny dzień spo - czyn - ku ten Niech ca - ły
 Cu - do - wny dzień spo - czyn - ku ten

świat ra - du - je się, Świt twój niech wszel - ki prze - gna
 Niech ca - ły świat ra - du - je się, Świt twój niech wszel - ki prze - gna

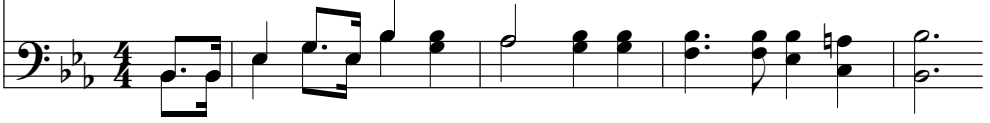
cień, Cu - do - wny ten Mi - le - nium dzień.
 cień, Cu - do - wny ten Mi - le - nium dzień.

Za potęgę tych gór

Energicznie ♩ = 88-104

1. Za po - tę - gę tych gór Cię wie - lbum, Tyś Bóg, Tyś Oj - cieć nasz.
2. Z nie - cnych rąk złych gnę - bi - cie - li Znie - śli - śmy cier - pień noc.
3. Da - łeś nam bez - pie - czne mie - jsce wśród szczy - tów wie - cznych gór.
4. My - śmy stra - żni - ka - mi świa - tła, co bę - dzie wie - cznie trwać.

Tyś Swym dzie - ciom do - dał mo - cy, Gór - ski je o - chro - nił pas.
 Ty do - da - łeś nam na - dzie - i, Tyś po - tę - gi dał swej moc.
 O - ne stró - żem są Twych dzie - ci, Któ - reś mą - drze przy - wiódł tu.
 My stró - ża - mi przy oł - ta - rzu W bo - skiej ci - szy bę - dzieć stać.

Ty I - zra - el Swój pro - wa - dzisz, I lu - do - wi wo - lność dasz;
 Po - śród bez - li - tos - nych wro - gów Dłu - gi o - dby - li - śmy marsz;
 Za te ska - ty i za rze - ki, za tych do - lin ży - zny pas,
 Po - śród skał o - dwa - gi źró - dło Try - ska jak w pra - da - wny czas;

Za po - tę - gę tych gór Cię wie - lbum, Tyś Bóg, Tyś Oj - cieć nasz.

Dzieci Pana, pójdźmy wraz

23

W radosnym uniesieniu ♩ = 96-112

1. Dzie - ci Pa - na, pój - dźmy wraz, Za - śpie - waj - my je - szcze raz,
 2. O, jak to ra - du - je nas! Że już nie - da - le - ki czas,
 3. Przy - o - dzia - ni w bia - ły strój, Wśród nas bę - dzie praw - dy zdroj.

Po - dej - mij - my zgod - ny ton, Gdy Pan wstą - pi na Swoj tron.
 Gdy Pan przyj - dzie z świ - tą Swą I u - sta - nie wszel - kie zło!
 Za - śpie - wa - my chwa - ły hymn, Za - krzy - knie - my z wszyst - kich sił.

Wte - dy bę - dzie Zie - mia ta O - czysz - czo - na z grze - chu, zła;
 I za - śpie - wa chó - rów chór, Że nasz Zbaw - ca, Pan i Król
 Wte - dy z Zie - mi znik - nie grzech, Wszę - dzie za - brzmi szcze - ry śmiech;

Grzech od - rzu - ci ludz - kość ta, Mi - łość, po - kój rzą - dzić ma.
 Rzą - dzić bę - dzie, po - kój tuż, Strach i lęk prze - mi - ną już.
 Mi - łość bę - dzie w każ - dym z nas, I na ra - dość przyj - dzie czas.

Przyjdź Królu, Panie nasz!

Śmiało ♩ = 84-100

1. Przyjdź Kró - lu, Pa - nie nasz! O - cze - ku - je - my
 2. Przyjdź, prze - pędź grze - chu cień Świat o - czyść o - gniem
 3. Ho - san - ny śpie - wa lud, Zba - wie - niem cie - szy
 4. Ży - wo - ta Książ - że, To - bie cześć! Trzy - kro - tnie wie - lbim

Cię. Na skrzy - dła ch przy - nies nam Wol - no - ści no - wy
 Swym. Pra - wo - ści wsta - nie dzień. Ra - do - ści za - brzmi
 się. Dźwięk nie - sie w chwa - le Mu Zwy - cię - ską, no - wą
 Go! Wy - bra - ny na - ród wie, On o - bjął wre - szcie

dzień. Pra - gnie - niem świa - ta przyj - ście
 hymn. To świę - ci gło - szą chwa - łę
 pieśń. A sło - dych hy - mnów w nie - bie
 tron. Po - ga - ńskie lu - dy skło - nią
 Pra - gnie - niem świa - ta, świa - ta, przyj - ście, przyj - ście

Twe, I - zra - el nie - chaj zbie - rze się.
 Twą, Po - ko - ju rzą - dy wi - tać chcą.
 już Ro - zle - ga się z Sy - jo - nu wzgórz.
 się I ka - żdy ję - zyk wy - zna Cię.
 Twe;

Radujcie się, toż Pan

25

Żywiłowo ♩ = 92-108

1. Ra - du - jcie się, toż Pan! Kró - lo - wi daj - cie cześć!
 2. Pan, Zba - wca nasz i Król, Mi - ło - ści, pra - wdy Bóg.
 3. On rzą - dzi świa - tem tym, Kró - le - stwo Je - go trwa.

Mie - szka - ncy zie - mi nie - ście świa - tu triu - mfu wieść!
 Gdy nas u - wo - lnił z grze - chu pęt, tron za - jął Swój.
 On dzie - ży klucz do śmier - ci i do pie - kiel bram.

Wznies ser - ce swe! I wznies swój głos! Wciąż ra - duj się, bo w Nim jest moc!

Wznies ser - ce swe! I wznies swój głos! Wciąż ra - duj się, bo w Nim jest moc!

Wszelkie stworzenie, Boży świat

Z powodu ograniczeń licencyjnych Kościół nie może opublikować muzyki w tym formacie.

Słowa: Św. Franciszek z Asyżu, 1182–1226; tłum. na j. ang.: William H. Draper, 1855–1933

Muzyka: *Geistliche Kirchengesänge*, Köln, 1623; aranż.: Ralph Vaughan Williams, 1872–1958. Muzyka zapożyczona z *English Hymnal* za zgodą Oxford University Press.

Kopiowanie bez pisemnej zgody właściciela praw autorskich zabronione.

Ks. Psalmów 148

Nauki i Przymierza 128:23

W tym dniu szczęścia i radości

Radośnie $\text{♩} = 46-56$

1. W tym dniu szczę - cia i ra - do - ści, Pa - nie, czci - my
 2. O - twórz, Pa - nie, wro - ta nie - bios, Po - bło - go - sław
 3. Trudź - my dziel - nie się w Sy - jo - nie, Wszak pro - ro - cy

i - mię Twe, Zgro - ma - dze - ni w świę - tym miej - scu
 mo - cą Swą Słu - gi wier - ne, co pra - cu - ją
 rzek - li to: Tu - taj dzie - ci o - bie - tni - cy

Sło - wem ka - żdym wiel - bim Cię!
 E - wan - ge - lię gło - sząc Twą. A - lle - lu - ja,
 Znaj - dą swój bez - piecz - ny dom.

A - lle - lu - ja, Dźwięcz - ny pły - nie gło - sów chór. W u - nie -

sie - niu chwa - li Pa - na: Je - zus Stwór - ca nasz i Król!

Na wysokości Bóg

28

Radośnie ♩ = 88–104

1. Na wy - so - kość - ci Bóg, Chwa - ła niech bę - dzie Mu!
2. Je - zus, nasz Pan i Bóg, Z grze - chu wy - ba - wił lud.
3. A - nio - łów nie - chaj głos W nie - bie wy - chwa - ła Go,

Daj - my Mu cześć. Mi - łość - cią da - rzy Swą, Choć cier - piął
Daj - my Mu cześć. Niech w świat się nie - sie wieść, Że On po -
Da - jąc Mu cześć. Ho - nor od - daj - my Mu, Przed ma - jes -

wszel - kie zło. Po wie - ki chwal - my Go, Ba - ra - nek nasz!
ko - nał śmierć. Po - chwal - na Je - go pieśń, Ba - ra - nek nasz!
ta - tem tu, Wszak wiecz - ny jest nasz Bóg, Ba - ra - nek nasz!

Słowa: James Allen, 1734–1804, zmienione
Muzyka: Felice de Giardini, 1716–1796

Objawienie 5:9–13

Fortecą mocną jest nasz Bóg

Podniosłe ♩ = 60–80

Fo - rte - cą mo - cną jest nasz Bóg, Sił źró - dłem nie za - wo -

dzą - cym. Po - mo - cą wie - lką jest nasz Bóg, Zło

ży - cia po - ko - nu - ją - cy. On prze - zwy - cię - ła

świat. ZU - pa - dku zba - wia nas. Po - tę - żny wie - lce

jest i wszy - stko stwo - rzył też. Kró - lo - wać bę - dzie na wie - ki.

Wsza chwała, cześć i honor

30

Tryumfalnie ♩ = 96-112

1. Wsza chwa-ła, cześć i ho - nor Dla Cie - bie, Kró - lu mój,
 2. Na wy - so - ko - ści To - bie A - nie - lski śpie - wa dwór.
 3. To To - bie, nim cier - pia - łość, Śpie - wa - no chwa - ły pieśń.

Któ - re - mu to ho - san - ny Dzie - cię - cy śpie - wał chór.
 Stwo - rze - nie wsze i lu - dzie Wtó - ru - ją z zie - mi mu.
 Dziś To - bie, Wy - nie - sio - ny, Pra - gnie - my od - dać cześć.

Tyś Kró - lem I - zra - e - ła, Tyś Da - wi - do - wy Syn,
 Przed To - bą He - braj - czy - cy Z pa - lma - mi nie - gdyś szli.
 Przy - ją - łeś on - giś chwa - ły hymn, Mi - ło - ści przy - mij dar,

Przy - cho - dzisz wi - mię Pa - na, Bło - go - sła - wio - nyś Ty.
 My u - wie - lbie - nia hy - mny Śpie - wa - my w da - rze Ci.
 Ty, któ - ry ko - chasz do - bro, Ła - ska - wy Kró - lu nasz.

Panu niech będzie cześć

Radośnie ♩ = 92-112

1. Pa - nu niech bę - dzie cześć! On kró - lem wsze - go stwo - rze -
 2. Pa - nu niech bę - dzie cześć! On w chwa - le wszy - stkim pa - nu -
 3. Pa - nu niech bę - dzie cześć! On bro - ni cię i o - chra -
 4. Pa - nu niech bę - dzie cześć! Z ser - ca Go pra - gnę wy - chwa -

nia! Du - sza ma wiel - bi Go — Pan źró - dłem mo - cy zba -
 je. O świę - tych tro - szczy się, nad ni - mi pie - czę spra -
 nia. Za - wsze przy to - bie jest, mi - łość - cią Swą cię o -
 lać. Kto żyw, niech wzno - si pieśń, niech gło - si: Cześć Mu i

wie - nia! Niech pły - nie pieśń. Sło - wa i
 wu - je. Po - trze - by twe W Pa - nu wy -
 sła - nia. Za - sta - nów się, Jak wiel - ka
 chwa - ła! „A - men” niech brzmi, Wień - cząc te

or - ga - nów dźwięk Gra - ją Mu hymn u - wiel - bie - nia!
 peł - nią się wnet, Czyń więc, co On na - ka - zu - je.
 moc wspie - ra cię. Kto cię pod skrzy - dło przy - gar - nia?
 mo - dli - twy czci. Cześć bę - dziem Pa - nu od - da - wać.

Słowa: Joachim Neander, 1650–1680; tłum.: Catherine Winkworth, 1829–1878

Muzyka: Na podstawie: *Stralsund Gesangbuch*, 1665;

aranż.: William S. Bennett, 1816–1875; i Otto Goldschmidt, 1829–1907

Ks. Psalmów 150

Ks. Psalmów 23:6

Chwalmy Pana wszyscy wraz

32

Radośnie ♩ = 88–104

1. Chwal-my Pa - na wszy-scy wraz, Wszak ra - do - ści jest to czas.
2. Na głos wy - chwa - laj - my Go, Wiel - kie cu - da czy - nił On.
3. Bo - że, Oj - cze wie-czny nasz, W To - bie ży - wot wszy-stko ma.

O - bja-wio-nej praw-dy blask Ży - cia nam roz-świe - la szlak!
I - mię Je - go — łas - ki znak, Wszy-stkich u - mi - ło - wał wszak.
Wsze stwo-rze - nie, ca - ły świat Wie - cznie z To - bą bę - dzie trwać.

Chwal-my Pa - na wszy-scy wraz, Wszak ra - do - ści jest to czas.
Na głos wy - chwa - laj - my Go, Wiel - kie cu - da czy - nił On.
Bo - że, Oj - cze wie-czny nasz, W To - bie ży - wot wszy-stko ma.

Boże, do Ciebie zwracamy się dziś

Z przekonaniem ♩ = 88-108

1. Bo - że, do Cie - bie zwra - ca - my się dziś, Tyś przod - kom
 2. Wdzięcz - ni za wszy - stko, czym ob - da - rzasz nas Ser - cem i
 3. Dar e - wan - ge - lii bło - go - sła - wi nas, Co - raz to
 4. W wal - ce ze złem chro - ni nas pan - cierz Twój, Nie spo - czniem,

na - szym po - ka - zał, gdzie iść. Świa - tło Swe daj, wskaż, gdzie
 pieś - nią chwa - li - my Cię wraz. Tyś ży - ciem nam, Tyś
 więk - szy jest Sy - jo - nu blask. Ka - płań - stwa moc ma ku
 aż zwy - cię - ży - my ten bój. Chwa - ły ra - do - sna po -

dro - gi są Twe, Ni - gdy nie po - zwól nas zwieść.
 świa - tłem nam jest. Ni - gdy nie po - zwól nas zwieść.
 To - bie nas wieść, Ni - gdy nie da - my się zwieść!
 pły - nie ta pieśń: Ni - gdy nie da - my się zwieść!

Ni - gdy! Ni - gdy! Nie po - zwól nam zgu - bić się!

Za - wsze! Za - wsze! Mo - dli - twą daj wiel - bić Cię!

Boże Odwieczny, Twa potężna dłoń

34

Energicznie ♩ = 92-112

(Fanfary przed każdą zwrotką)

1. Bo - że O - dwie - czny, Twa po - tę - żna
2. Mi - łość Twa za - wsze pro - wa - dzi - ła
3. Przed trwo - gą woj - ny, przed za - ra - zy

dłoń w prze-stwo-rzach świa - tom chwa-ły da - je ton.
 nas; w tym wo - lnym kra - ju los wy-zna-czasz nasz.
 złem, Niech chro - ni nas po - tę - żne ra - mię Twe.

W be - zmia - rze nie - bios e - cho nie - sie pieśń,
 Bądź na - szym Wła - dca, Stró - żem bądź Ty nam.
 Niech Twa re - li - gia w ser-cach ro - śnie nam.

Któ - rą do stóp Twych ko - mie chce - my nieść.
 Sło - wo Twe pra - wem, ście - żką jest Twój plan.
 Twa szczo - dra do - broć po - kój wszy - stkim da.

Hen naprzód dąż

Stanowczo ♩ = 104-116

1. Hen na - przód dąż i z wia - rą w ser - cu żyj.
 2. Hen na - przód dąż, na - pa - waj sło - wem się.
 3. Hen na - przód dąż wy - trwa - le dro - gą tą.

Na - dzie - i żar niech pa - li się weń wciąż.
 Chry - stu - sa i - mię weź, bo w nim jest moc.
 I Pa - na e - wan - ge - lię po - nieś w świat.

Mi - ło - ścią Bo - żą ko - chaj wszy - stkich w krag.
 Do Nie - go przyjdź i w świe - tle wie - cznym kroc.
 On po - wie ci: „Ja to - bie ży - cie dam!”.

A - lle - lu - ja! A - lle - lu - ja! A - lle - lu - ja!

Prowadź nas, o wielki Jahwe

36

Majestatycznie ♩ = 76–96

1. Pro-wadź nas, o wie - lki Ja - hwe. Wiedz do o - bie - ca - nych ziem.
 2. Je - zu, o - twórz czy - ste źró - dła, Bło - go - sła-wieństw nie szczędź nam.
 3. Kie - dy zie - mia się za - trzę - sie, Nie - chaj strach nie nę - ka nas.

My - śmy sła - bi, Tyś po - tę - żny, Niech nas wspie - ra ra - mię Twe.
 Niech słu - p o - gnia i o - bło - ków Strze - że aż do do - mu bram.
 Gdy Twe są - dy bę - dą wszę - dzie, Strzeż w Sy - jo - nie nas w ten czas.

Du - chu Świe - ty, Du - chu Świe - ty! Karm nas, pó - ki przyj - dzie
 Wie - lki Zba - wco, wie - lki Zba - wco! Spro - wadź, spro - wadź pię - kny
 Bę - dziem śpie - wać, bę - dziem śpie - wać Pie - śni chwa - ły na Twą

Pan, przyj - dzie Pan. Karm nas, pó - ki przyj - dzie Pan.
 dzień, pię - kny dzień! Spro - wadź, spro - wadź pię - kny dzień!
 cześć, na Twą cześć. Pie - śni chwa - ły na Twą cześć.

Słowa: William Williams, 1717–1791. Pierwsza zwrotka przetłumaczona przez Petera Williamsa, 1722–1796.

Hymn był zamieszczony w pierwszym wydaniu śpiewnika ŚwDO z 1835 r.

Muzyka: John Hughes, 1873–1932

II Ks. Mojżeszowa 13:21–22
 Nauki i Przymierza 45:57

Podniosłe ♩ = 100–112

1. O świę - ci, jak sil - ne świa - dec - two dał Bóg,
2. Bez wzglę - du na stan twój, w cho - ro - bie czyś zdrów,
3. Ja je - stem dziś z to - bą, nie lę - kaj się więc,

I wzmo - cnił bez - mier - ną po - tę - gą Swych słów!
Czy ży - jesz w u - bós - twie lub bo - gactw masz w bród,
Bo Jam Bo - giem twym — za - wsze bro - nić cię chcę.

Cóż jesz - cze po - wie - dzieć mógł nad to, co rzekł
Czy w kra - ju, czy gdzieś na wy - gna - niu twój dom —
Ja wzmo - cnię cię, do - dam ci sił w chwi - lę złą

Tym, któ - rzy Je - zu - sa, tym, któ - rzy Je - zu - sa,
Jak te - go wy - ma - ga, jak te - go wy - ma - ga,
I cie - bie pod - trzy - ma, i cie - bie pod - trzy - ma,

Tym, któ - rzy Je - zu - sa pro - si - li: „Nas strzeż”?
Jak te - go wy - ma - ga po - trze - ba, jest On.
I cie - bie pod - trzy - ma wszech - moc - na ma dłoń.

4. Gdy wzywam cię, byś przez głębiny wciąż szedł,
Żałości otchłanie nie pochłona cię,
Bo Ja będę z tobą, gdy ciężki twój los,
Uświęcę dla ciebie, uświęcę dla ciebie,
Uświęcę dla ciebie najsroźszą z twych trosk.

5. Gdy diabeł swe wichry i grad pošle wnet,
Na mojej opoce ostaniesz zawsze się.
Płomieni piekących nie zniszczy cię rój,
Jak złoto wypali, jak złoto wypali,
Jak złoto wypali cię piec udreki mój.

6. A gdy wiek sędziwy dopadnie mój lud,
Okaze się wtedy miłości mej cud;
Jak pasterz zgromadzę owieczki me znów,
Do siebie przygarne, do siebie przygarne,
Do siebie przygarne — poznają głos mój.

7. Twej duszy, co Jezus podporą wciąż jest,
Nie mogę pozwolić, by dała się zwieść;
Twej duszy, pomimo że piekło ją chce,
Ja nigdy, przenigdy, ja nigdy, przenigdy,
Ja nigdy przenigdy, nie zostawię jej.

Jak wielkiś Ty

Z powodu ograniczeń licencyjnych Kościół nie może opublikować muzyki w tym formacie.

Słowa: Stuart K. Hine, 1899–1989. * W oryginalnej angielskiej wersji hymnu użyto słów: Ks. Psalmów 8:3–9; 9:1–2
works — dzieła (w miejsce: worlds — światy). Mosjasz 4:5–13

Muzyka: szwedzka melodia ludowa, ok. 1891; aranż.: Stuart K. Hine.

© 1953 Stuart K. Hine na cały świat (z wyjątkiem Ameryki Północnej i Południowej).

© 1953, Renewed 1981 by Manna Music, Inc., P.O. Box 218, Pacific City, OR 97135

na Amerykę Północną i Południową. Międzynarodowe prawa autorskie chronione.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Wykorzystywanie za zgodą właścicieli praw autorskich.

Kopiowanie bez pisemnego pozwolenia właścicieli praw autorskich zabronione.

Światłością mą Pan

Z przekonaniem ♩ = 72-92

1. Świa - tło - ścią mą Pan, więc cze - góż się bać? Czy
 2. Świa - tło - ścią mą Pan, choć chmur nie brak w krąg, To
 3. Świa - tło - ścią mą Pan i si - łą mą jest, Z po -
 4. Świa - tło - ścią mą Pan, od - ku - pił mnie On, Roz -

w noc, czy za dnia — On przy mnie wciąż trwa. On
 wia - ry mej moc prze - go - ni je stąd. Pan
 mo - cą Je - go po - ko - nam, co złe. W sła -
 świet - lił dro - gę i dał wiecz - ny dom. To

jest mym zba - wie - niem od grze - chu i łąz, Duch
 Je - zus zaj - mu - je kró - lew - ski wszak tron, Więc
 bo - ściach mnie wzmac - nia co dnia łą - ską Swą, Za
 On Zba - wi - cie - lem i Kró - lem jest mi, Więc

praw - dę tę świad - czy, ra - du - ję się więc. Mój
 ciem - ność u - my - ka, gdy ka - że tak On. Mój
 dob - re u - czyn - ki na - gra - dza mnie On. Mój
 pieś - nią Go chwa - lę przez wszyst - kie swe dni.

Pan — świat - ła moc; Ra - dos - ną
 Pan — świat - ła moc; Mój Pan — świat - ła moc;

pieśń śpie - wam tę. Czy w noc, czy za
 Ra - dos - ną pieśń śpie - wam tę. Czy w noc, czy za dnia, czy

dnia, Pan wie - dzie, wie - dzie wciąż mnie.
 w noc, czy za dnia Pan wie - dzie, wie - dzie wciąż mnie.

Ojczy, Twe dziatki wznoszą pieśń

Energicznie ♩ = 92-100

1. Oj - czy, Twe dzia - tki dziś wznoszą pieśń, Wdzię - czne za mi - łość, chcą
2. Aż pod nie - bio - sa niech pły - nie ton, Pieśń chó - ru nie - chaj dziś

dać Ci cześć. Za Twą o - pie - kę i tro - skę Twą, Chcą po - dzię -
brzmi jak dzwon. Wiedź nas, o Bo - że, jak wier - ny lud, Nie po - zwól,

ko - wać Ci pieś - nią św. Za e - wan - ge - lii Twojej wie - cznej blask,
by - śmy zbo - czy - li z dróg. Da - waj nam mąd - rość, w o - pie - ce miej,

Za świa - tło praw - dy i moc Twoich łask. Ra - dzi, że do - bry był
Wy - ba - czaj błę - dy, daj u - czyć się. Oj - czy, dla Cie - bie ta

wy - bór nasz, Z we - se - lem w ser - cu śpie - wa - my tak.
z ser - ca pieśń, Hy - mnem pra - gnie - my Ci od - dać cześć.

Za urodę ziemi tej

41

Radośnie ♩ = 88–116

1. Za u - ro - dę zie - mi tej, Za błę - ki - tny nie - bios blask,
2. Za u - ro - dę ży - cia chwil, Po - ry ro - ku, dzień i noc,
3. Za mi - ło - ści lu - dzkiej dar, Za ro - dzi - ny na - szej krąg,

I za mi - łość, któ - ra jest Od na - ro - dzin wo - kół nas.
Wzgó - rza, po - la, kwia - tów woń, Słoń - ce, księ - życ i gwiazd moc.
Za przy - ja - ciół, któ - rych mam, Za ży - czli - wych my - śli tok.

Pa - nie, śpie - wać chce - my Ci, Hymn wdzię - czno - ści o - raz czci.

Słowa: Folliott S. Pierpoint, 1835–1917

Muzyka: Conrad Kocher, 1786–1872

Ks. Psalmów 95:1–6

Ks. Psalmów 33:1–6

Bóg miłością wszelką jest

Lagodnie ♩ = 84-104

1. Zie - mi kwie - cie z wszy - stkich łąk, Bez - miar nie - bios,
 2. E - cho do - lin, po - mruk wzgórz, Szmer stru - my - ka,
 3. Moc na - dzie - i, ci - chy głos Sło - dycz w ser - ca

słoń - ca krag, Po - wiew wia - tru, desz - czu woń,
 la - su szum, Sze - lest li - ści, pta - ków śpiew,
 wle - wa wprost. W na - szych do - mach go - szczą tu

Nie - zmie - rzo - na mor - ska toń. Wszy - stko wo - kół
 Trze - pot skrzy - deł, mo - rza zew. Wszy - stko pie - śnią
 Chwi - le szczę - ścia, ziem - ski cud. Gło - sy z nie - bios

gło - si, że: Bóg mi - łość - cią wiel - ką jest.
 gło - si, że: Bóg mi - łość - cią wiel - ką jest.
 szep - cza, że: Bóg mi - łość - cią wiel - ką jest.

Słowa: Thomas R. Taylor, 1807–1835, zmienione. Hymn był zamieszczony
 w pierwszym wydaniu śpiewnika ŚwDO z 1835 r.

Muzyka: Thomas C. Griggs, 1845–1903

I List Jana 4:7–8
 Mojżesz 6:63

Modlitwa dziękczynna

43

Radośnie ♩ = 92–112

1. Zbie - ra - my się ra - zem, by pro - sić o ła - ski;
 2. Jest przy nas, kie - ru - je nas, cią - gle jest z na - mi,
 3. My wszy - scy chwa - li - my Go, Pan nasz triu - mfu - je.

A Pan wprost nam gło - si Swą wo - łość co krok;
 On rzą - dzi, pro - wa - dzi kró - le - stwo wciąż Swe;
 Mo - dli - my się, a - by o - bro - ńcą nam był.

Przy - wra - ca przy - ńcio - ne dziś ży - cia cne bla - ski.
 Nie od dzi - siaj wie - my, że wa - lkę wy - gra - my;
 Niech mi - łą nas tro - ski i to, co nas tru - je;

Śpie - wa - jmy Je - mu więc, Czy dzień to, czy mrok!
 Po na - szej stro - nie Pan; Od - da - jmy Mu cześć!
 U - wo - lnij, Pa - nie, nas I do - daj nam sił!

Słowa: anonim, Holandia, ok. 1626; *tłum.:* Theodore Baker, 1851–1934

Muzyka: anonim, Holandia, ok. 1625; *aranż.:* Edward Kremser, 1838–1914

Ks. Psalmów 100:4–5

Ks. Izajasza 12:1–6

Niech się zbierze wdzięczny lud

Energicznie ♩ = 96-108

1. Niech się zbie - rze wdzię - czny lud, Pie - śnią zwięń - czy żni - wa trud.
 2. Zie - mia po - lem Bo - żym jest, Plon ma Oj - cu przy - nieść cześć.

W do - mu plon bez - pie - czny już, Ma tu schron od śnie - żnych burz.
 Ką - kol i psze - ni - cę tną, Smu - tek al - bo ra - dość zna.

Bóg, nasz Stwó - rca, o nas dba I po - trze - by na - sze zna.
 Pie - rwej źdźbło, a po - tem kłos, Wnet się wa - ży zia - rna los.

Do świą - ty - ni bie - ży lud, Pie - śnią wień - czy żni - wa trud.
 Do - brym niech po - zwo - li Pan Zbo - zem się o - ka - zać nam.

Droge dzieci, Bóg jest blisko

45

Łagodnie ♩ = 92-112

1. Dro - gie dzie - ci, Bóg jest blis - ko, Pie - czę ma On
 2. Dro - gie dzie - ci, tam a - nio - ły Strze - gą was i
 3. Dzie - ci, pra - gnie Bóg was u - czyć Przez Świę - te - go

dzień i noc. I ra - du - je Go to wszyst - ko,
 noc, i dzień. Ma - ją swo - je e - pis - to - ły
 Du - cha głos. Więc słu - chaj - cie, co wam mó - wi,

Gdy czy - ni - cie do - bra moc. Szczę - ścić bę - dzie,
 Z każ - dym wa - szym sło - wem weń. Ceń - cie cno - tę!
 Pe - łąn miej - cie szczę - ścia trzos. Zo - stań wier - ny,

szczę - ścić bę - dzie, Je - śli za - u - fa - cie Mu.
 Ceń - cie cno - tę! Czy - ste ser - ca zba - wi On.
 zo - stań wier - na! Bóg i Sy - jon cie - szą się.

Światłem mnie wiedź

W duchu modlitwy $\text{♩} = 54-72$

1. Świa-tłem mnie wiedź, gdyw mro-ku to-nie świat; Na-przód mnie wiedź!
 2. W mo-dli - twie nig - dy nie pro-si-łem Cię, A - byś mnie wiódł.
 3. Tak dłu - gi czas bło - go - sła-wi-łeś mnie; Na-przód mnie wiedź.

Gdy ciem-na noc i dom da - le - ko mam; Na-przód mnie wiedź!
 Świę - dro - gą sze - dłem, a - le te - raz chcę, Byś na - przód wiódł.
 Przez ba - gien mrok, przez ska - ły, po - śród mgieł, Aż mi - nie noc.

Strzeż kro - ków mych, nie pro - szę Cię, byś dziś
 Ko - cha - łem świat, choć w ser-cu krył się strach;
 Aż w brza - sku dnia a - nio - łów za - brzmi śpiew.

Dał pa - trzeć w dal, daj krok za kro - kiem iść.
 Choć dum - nym był, za - pom - nij prze - szły czas.
 Tak ko - cham go, choć błą - dzieć przy - szło gdzieś.

Potrzeba mi Cię wciąż

47

Żarliwie ♩ = 60-72

1. Po - trze - ba mi Cię wciąż, Twa chwa - ła tu.
 2. Po - trze - ba mi Cię wciąż, o Pa - nie mój.
 3. Po - trze - ba mi Cię wciąż, bądź ze mną dziś.
 4. Po - trze - ba mi Cię wciąż, Naj - świę - tszy mój.

Mój Pa - nie, w gło-sie Twym jest po - kój mój.
 Po - ku - sy tra - cą moc, gdy je - steś tu.
 Na do - bre i na złe, chcę z To - bą żyć.
 Och, Pa - nie, Je - zu, wiedz, że je - stem Twój!

O Pa - nie, dro-gi Pa - nie, tak mi Cie-bie trze - ba!

Chcę przyjść do Cie-bie, Zbaw - co; bło - go - sław mi!

Blżej Cię, Boże mój

Lagodnie ♩ = 63-76

1. Bli - żej Cię, Bo - że mój, Bli - żej Cię być,
 2. Choć słoń - ce zasz - ło już I za - padł zmrok,
 3. Niech dro - ga wie - dzie mnie Do nie - ba bram,

Choć - by to krzyż mi dał Bli - żej Cię przyść.
 Przysz - ło na ka - mień mi Kłaść gło - wę swą,
 Wszyst - ko mi - łość - cią Swą Bóg da - je nam.

Chcę ca - łym ser - cem swym
 W snach mo - ich ma - rzę, by Bli - żej Cię, Bo - że, być,
 A - nio - ły da - ją mi

Bli - żej Cię, Bo - że mój, Bli - żej Cię być.

4. Gdy Twojej łaski blask obejmie mnie,
 W modlitwie wzniosę głos, by chwalić Cię.
 Dzięki modlitwom mym bliżej Cię, Boże, być,
 Bliżej Cię, Boże mój, bliżej Cię być.

5. Zaś kiedy pośród chmur pomknę do gwiazd,
 I poznam słońca moc, księżycza blask,
 Wciąż będę śpiewać Ci: Bliżej Cię, Boże, być,
 Bliżej Cię, Boże mój, bliżej Cię być.

Drogi Panie, Zbawicielu

49

Z czcią ♩ = 66-76

1. Dro - gi Pa - nie, Zba - wi - cie - lu, Twe prze - sła - nie sło - dki - m jest.
 2. Dro - gi Pa - nie, Zba - wi - cie - lu, źró - dłem si - ły je - steś nam.
 3. Dro - gi Pa - nie, Zba - wi - cie - lu, u - zdro - wie - nie se - rcu dasz.

Niech Twój czy - sty i za - rli - wy Duch za - mie - szka w ka - żdym z serc.
 Dzię - ki Twe - mu mi - ło - sie - rdziu wię - cej w nas nie bę - dzie zła.
 Ul - żyj nam w cie - rpie - niu wsze - lkim, o - susz ży, stra - pie - nia znak.

Niech prze - ko - na ka - żdą du - szę i za - trzy - ma Złe - go wpływ.
 Pa - nie, o - tocz nas mi - ło - ścią, skie - ruj nas na wą - ski szlak.
 U - cisz bu - rze, u - cisz wi - chry, któ - re tłu - mią szczę - ścia blask.

Dro - gi Pa - nie, Zba - wi - cie - lu, bli - sko Cie - bie chce - my żyć.
 Dro - gi Pa - nie, Zba - wi - cie - lu, gdy błą - dzi - my, daj nam znak.
 Dro - gi Pa - nie, Zba - wi - cie - lu, Twym po - ko - jem ob - darz nas.

Żarliwie $\text{♩} = 52-66$

1. Pa - nie, w krąg bu - rza sza - le - je! Fal sły - chać po - tęż - ny ryk!
 2. Pa - nie, przed To - bą w mod - lit - wie Po - kor - nie dziś kłę - kam tak,
 3. Nie - bez - pie - czeń - stwo mi - nę - ło, Znów słoń - ca blask jas - no lśni;

I nie - bo zas - nu - te jest czer - nią, Nie mo - że nam po - móc nikt.
 Och, zbudź się, u - ra - tuj mnie, pro - szę, Gdy w ser - cu na - dzie - i brak.
 I po - kój na zie - mi pa - nu - je, Na du - szy tak lek - ko mi!

Nie dbasz, że my tu zgi - nie - my? Jak mo - żesz te - raz spać?
 Te wi - ry grze - chu i gnie - wu Na dno mnie wcią - gnać chcą.
 Zo - stań mój Od - ku - pi - cie - lu! Sam nig - dy nie chcą być!

Kie - dy śmierć nam tu w o - czy za - głą - da, Na dnie mo - że spo - cząć wrak.
 A ja to - nę, ja to - nę, mój Mis - trzu, Więc przy - bądź i zniszcz to zło.
 Aż z ra - doś - cią za - wi - nę do por - tu I z To - bą znów bę - dę żyć.

Ży - wio - ty po - słusz - ne są wo - li Twej. U - cisz je. U - cisz je.
 U - cisz je. U - cisz je.

Mo - rze o - gar - nął sztor - mo - wy szął, De - mo - nów, czło - wie - ka czy

in - na moc zła, Nie wa - żą się wo - dy go wcią - gnać w toń, Gdy sta - tek pro -

wa - dzi ich Pa - na dłoń. Po - słusz - ne wszys - tko jest wo - li Twej. Spo - kój już.

Spo - kój już. Po - słusz - ne wszys - tko jest wo - li Twej. Spo - kój jest już.

Prawość nam daj

Pewnie $\text{♩} = 66-80$

1. Na - sze pro - śby za - no - si - my: Pra - wość nam daj.
 2. Tę mo - dli - twę zmó - wmy zno - wu: Pra - wość nam daj.
 3. Nie - stru - dze - ni i wy - trwa - li: Pra - wość nam daj.

W do - brej spra - wie się mo - dli - my: Pra - wość nam daj.
 Pe - łni wia - ry mi - mo zno - ju: Pra - wość nam daj.
 Dzie - łni wo - bec ży - cia fa - li: Pra - wość nam daj.

Niech nasz za - pał bę - dzie zna - ny i na zie - mi
 Ka - żdy z nas jest bo - ha - te - rem, ho - nor dla nas
 Bó - le, pró - by nam nie - o - bce. W nie - bie dla nas

na - gra - dza - ny. Pra - wość nam daj. Pra - wość nam daj.
 zna - czy wie - le. Pra - wość nam daj. Pra - wość nam daj.
 ska - rby bo - skie. Pra - wość nam daj. Pra - wość nam daj.

Służbie Tobie poświęceni

52

Z czią ♩ = 69–88

1. Słu - żbie To - bie po - świę - ce - ni, niech Twój Duch wy - pe - łnia nas.
 2. Wspo - móż nas w tej świę - tej pra - cy, po - bło - go - sław ka - żdy dzień.
 3. Tru - dna przy - szłość jest przed na - mi, pra - we ży - cie chce - my wieść.

W ser - cach na - szych niech za - go - ści u - czuć moc i ra - dość Twa.
 Niech Duch Świę - ty nas pro - wa - dzi, aż Twój o - sią - gnie - my cel.
 W dniu na - sze - go zmar - twych - wsta - nia po - kój w ser - cu swo - im mieć.

Nie o - pusz - czaj, nie o - pusz - czaj. Po - móż, Pa - nie, wy - grać bieg.
 Chroń nas za - wsze, chroń nas za - wsze, aż wy - gra - my bi - twy swe.
 Chwa - lmy Cie - bie, chwa - lmy Cie - bie, ca - łą wie - czność, Pa - nie nasz.

Nie o - pusz - czaj, nie o - pusz - czaj. Po - móż, Pa - nie, wy - grać bieg.
 Chroń nas za - wsze, chroń nas za - wsze, aż wy - gra - my bi - twy swe.
 Chwa - lmy Cie - bie, chwa - lmy Cie - bie, ca - łą wie - czność, Pa - nie nasz.

Pan jest mym Pasterzem

Spokojnie ♩ = 63–76

1. Pan jest mym Pas - te - rzem, więc nie brak mi nic. Na
 2. Choć ciem - ną do - li - ną iść przy - szło mi tu, Tyś
 3. Gdy trosk i kło - po - tów o - gar - nia mnie noc, Mój

ni - wach zie - lo - nych On pa - sie mnie dziś. On po - i mnie
 mym O - pie - ku - nem, nie lę - kam się więc. Twą si - łą wzmo -
 Pan bło - go - sła - wieństw da - ru - je mi moc. Na - masz - cza mą

wo - dą, spo - koj - ne me sny, Gdy zba - czam z mej dro - gi, ra -
 cnio - nym, więc o - prę się złu. Wszak z To - bą nic złe - go nie
 gło - wę, ja wciąż przy Nim trwam. Mój kie - lich jest pe - łąn, o

tun - kiem On mi. Gdy zba - czam z mej dro - gi, ra - tun - kiem On mi.
 mo - że stać się. Wszak z To - bą nic złe - go nie mo - że stać się.
 cóż pro - sić mam? Mój kie - lich jest pe - łąn, o cóż pro - sić mam?

Miłość Zbawcy

54

Z czią ♩ = 84-96

1. Mi - ło - ścią Swą Pan wszy-stkich o - pro - mie - nia nas.
 2. To Du - cha głos - pod - szep - tów ser - ca źró - dłem On,
 3. Ty, Oj - cze nasz, stwo - rzy - łeś wszy-stko rę - ką Swą.

Jak słoń - ca blask roz - jaś - nia chmur - ny czas.
 Gdy słu - chasz Go, złych krzy - ków mil - knie ton.
 Sy - na Tyś dał. My wy - chwa - la - my Go.

O - świe - tła nam do Nie - go dro - gi trud - ny szlak,
 Za - brzmi jak grom na - dzie - i dźwięk w zwał - pie - nia noc,
 Wy - słu - chaj nas, po - słu - szni pra - wom chce - my być,

By - śmy tam z Nim w wie - czno - ści ży - li wraz.
 Łą - czy nas z Nim ta więz - mi - ło - ści moc.
 Tyś Nie - ba Król, wraz z To - bą chce - my żyć.

Pójdź za mną dziś

Pokornie ♩ = 69–76

1., Pójdź za mną dziś, za - chę - cał Pan. Kro - czmy ście -
 2., Pójdź za mną dziś — ten pro - sty zwrot Po - dno - słych
 3. Czyż nie wy - star - czy wie - dzieć, że W ślad za Nim
 4. Za Pa - nem ma - my za - wsze iść, Na zie - mi,

żka - mi, co wska - zał nam. Je - dno - ścią z Nim mo -
 prawd za - wie - ra moc, Co na - głą, że - by
 ma - my u - dać się? Nie, gdyż ta po - dróż
 gdzie ży - je - my dziś I gdy trosk zie - mskich

że - my być, Je - śli pra - gnę - my z Pa - nem iść.
 wznio - ślej życ I in - spi - ru - ją lu - dzką myśl.
 w świe - cie łez Pro - wa - dzi nas do świę - tszych miejsc.
 przy - jdzie kres, Wte - dy dzie - dzi - ctwo na - sze jest.

5. Zawsze musimy naprzód przeciw,
 Choć widok pól rozległy jest.
 Iść tam, gdzie słycać Pana głos,
 Cokolwiek nam przyniesie los.

6. Wszystkie królestwa, wszelka moc,
 Chwała i łaski nasze są,
 Bo jedna nam przyświeca myśl,
 Tych kilka słów: „Pójdź za mną dziś”.

Pójdź do Jezusa

56

Łagodnie ♩. = 50–58

1. Pójdź do Je - zu - sa, je - śliś znu - zo - ny, Je - śliś stru -
 2. Pójdź do Je - zu - sa, On cię u - sły - szy, Choć w cie - mnej
 3. Pójdź do Je - zu - sa, On cię wy - słu - cha, Je - śli o
 4. Pójdź do Je - zu - sa, gdzie - kol - wiek dom twój, Na wy - spach

dzo - ny, nę - ka cię grzech. On cię po - wie - dzie
 no - cy zgu - bi - łeś się. Mi - łość cię zna - jdzie
 mi - łość pro - sić Go chcesz. Czyż nie do - strze - gasz,
 mo - rza, czy gdzieś wśród pól, Czyś jest za - mo - żny,

w przy - sta - ni stro - nę, Je - śli za - u - fać Mu chcesz, Mu chcesz.
 i po - pro - wa - dzi, Ja - sny po - ka - że ci dzień, ci dzień.
 że twe - go du - cha Za - stęp a - nio - łów chce strzec, chce strzec?
 czy stan twój skro - mny, On wzy - wa: „Pójdź, do mnie pójdź”. „Do mnie pójdź”.

Choć życia próby trapią nas

Z radością ♩ = 80-96

1. Choć ży - cia pró - by tra - pią nas, na - przód z od -
 2. Choć ra - dość nam przy - sła - nia cień, na - re - szcie
 3. Z wdzię - czno - ścią w ser - cu mó - dlmy się, niech na - sza

wa - gą dą - żmy wciąż, Nie - dłu - go już zba -
 zbli - ża się ten dzień, Gdy Je - zus, Pan u -
 ra - dość wie - cznie trwa. Mi - mo że chmu - ry

wie - nia dzień świat o - pro - mie - ni praw - dą
 ka - że się, wszel - kie - go zła na - sta - nie
 kłę - bią się, Pan nas w o - pie - ce Swo - jej

swą. Świat o - pro - mie - ni praw - dą swą.
 kres. Wszel - kie - go zła na - sta - nie kres.
 ma. Pan nas w o - pie - ce Swo - jej ma.

4. Choć prawa nasze deptce świat
 I wrogów moc otacza nas,
 Jezus nasz Pasterz, Pan i Brat,
 Zwyciężył zło, jest źródłem łask.
 Zwyciężył zło, jest źródłem łask.

6. Choć Szatan wiele trzodzi się,
 Próżność swych starań dobrze zna.
 Słowa proroków wzmocnią nas,
 Tak pokonamy moce zła.
 Tak pokonamy moce zła.

5. Ta święta praca nadal trwa,
 Wielkich wydarzeń nadszedł czas.
 Królestwo w tych ostatnich dniach
 Niech cały ten wypełni świat.
 Niech cały ten wypełni świat.

7. Oddajmy chwałę Panu dziś,
 Który posyła sługi Swe.
 Niechaj poniosą dobrą wieść
 Mieszkańcom całej ziemi tej.
 Mieszkańcom całej ziemi tej.

Wraz zebrać się już czas

58

Radośnie ♩ = 80–96

1. Wraz ze - brać się już czas, Niech ra - dość po - zna świat,
2. Poz - wól - my mił - czeć tym, Dla któ - rych o - bcy Bóg,
3. W nie - bio - sach rzą - dzi On I ca - łą zie - mią też,
4. Wszech - moc - ny Oj - ciec Bóg Mi - łoś - ci wzór to nasz,

Mi - łoś - ci hymn niech za - brzmi nasz, By chwa - łą Pa - nu dać.
Lecz w świat niech pły - nie słod - ki hymn Ra - dos - nych Kró - la sług.
Wzbu - rzo - ne nie - bo, mo - rza toń Pod - da - ją Bo - gu się.
On ze - śle moc Swą bos - ką tu, By w gó - rę wy - nieść nas.

Słowa: Isaac Watts, 1674–1748

Muzyka: Aaron Williams, 1731–1776

Ks. Izajasza 12:5

List do Rzymian 8:28

Spokojny bądź

Z powodu ograniczeń licencyjnych Kościół nie może opublikować muzyki w tym formacie.

Słowa: Katharina von Schlegel, 1697–ok.1768; tłum. na j. ang.: Jane Borthwick, 1813–1897

Muzyka: Jean Sibelius, 1865–1957. © 1900 by Breitkopf and Härtel.

Prawa do aranżacji Presbyterian Board of Christian Education 1933,
odnowione 1961, wzorowane na *Hymnal*. Za pozwoleniem Westminster Press,
Filadelfia, Pensylwania. Kopiowanie bez pisemnej zgody właściciela praw zabronione.

Ks. Psalmów 37:3–9

Nauki i Przymierza

101:14–16, 35–38

Łagodny jest nasz Bóg!

60

Łagodnie ♩ = 76–88

1. Ła - go - dny jest nasz Bóg! Ży - czli - wie wie - dzie nas! Złóż
2. Pod ba - cznym o - kiem Swym Bóg świę - tych tu - taj ma. A
3. Więc cze - mu ży - cia znój Na ba - rkach sam masz nieść? Śpiesz
4. Dar ła - ski ka - żdy zna, Nie - zmien - ny wie - cznie jest. U

tro - ski swe u Je - go stóp I ży - cie za - wierz Mu.
dłoń, co wła - da świa - tem tym, Schro - nie - nie dzie - łom da.
przed Oj - co - wski w nie - bie tron, By tam po - krze - pić się.
stóp Mu zło - żę brze - mię swe, Śpie - wa - jąc sło - dką pieśń.

Słowa: Philip Doddridge, 1702–1751

Muzyka: Hans G. Nägeli, 1773–1836; aranż.: Lowell Mason, 1792–1872

I List Jana 5:3

Ks. Psalmów 55:23

Jak długo, Panie święty mój

Uroczyście $\text{♩} = 44-48$

1. Jak dłu - go, Pa - nie świę - ty mój, Na -
 2. Twa praw - da ul - gę nie - sie nam. Od -
 3. Od - wie - czny Oj - cze, Pa - nie nasz. Dzień
 4. Z ciem - no - ści głę - bi wo - ła lud, By

dzie - je ma przy - ćmie - wać ból? Z serc
 da - la cień prze - szło - ści w nas. Twą
 przy - spiesz, gdy zba - wie - nie dasz. Kró -
 wy - ba - wie - nie przy - nieść mu: „W po -

na - szych pły - nie wia - ra ta, Że
 ścież - ką chce - my za - wsze iść. Twej
 le - stwo pię - kne zbu - duj nam I
 ko - rze serc pro - si - my Cię, O

speł - nia, że się speł - nia wo - ła Twa.
 wo - li pod - da - je - my ży - cie dziś.
 wy - puść nas z wię - zie - nia grze - chu bram.
 Pa - nie, wy - zwól nas z pa - do - łu łez”.

Droga długą się zda?

62

Lagodnie ♩ = 72–88

1. Dro - ga dłu - gą się zda? Stro - ma ścież - ka jest twa? Peł - no
 2. Wąt - łe ser - ce tnie ból, W du - szy czu - jesz swej znój, Kie - dy
 3. W ser - cu po - czuj swym żar! Wszak zna - la - złeś już szlak! Pan ci
 4. W zie - mi świę - tej twój kres, Gdzie nie za - znasz już łez. I gdzie

cier - ni i kol - ców u stóp? No - gi krzak os - try tnie, Kie - dy
 tru - dzisz się w mę - ce swych trosk? Cięż - kim zda - je się krzyż, Któ - ry
 dro - gę wska - zu - je wciąż doń. O - czy ra - do - śnie wzniesie I za
 miej - sca nie bę - dzie miał grzech. Smut - ku nie za - znasz tam, Ból nie

w gó - rę się pniesz, A - by po - nad żar dnia dziś się wzniesić?
 dźwi - gnąć masz dziś? Nikt nie bie - ży z po - mo - cą go nieść?
 rę - kę Go weź. On po - wie - dzie cię ścież - ką we mgłę.
 zwień - czy ci ran. Je - go rę - kę chwyć, za Nim tam wejdz.

Słowa: Joseph Fielding Smith, 1876–1972

Muzyka: George D. Pyper, 1860–1943

Alma 36:3

List do Hebrajczyków 12:1–3

Gdy wiara silna

Spokojnie ♩ = 69–88

First system of musical notation, including vocal line and piano accompaniment. The vocal line starts with a quarter note 'Nie' and continues with chords and eighth notes. The piano accompaniment features a steady bass line with chords.

Nie bę - dę wą - pic ni się bać, Bo mi - łość Bo - ża

Second system of musical notation. The vocal line continues with 'przy mnie trwa. Ten dar i o - biet - ni - ca ta Dziś'. The piano accompaniment maintains the harmonic structure.

przy mnie trwa. Ten dar i o - biet - ni - ca ta Dziś

Third system of musical notation. The vocal line continues with 'moc i spo - kój du - cha da. Zo - cho - tą Oj - cu'. The piano accompaniment includes a fermata over the final chord of the system.

moc i spo - kój du - cha da. Zo - cho - tą Oj - cu

Fourth system of musical notation. The vocal line continues with 'wszy - stko dam, Z po - ko - rą od - dam to, co mam. Gdy'. The piano accompaniment continues with chords and a steady bass line.

wszy - stko dam, Z po - ko - rą od - dam to, co mam. Gdy

Fifth system of musical notation, concluding the piece. The vocal line ends with 'wia - ra sil - na, zni - ka strach, W mi - ło - ści moc, Duch peł - ni straż.'. The piano accompaniment ends with a final chord and a fermata.

wia - ra sil - na, zni - ka strach, W mi - ło - ści moc, Duch peł - ni straż.

Gdzie znajdę spokój swój?

64

Z zadumą ♩ = 80-100

1. Gdzie znaj - dę spo - kój swój, Gdzie u - ko - je - nie,
 2. Gdzie znaj - dę przy - stań swą? Gdzie swe schro - nie - nie?
 3. On słu - cha mo - dliw mych, On mnie ro - zu - mie.

Kie - dy po - cie - chy brak, kto po - da dłoń?
 Gdzie po - szu - ki - wań swych od - naj - dę kres?
 W cier - pie - niu przy mnie trwa Przy - ja - ciel mój.

Gdy w ser - cu czu - ję ból, gniew czy cier - pie - nie,
 Gdzie dłoń, co po - kój da o - raz wy - tchnie - nie?
 Pan spo - kój du - szy da — to mój Zba - wi - ciel.

Du - szę swą ba - dam, by Bli - żej Go być.
 Kto mnie zro - zu - mie, kto? On, tyl - ko On.
 On przy mnie za - wsze jest, Bo ko - cha mnie.

Bądź pokorny

Spokojnie ♩ = 63-76

1. Bądź po - kor - ny w swej sła - bo - ści, a twój Bóg cię po - pro - wa - dzi.
2. Bądź po - kor - ny w po - wo - ła - niu, a twój Bóg cię wnet na - u - czy,

Po - wie - dzie cię za rę - kę i o - dpo-wieź za - wsze da.
Jak ko - chać Je - go dzie - ci i z ra - do - ścią słu - żyć im.

Bądź po - kor - ny w swym bła - ga - niu, a twój Bóg cię wnet za - pe - wni
Bądź po - kor - ny w swej tęs - kno - cie, a twój Bóg cię po - pro - wa - dzi.

Swym gło - sem ci - chym, sło - dki - m, że cię dziś w o - pie - ce ma.
Po - wie - dzie cię do do - mu, gdzie żyć wie - cznie bę - dziesz z Nim.

Obdarz mnie świętością

66

W duchu modlitwy ♩ = 46-52

1. Ob - darz mnie świę - to - ścią, Wię - cej si - ły daj,
 2. Ob - darz mnie wdzię - czno - ścią, Uf - ność w Pa - na daj,
 3. Ob - darz mnie czy - sto - ścią, Si - łą wal - czyć daj,

Ob - darz cier - pli - wo - ścią, Daj za grze - chy żal.
 W sło - wie Twym na - dzie - i Chcę od - na - leżć raj.
 Wol - ność daj od grze - chu, Tę - kno - tę mą znaj.

Ob - darz wię - kszą wia - rą, Za - u - fa - niem też,
 Wię - cej leż za Je - go Cier - pie - nie i ból,
 Zda - tnym dla Kró - les - twa, Po - trzeb - nym daj być,

Ra - dość daj mi w słu - żbie, Mym mod - li - twom cel.
 U - ko - je - nie w pró - bach Daj mi, Pa - nie mój.
 Na wzór me - go Zbaw - cy Poz - wól świę - cie żyć.

Ojcze nasz w Niebie

W duchu modlitwy ♩ = 92–100

1. Oj - cze nasz w Nie - bie, w Swej wiel - kiej mi - ło - ści, Wśród zgieł - ku
 2. W ser - ca niech spły - nie spo - kój nie - zmie - rzo - ny, Po - kój daj
 3. Bo - że, niech każ - dy na - ród ma ba - cze - nie, By trwać w po-

świa - ta us - łysz dzie - ci gło - sy. Dzię - ki Ci da - ją —
 świa - tu, ra - dość zroz - pa - czo - nym. Peł - ni uf - no - ści
 ko - ju — tyl - ko w nim zba - wie - nie. A - by ten świat mógł

o - bie - ca - łeś spo - kój, Nam o - bie - ca - łeś.
 w Twą spo - koj - ność wiecz - ną, Nie - chaj trwa wiecz - nie.
 wiel - bić Cię w przysz - ło - ści, Cie - bie u - wiel - bić.

Słowa: Angus S. Hibbard, 1860–1945

Muzyka: Friedrich F. Flemming, 1778–1813;

aranż.: Edwin P. Parker, 1836–1925

Ks. Psalmów 29:11

Ew. Jana 14:27

Boże, radością wielką mi

68

Żarliwie ♩ = 84–96

1. Bo - że, ra - doś - cią wiel - ką mi, Dzię - ki Ci
 2. Sło - dki spo - czyn - ku świę - ty dzień, Niech go nie
 3. Ser - cem zwy - cię - żę — ze mną Bóg! Two - je - go
 4. O, wiel - kie bę - dzie szczę - ście me, By wiecz - nie

dać i śpie - wać Ci. Two - jej mi - łoś - ci
 za - ćmi tros - ki cień. O, że - bym w ser - cu
 dzie - ła wiel - bię cud. Twej łas - ki da - ry
 chwa - lić i - mię Twe. Kie - dy w ra - dos - nym

za dnia dać moc, O praw-dach mó - wić, gdy przyj-dzie noc.
 Cie - bie dziś miał, Jak Da - wid, gdy na har - fie swjej grał.
 jak pięk - nie lśnił! Jak mą - dre ra - dy Tve bos - kie są!
 świe - cie mi dasz, Pię - kną, ko - cha - ną Twą uj - rzeć twarz!

5. Grzech — ten największy w życiu wróg —
 Dęczyć mnie już nie będzie mógł.
 Wszystkie pokonać swe wady chcę,
 Choćby sam Szatan tu kusił mnie.

6. Wtedy poznania przyjdzie czas,
 Gdy odpowiedzi będę znać.
 Każdy pracować będzie tam rad,
 Wiecznej radości będzie to świat.

Chrystus Panem mym

Żarliwie ♩ = 88-104

1. Chry - tus Pa - nem mym, On Kró - lem mi! Chcę wiel - bić
 2. Chry - tus Pa - nem mym, tak wiel - bię Go! Syn Ma - rii
 3. Chry - tus Pa - nem mym, mój król, mój Bóg! On spra - wił
 4. Chry - tus Pa - nem mym, Naj - wyż - szy Król! Gdy przy mnie

Go przez wszyst - kie dni. Niech pły - nie pieśń ra -
 ob - jał zie - mi tron. Śród bra - ci Swych śmier -
 e - wan - ge - lii cud. Ży - wo - ta, świat - ła
 jest, nie strasz - ny ból. On ze mną jest, gdy

dos - na ma, Niech wiel - ka bę - dzie chwa - ła ta.
 tel - nych zszedł, By zba - wić ich od grze - chu pęt.
 źród - łem jest, Ze wszyst - kich sił Mu skła - dam cześć.
 tru - dzę się, O - bie - cał, że o - sią - gnę cel.

Chry - tus Pa - nem mym, Syn Bo - ga sam Na zie - mię
 Chry - tus Pa - nem mym, wyz - na - czył szlak, On po - siadł
 Chry - tus Pa - nem mym, poś - wię - cił się, Z Sza - ta - na
 Chry - tus Pa - nem mym, ja u - fam Mu. On zie - mią

zszedł, by po - móc nam. Przy - wra - cał zdro - wie,
 peł - nię Oj - ca łask. Po - wie - dział, że - by
 szpo - nów wyr - wał mnie. Mi - łość - ci, szczęś - cia
 rzą - dziec bę - dzie znów. Gdy przyj - dzie ten szczęś -

ży - cie tu. Że do - brze czy - nił, chwa - ła Mu.
 za Nim szli, By z Bo - giem ży - li po - wsze dni.
 za - znam z Nim, Gdy żyć po - zwo - li w do - mu Swym.
 li - wy czas U Je - go bo - ku bę - dę stać.

Zbawca żyje mój

70

Radośnie ♩ = 80-92

1. Ja wiem, że Zbaw-ca ży - je mój, Syn Bo - ży od - ku - pie - nie dał.
2. On jest fi - la - rem wia - ry mej, Na - dzie - ją jas - ną ludz - kich dusz,
3. Och, ob - darz Swo - im Du - chem mnie, Spo - ko - jem u - prag - nio - nym tak.

Zwy - cię - żył ból, po - ko - nał śmierć, Mój Król, mój Pas - terz i mój Pan.
Wska - zu - je lep - szą dro - gę nam I wie - dzie nas wśród ziem - skich burz.
Daj z wia - rą kro - czyć na - przód wciąż, Ku Twej wiecz - no - ści iść przez świat.

Słowa: Gordon B. Hinckley, 1910-2008. © 1985 IRI
Muzyka: G. Homer Durham, 1911-1985. © 1985 IRI

Nauki i Przymierza 76:22-24, 41-42
Ks. Joba 19:25

Spokojnie ♩ = 72-84

Unisono

1. Ja wiem, że ży - je Zba - wi - ciel mój. Ta wie - dza to
 2. On ży - je, by bło - go - sła - wić mi; By wieść mnie przez
 3. On ży - je, mą - dry przy - ja - ciel mój. On ko - cha przez
 4. On ży - je, więc chwa - łę Je - mu dam! On ży - je, mój

mej po - cie - chy zdroj! On ży - je, cho - ciał mar - twy
 wszy - stkie ży - cia dni; Po - cie - szać mnie, gdy sił mi
 ca - ły ży - cia bój. Ra - do - sną pieśń na u - stach
 Zba - wca wciąż ten sam. Jak wiel - kiej to ra - do - ści

był. Ży - je Pan, by wie - cznie do - dać sił.
 brak; Słu - chać, kie - dy ser - ce mo - je łka.
 mam: Ży - je Król mój, Ka - pła - n, Pro - rok, Pan!
 zdroj: Ja to wiem, że Zba - wca ży - je mój!

Harmonia

On ży - je, by mi - ło - ścią Swą Bro - nić za - wsze
 On ży - je, by po - skro - mić strach. O - trzeć łzy, o -
 On da - je wszy - stkie ży - cia dni. On ży - je,
 On ży - je, więc Mu chwa - łę dam! On ży - je,

przed po - ku - sę złą. Ży - je, a - by du - sę kar - mić
 tu - chę w ser - ce wlać. On u - ko - i du - szy wsze - lki
 śmierć nie stra - szna mi. Pa - łac gdzieś w kró - le - stwie Je - go
 Zba - wca wciąż ten sam. Ja - kże wie - lkiej to ra - do - ści

mą. Kie - dy wo - kół ży - cia bi - twy wrą.
 ból. Ła - ską Swą o - to - czy mnie mój Król.
 mam. On pro - wa - dzi mnie bez - pie - cznie tam.
 zdroj: Ja to wiem, że Zba - wca ży - je mój!

Świadectwo

72

Z zadumą ♩ = 80-96

1. Świa - dec-two Du - cha da - ne dziś Przez tych, co zna - ją Cię,
2. Ja wiem, że w nie-bie jest Twój tron, Wiem, że Zba - wi - ciel król.
3. W mych o - czach ły, me ser - ce łą. Tu dziś prze-ma - wia Duch.
4. Świa - dec-two wzras-ta w ser-cu mym, Ból ko - i ziem-skich ran,

Wy - nios - ło mnie ku To - bie znów, Ty, Oj - cze du - szy mej.
Wiem, że pro - ro - ka da - łeś nam, By strzegł win - ni - cy pól.
O Pa - nie, od - nów ży - cie me, Daj po - czuć żar Twych słów.
Na krót - ką chwi - łą da - je mi U - chy - lić nie - ba bram.

Słowa: Loren C. Dunn, 1930–2001. © 1985 IRI

Muzyka: Michael Finlinson Moody, ur. 1941. © 1985 IRI

I List do Koryntian 2:9–13

Alma 5:45–46

Napełnij duszę moją

Żarliwie ♩ = 76-96

1. Dziś na ko - la - nach ka - jam się Przed To - bą, Pa - nie mój,
 2. Gło - dne - mu chleb mój da - łem jeść, Przy - no - sząc ul - gę mu.
 3. Dziś świad - czę i dzię - ku - ję Ci Za cu - dów Two - ich moc.

I w ci - szy ser - ca mo - dłę się, By głos u - sły - szęć Twój.
 Pod dach mój człek stru - dzo - ny wszedł I du - cha Twe - go czuł.
 Niech ła - ski Two - je w ży - ciu mym Roz - pro - szą no - cy mrok.

Na - peł - nij du - szę mo - ją dziś I po - bło - go - sław post.

O - bec - ność Two - ja w ży - ciu mym Niech wes - prze ziem - ski los.

Cicha modlitwa

74

Z zadumą ♩ = 72-92

1. Jest po - ra, gdy za - dna z ziem-skich trosk Nie tra - pi du - szy mej.
 2. Do nie - ba bram dro - ga wąs - ka jest, A - nio - lów sty - chać śpiew.
 3. Gdy że - glo - wać mi przy - szło po - śród burz, Gdy wi - cher w o - czy dmie,
 4. Kie - dy cier - nie zna - czą dro - gę mą, Wro go - wie ra - nią mnie,

Gdy przed Pa - nem my chy - łę gło - wę swą, Gdy w ci - szy mo - dłę się.
 Kto chce tam pójść, mo - że zna - leźć ją, Gdy w ci - szy mo - dli się.
 W du - szy spo - kój mam, bo Bóg słu - cha mnie, Gdy w ci - szy mo - dłę się.
 By Zbaw - ca przy - szedł z po - mo - cą mi, Tak w ci - szy mo - dłę się.

Ser - ce niech wy - peł - nia moc mo - ich mo - dli w dzień czy noc;
 Ser - ce niech wy - peł - nia moc mo - ich mo - dli w dzień czy noc;

Dar ten da - ny re - kę Twą z nie - bem łą - czy du - szę mą.
 Dar ten da - ny re - kę Twą

Czy modliłeś się?

Z zadumą ♩ = 72-88

1. Za - nim z do - mu dziś wy - sze - dłeś, czy mo - dli - łeś się?
 2. Kie - dy gniew cię o - pa - no - wał, czy mo - dli - łeś się?
 3. Gdy cie - rpie - nia dni na - de - szły, czy mo - dli - łeś się?

Czyś w Chry - stu - sa i - mię pro - sił, by cię Bóg na rę - kach
 Czyś słał pro - śby Wszech - mo - cne - mu, a - byś mógł wy - ba - czyć
 Gdy twe se - rce z bó - lu drża - ło, słoń - ce ra - nne czy za -

no - sił, Chro - nił cię przed zlem?
 te - mu, Kto o - bra - ził cię? Jak mo - dli - twa u - lży
 sta - ło Na ko - la - nach cię?

w tro - skach! Zmie - ni w dzień kło - po - tów noc.

Niech po - mo - że rę - ka Bo - ska Przez mo - dli - twy moc.

Myślę o Tobie, Jezu mój

76

Z czią ♩ = 72-88

1. My - ślę o To - bie, Je - zu mój — Ra - dość wy - peł - nia mnie;
2. Nie zna - ło do - łąd ser - ce me Brzmie - nia sło - dsze - go niż
3. Ci, któ - rzy w ser - cu kor - ni są, Ro - nią ra - do - ści łąy.
4. Na - szym je - dy - nym szczę - ściem Tyś, Na - szą na - gro - dą bądź.

O i - le sło - dszy wi - dok Twój, Gdy z To - bą spo - cznę wnet.
Bło - go - sła - wio - ne i - mię Twe. Cie - bie chwa - li - my dziś!
Dla tych, co Cie - bie szu - kać chcą, Jak do - bry je - steś Ty!
Chwa - łą od - da - my dzi - siaj Ci, Chciej nas do sie - bie wziąć.

Słowa: przyp. Bernardowi z Clairvaux, ok. 1091-1153;
tłum. na j. ang.: Edward Caswall, 1814-1878
Muzyka: John B. Dykes, 1823-1876

Ks. Psalmów 104:34
Enos 1:27

Spokojnie ♩. = 42-48

1. Mod - lit - wy czas! Mod - lit - wy czas! Od trosk u - wal - nia
2. Mod - lit - wy czas! Mod - lit - wy czas! To po - ra, kie - dy

mnie co dnia I wie - dzie mnie przed Oj - ca tron, Tam
słu - cha nas Ten, któ - ry ca - łą praw - dę ma I

mo - ich prag - nień słu - cha On. W go - dzi - nie smut - ku,
wszyst - kie du - sze Swo - je zna. Szu - ka - my Go każ -

w chwi - li złej Pan nie - sie ul - gę du - szy mej. Po -
de - go dnia, Wie - rzy - my w sło - wo, któ - re dał. Pan

ku - sie um - knąć dał nie raz, Gdy nad - szedł znów mod - lit - wy czas! Po -
zdej - mie brze - mię zmar - twień z nas, Gdy przy - dzie znów mod - lit - wy czas! Pan

ku - sie um - knąć dał nie raz, Gdy nad - szedł znów mod - lit - wy czas!
zdej - mie brze - mię zmar - twień z nas, Gdy przy - dzie znów mod - lit - wy czas!

Niech prowadzi Święty Duch

78

Lagodnie ♩ = 60–80

1. Niech pro - wa - dzi Świę - ty Duch, Niech na - u - cza pra - wdę nas.
2. Niech nas chro - ni Świę - ty Duch, Niech pod - sze - pty Je - go brzmia.
3. Niech u - zdro - wi ser - ca nam Przez Swą ła - go - dno - ści moc.

On za - świa - dyczy, kim jest Bóg I o - świe - ci ro - zum nasz.
On pro - wa - dźcie bę - dzie nas, Więc słu - chaj - my pi - lnie Go.
Więc o - czyść - my sie - bie Dlań, By w nas mie - szkał w dzień i w noc.

Słowa: Penelope Moody Allen, ur. 1939. © 1985 IRI
Muzyka: Martin Shaw, 1875–1958. © 1915 J. Curwen & Sons, Ltd.

Moroni 10:5–7
Nauki i Przymierza 11:12–14

Modlitwa to niebiański dar

Spokojnie ♩ = 76–96

1. Mo - dli - twa to nie - bia - ński dar, Pra - gnie - nie
 2. Mo - dli - twa ul - gą jest od trosk, Mo - rzem pły -
 3. Mo - dli - twa - pro - ste sło - wa to. Mo - wa dzie -
 4. Mo - dli - twa chrze - ści - jań - skim tchem, I wo - dą

lu - dzkich serc. U - kry - ty w my - ślach
 ną - cych łez, Gdy tę - skno nam, wzno -
 cię - cych ust. A naj - wznio - śle - jszych
 ży - cia dusz. U pro - gu śmier - ci

lu - dzkich żar, Co w głę - bi wciąż tli się.
 si - my wzrok — Bóg za - wsze z na - mi jest.
 dźwię - ków ton U - wa - żnie stu - cha Bóg.
 sta - je człek Z mo - dli - twą u swych ust.

5. Modlitwa brzmieniem skruchy jest,
 To nawrócenia znak.
 Aniołów chór raduje się,
 Gdy dusza czuje żal.

6. W modlitwie jednym stańmy się.
 Przez słowo, myśl i czyn.
 Niech święci się zjednoczą wnet
 Jak Ojciec Bóg i Syn.

7. Każda modlitwa odzew zna -
 Jezus się modli też.
 Wraz z Duchem Świętym wzywa łask.
 Za grzesznych wstawia się.

8. Jezu, przez Cię słucha nas Bóg,
 Życiem i prawdą Tyś!
 Łączności z Nim stanowisz klucz;
 Modlitwy naucz dziś.

Niech łagodny płynie śpiew

80

Nabożnie ♩ = 76-92

1. Niech ła - god - ny pły - nie śpiew, Bo znów dzień sa -
 2. Świę - ty dzień, bez pra - cy dzień, Ży - cie wiecz - ne
 3. Niech głos sło - dko nie - sie się, Gdy skła - da - my
 4. Świę - ty, świę - ty jest nasz Pan, Cen - ne, cen - ne

ba - tu jest, Spo - czyn - ku czas, Spo - czyn - ku czas.
 to nasz cel. Na - gro - da Twa, Na - gro - da Twa.
 da - ry swe Skru - szo - nych serc, Skru - szo - nych serc.
 ra - dy ma: O, na - wróc się, O, na - wróc się.

Czas, by Bo - gu dzie - ki dać Za to, czym ob -
 Już sa - kra - ment przy - jąc czas Pa - na lud pa -
 To o - fia - ra na - sza jest Ła - ski Je - go
 Choć-by grzech jak szkar - łat był, Moc po - ku - ty

da - rzył nas, Za to, czym ob - da - rzył nas.
 mię - tać ma, Lud Pa - na pa - mię - tać ma.
 wiel - ki cud, Ła - ski Je - go wiel - ki cud.
 zba - wi cię, Moc po - ku - ty zba - wi cię.

Słowa: William W. Phelps, 1792-1872. Hymn był zamieszczony
 w pierwszym wydaniu śpiewnika ŚWDO z 1835 r.
Muzyka: Thomas C. Griggs, 1845-1903

Nauki i Przymierza 59:8-12
 Ks. Izajasza 1:16-18

Z zadumą ♩ = 80-92

1. W pa - mię - ci na - szej jest Twój Syn, Gdy w miej - scu się scho -
 2. Niech my - śli na - sze w gó - rę mkną, Gdy świę - ci wraz z ro -
 3. Spo - ko - jem po - bło - go - sław nas, Gdy Sło - wo czy - tać

dzi - my tym, By mo - dlić się i śpie - wać cześć, by
 dzi - ną swą Na zie - mi pa - mię - ta - ją, że W u -
 przyj - dzie czas, By głos Twój ci - chy w ser - ca dnie O -

głos nasz pod nie - bio - sa wznieść. Oj - cze, Ty
 czyn - kach ma - ją wiel - bić Cię. Oj - cze, Ty
 tu - chą na - tchnął dzie - łki Twe. Oj - cze, Ty

dziś w tym świę - tym dniu, Ła - ska - wie wej - rzyj na nas tu.
 dziś w tym świę - tym dniu, Ła - ska - wie za - gość u nas tu.
 dziś w tym świę - tym dniu, Za - pa - nuj w ser - cach na - szych tu.

Słowa: Paul L. Anderson, ur. 1946

Muzyka: Lynn R. Carson, ur. 1942

Moroni 6:5-6

Mosjasz 13:16-19

© 1983 Lynn R. Carson i Paul L. Anderson. Jednorazowe kopiowanie
 dla niekomercyjnych celów kościelnych i domowych dozwolone.

Jako rosa z nieba pada

82

Żarliwie ♩ = 60-72

1. Ja - ko ro - sa z nie - ba pa - da Na zie -
 2. Tak więc Sło - wo Two - je, Pa - nie, Bło - go -
 3. Pa - nie, przed tą kon - gre - ga - cją Niech się
 4. Niech się wznio - sę na - sze pro - śby, Niech Twój

lo - nej tra - wy łąn, Tchnie w nią ży - cie,
 sła - wieństw du - cha tchnie, Spły - nie na nas
 spe - łni sło - wo Twe, Ze - ślij z nie - bios
 duch o - to - czy nas, By Cię lu - dzie

czym wy - pe - łnia O - pa - trzno - ści Two - jej plan.
 i wy - pe - łni Mi - ło - sie - rdzia dzie - ło Twe.
 ro - sy kro - ple, Po - bło - go - sław dzie - ci Swe.
 u - wiel - bi - li, By ra - do - ści nad - szedł czas.

Z Bogiem zostań, aż spotkamy się

Z cziq ♩ = 66-80

1. Z Bo - giem zos - tań, aż spo - tka - my się. Niech cię
2. Z Bo - giem zos - tań, aż spo - tka - my się. On w nie -
3. Z Bo - giem zos - tań, aż spo - tka - my się. Mi - łość

wspie - ra ra - dą Swo - ją. Sta - do Je - go — twą o -
szczę - ściu cię o - chro - ni, Ra - mio - na - mi cię o -
bu - rze niech od - da - la, Niech cię mi - nie śmier - ci

sto - ją. Z Bo - giem zos - tań, aż spo - tka - my się.
sło - ni. Z Bo - giem zos - tań, aż spo - tka - my się.
fa - la. Z Bo - giem zos - tań, aż spo - tka - my się.

Z to - bą Bóg, z to - bą Bóg, z to - bą Bóg, Spot - kam
z to - bą Bóg, z to - bą Bóg, z to - bą Bóg,

cię u Pa - na stóp. z to - bą Bóg, z to - bą Bóg,
z to - bą Bóg, z to - bą Bóg

z to - bą Bóg, z to - bą Bóg z to - bą Bóg Z Bo - giem zos - tań, aż spo - tka - my się.

Panie, już rozstając się

84

W duchu modlitwy ♩ = 72-88

1. Pa - nie, już roz - sta - jąc się, Pro - śby te skła - da - my Ci:
2. Mło - dość jest nie - win - na tak, Gdy prze - strze - ga Two - ich praw.
3. Mi - ło - sier - ny Oj - cze nasz, Gdy tru - dzi - my w pra - cy się,
4. Błę - dy, Pa - nie, wy - bacz nam, Po - móż zwal - czyć po - kus moc,

Spraw, by mąd - re ra - dy Twe, W ser - cach trwa - ły po wsze dni.
Wes - przyj nas, gdy sił nam brak, Dro - gą praw - dy pro - wadz nas.
Sło - dko niech nam pły - nie czas, Ra - dość daj nam w służ - bie Twej.
Z ca - łej si - ły chce - my wszak Życ spo - wi - ci w świę - tość Twą.

Słowa: George Manwaring, 1854-1889

Muzyka: Benjamin Milgrove, 1731-1810; aranż.: Ebenezer Beesley, 1840-1906

Ks. Psalmów 119:33-35

Ojcie, radośnie minął nam czas

Refleksyjnie $\text{♩} = 54-63$

Preludium

Oj - cze, ra - do - śnie mi - nął nam czas. Za wszy - stkie

dzię - ku - je - my ła - ski. Ser - ca prze - peł - nia

nam mi - łość Twa I cie - pło Twej tro - ski.

Miłości Twojej czuliśmy dar

86

Zadumą ♩ = 80-96

1. Mi - ło - ści Twojej czu - li - śmy dar, O Pa - nie, kie - dy
 2. Pój - dzie-my śmia - ło w ży - cia bój Do służ - by bliż - nim
 3. Wznie - śmy ku nie - bu chwa - ły hymn I głoś - my świę - tość

tu Przy - mie - rzy nas wy - peł - niał żar, O -
 swym. Wy - ba - czmy lu - dziom dzi - siaj znów. Ob -
 Twą. O ła - ski pro - śmy w ży - ciu tym, Gdy

czy - ścił nas dziś Duch, O - czy - ścił nas dziś Duch.
 ró - śmy sło - wa w czyn, Ob - ró - śmy sło - wa w czyn.
 słu - szne bę - dzie to. Gdy słu - szne bę - dzie to.

Czas na pożegnanie

Z cziq ♩ = 84-100

1. Czas na po - zeg - na - nie, Niech więc za - brzmi śpiew,
 2. Chwal - my mi - ło - sier - dzie, Chwal - my mi - łość, co
 3. Je - zu, nasz Wy - baw - co, Racz wy - słu - chać nas,

Pieśń dla Oj - ca w Nie - bie, Dzię - ki wznies - my w niej.
 Nie - zli - czo - nych da - rów Zsy - ła na nas moc.
 Gdy schy - ła - my gło - wy, Daj ba - cze - nie nam.

Za mi - łość i tro - skę, Za o - pie - ki trud
 Szczę - ścia peł - ne gło - sy Nio - są dzi - siał wieść,
 Zbaw nas o - de zle - go, Strzeż każ - de - go dnia,

Pie - śnią w dniu sa - ba - tu Dzię - ki daj - my Mu.
 Je - den tyl - ko go - dzien, By Mu śpie - wać pieśń.
 Na - ucz, jak naj - le - piej Lud Twój słu - żyć ma.

Panie, poślij i pobłogosław nas

88

Z zadumą ♩ = 76-96

1. Po - ślij nas i po - bło - go - sław; Ser - com na - szym po - kój daj.
2. Dzię - ki Ci skła - da - my szcze - re Za no - wi - ny pię - knej cud.

O - dku - pie - nia try - umf roz - sław, Niech Twa mi - łość, Pa - nie, trwa.
Niech o - wo - ce wy - ba - wie - nia Wy - peł - nia - ją ser - ca w bród.

I po - krze - piał, i po - krze - piał, Gdy przez ob - cy brnie - my świat.
Za - wsze wier - ni, za - wsze wier - ni Po - zo - stań - my praw - dzie już.

I po - krze - piał, i po - krze - piał, Gdy przez ob - cy brnie - my świat.
Za - wsze wier - ni, za - wsze wier - ni Po - zo - stań - my praw - dzie już.

Przed Tobą, Panie, chylę skroń

Spokojnie ♩ = 76-92

1. Przed To - bą, Pa - nie, chy - lę skroń. Dzie - ku - ję
 2. Na - maść dziś, Pa - nie, o - czy me, By mo - gły
 3. Spójrz du - szo ma ku nie - bu hen. Niech cię nie

1. Przed To - bą, Pa - nie, chy - lę skroń.

Ci za słów Twych ton. Du - sza ma drży,
 uj - rzeć skar - by Twe. Ser - ce prze - peł -
 zwo - dzi świa - ta cień. Łań - cu - chów swych

Dzie - ku - ję Ci za słów Twych ton. Du - sza ma

śpiew w ser - cu mam, Gdy w du - chu Ci po - kor - nie gram.
 nia mo - rze łez. Nie poz - wól mi za - po - mniec Cię.
 poz - bądź się dziś. Duch pra - gnie już do Bo - ga przyjść.

drży, śpiew w ser - cu mam, Gdy w du - chu Ci po - kor - nie gram.

Bardziej poruszająco

Czu - łość Twych słów sły - sza - łem dziś! Ty zaw - sze
 Świa - tłem wy - peł - nij du - szę mą, A - bym mógł
 A kie - dy, Pa - nie, pój - dę w świat, Po - móż mi

Tempo I

dro - gę wska - zuj mi. Cier - pli - wie bym
 wy - grać bi - twę Twą. A kie - dy ży -
 żyć, jak z bra - tem brat. Stój przy mnie tuż,

Cier - pli - wie

o - sią - gnął cel, Sło - wo Swe wy - pisz w du - szy mej.
 cia przy - dzie kres, Na ło - nie Twym od - po - cząć chcę.
 wiedz kro - ki me. Bym Twą mi - ło - ścią cie - szył się.

bym o - sią - gnął cel, Sło - wo Swe wy - pisz w du - szy mej.

Dzień dobiega kresu

90

Spokojnie ♩ = 60–72

1. Dzień do - bie - ga kre - su, Już za - pa - da noc;
2. Je - zu, daj znu - żo - nym Od - po - czy - nek Swój.

Cie - nie ście - łą zie - mię, Nie - bo kry - je mrok.
Czu - le bło - go - sła - wiąc, U - tul nas do snu.

Słowa: Sabine Baring-Gould, 1834–1924
Muzyka: Joseph Barnby, 1838–1896

Przypowieści Salomona 3:24
Alma 37:37

Bądź ze mną, Panie, wieczór tuż

W duchu modlitwy ♩ = 60-69

1. Bądź ze mną, Pa - nie, wie - czór tuż, Dzień ja - sny koń - czy się,
 2. Bądź ze mną, Pa - nie, wie - czór tuż, Twój Duch prze - peł - nia mnie,
 3. Bądź ze mną, Pa - nie, wie - czór tuż, Sa - mot - na bę - dzie noc,

Wie - czor - ny cień o - gar - nia świat, Noc ciem - na zbli - ża się.
 Gdyż mo - głętem z To - bą cho - dzić dziś, I słu - chać mo - głętem Cię.
 Gdy blis - ko Cię nie bę - dę mieć, Skąd wez - mę świa - tła moc?

W mym ser - cu goś - ciem mi - lym bądź, W mym do - mu zo - stać chciej.
 Twe sło - wa szcze - re w du - szy mam, Być bli - sko Cie - bie chcę.
 Tak bo - ję się, że świa - ta mrok Na dom mój rzu - ci cień.

O Zba - wco, zo - stań ze mną dziś, Wszak wie - czór zbli - ża się.

O Zba - wco, zo - stań ze mną dziś, Wszak wie - czór zbli - ża się.

Ze mną bądź!

Z cziq ♩ = 72-84

1. Ze mną bądź, Pa - nie, w krąg za - pa - da noc.
 2. Szy - bko prze - mi - ja ży - cia kró - tki dzień,
 3. W każ - dej go - dzi - nie po - trze - bu - je Cię,

Zo - stań dziś ze mną, co - raz głę - szy mrok!
 Z ziem - skich ra - doś - ci zo - stał ni - kły cień.
 Bo czy - jaż łas - ka zgła - dzi mo - ce złe?

Gdy po - cie - sze - nia szu - kać nie mam skąd,
 Wszy - stko mar - nie - je, o - bra - ca się w proch,
 Kto o - prócz Cie - bie wieść mnie mo - że wciąż?

Tyś mą na - dzie - ją, Pa - nie, ze mną bądź!
 Pa - nie Nie - zmien - ny, za - wsze ze mną bądź!
 W desz - czu czy w słoń - cu, Pa - nie, ze mną bądź!

Sakrament przyjmujemy dziś

94

Z oddaniem ♩ = 69–80

1. Sa - kra - ment przyj - mu - je - my dziś, ku To - bie my - śli mkną.
 2. Gdy roz - wa - ża - my ży - cie swe, na - wró - cić się już czas.
 3. Gdy i - mię Twe dziś wiel - bi pieśń, niech Duch, co te - raz trwa,

Tyś Bo - ży Syn, Tyś dla nas żył, Tyś zmarł za na - sze zło.
 Pra - wo - ści ścież - ka, któ - rąś szedł, do Cie - bie wie - dzie nas.
 Za - miesz - ka w głę - bi na - szych serc, w mo - dli - twie si - łą da,

Roz - waż - my więc Twej ła - ski dar, mi - ło - ści bez - kres Twej.
 Ty wy - ba - cze - nie dać nam chcesz, my chce - my przy - jąć je.
 By z wia - rą przy - jąć wo - łą Twą, po - słusz - nym To - bie być.

Tyś o - fia - ro - wał ży - cie nam – przez wiecz - ność ceń - my je.
 Po - kor - nie więc pra - gnę - my dziś sym - bo - le przy - jąć Twe.
 Ko - cha - my Cię, o Pa - nie nasz, Twą ścież - ką dąż - my dziś.

Zbawco, kornie dziś prosimy

Kornie ♩ = 72-84

1. Zba-wco, kor - nie dziś pro - si - my: Du - cha Swe - go ze - słać chciej,
2. Prze - ba - cze - nia daj nam du - cha, na - ucz wiel - kiej mi - ło - ści Twej,

Gdy świę - ci - my chleb i wo - dę wi - mię Twe, w ten świę - ty dzień.
A mo - dli - twy na - sze przyj - mij i wy - słu - chaj z ła - ski Swej.

Nie chcę ni - gdy za - po - mnieć, Pa - nie, że na krzy - żu mę - czy - łeś tak się,
Gdy się kie - dyś sta - nie - my go - dni Twej o - fia - ry na krzy - żu za nas,

Że Twe ser - ce bić prze - sta - ło i za grze - chy zmar - łeś me.
Pa - nie, po - zwól nam żyć z To - bą w chwa - le Twej po wie - czny czas.

Boże, Ojczy, usłysz nas

96

Nabożnie ♩ = 69–84

1. Bo - że, Oj - cze, u - słysz nas. Ze - ślij
 2. Daj nam, Oj - cze, ła - skę Swą. Niech u -
 3. Gdy pi - je - my z prze - czy - stych wód, Niech Twój

ła - skę w ten świę - ty czas. Dziś przy - mu - jąc sym -
 śmie - chem Twe o - czy łsnią. Gdy się chle - bem dzie -
 Duch z na - mi bę - dzie tu. Z pra - wych choć zbo - czy -

bo - le te, Po - wie - rza - my Ci ży - cie swe.
 li - my tak, Daj nam, pro - si - my, u - zna - nia znak.
 li - śmy dróg, Wy - bacz i u - święć co - dzien - ny trud.

Słowa: Annie Pinnoek Malin, 1863–1935
 Muzyka: Louis M. Gottschalk, 1829–1869;
 adaptacja: Edwin P. Parker, 1836–1925

Nauki i Przymierza 59:9–12
 2 Nefi 10:24–25

O Boże, wieczny Ojciec

Nabożnie ♩ = 69–84

1. O Bo - że, Wie - czny Oj - cze, co w nie-bie masz Swój dom,
 2. O - fia - ra to naj - świę - sza, jak ma - ło zna - my ją:
 3. Gdy Je - zus Na - masz - czo - ny na ziem - ski pa - dół zszedł,
 4. Jak mą - dry, nie - po - je - ty jest Oj - ca wiel - ki plan,

Wi - mie - niu Sy - na Twe - go o - fia - rę u - święć tę.
 Mieć grze - chy od - pus - zco - ne, spła - co - ne Je - go krwią.
 Z mi - łość - cią nas od - ku - pił, wy - zwo - lił z grze - chu pęt.
 Co przy - niósł nam zba - wie - nie i ze - słał Pa - na nam.

Ten chleb i kie - lich wi - na dla tych, co god - ni są,
 Sym - bo - le Je - go mę - ki przyj - mie - my dzi - siaj znów,
 Choć skro - mny po - nad mia - rę, to On był Zbaw - cą nam,
 By cho - dził mię - dzy na - mi i cia - ło ludz - kie miał

A - byś - my pa - mię - ta - li o - fia - rę Bo - skich rąk.
 By ser - ca na - sze za - wsze je - dno - czył Je - go Duch.
 Zba - wi - ciel o - bie - ca - ny o - czyś - cił o - gnem nas.
 I je - dnym z nas był pra - wie. I za nas ży - cie dał.

Przyjmując dziś symbole te

98

Żarliwie ♩ = 72-88

1. Przyj - mu - jąc dziś sym - bo - le te, By Je - zu -
 2. To za nas Chrys - tus prze - łał krew, Na krzy - żu
 3. Zła - ma - no pra - wo — u - marł Pan, Wy - peł - nił
 4. Zmar - twych - wsta - nie - my jed - nak wraz, Gdy chwa - iy

so - wi od - dać cześć, Trze - ba mieć w du - szy
 nasz od - ku - pił grzech. Na - dzie - i dał nam
 Oj - ca wiel - ki plan. Łań - cuch nie - wo - li
 wiecz - nej przyj - dzie czas, Za - pom - nim, co to

pe - wność tą, Że na - sze ser - ca czys - te są.
 wiel - ki cud, Gdy od za - gła - dy zba - wił lud.
 zer - wał już, By z piek - ła śmier - ci wy - rwać mógł.
 śmierć i ból. Chrys - tus nasz Zbaw - ca, Pan i Król.

Jak słodko nucić piękny hymn

Z cziq $\text{♩} = 44-52$

1. Jak słodko nucić piękny hymn, O Tym, co w Niebie
 2. Jak do brzeźwi sa-bat spotkać się, By przyjąć tu sym-
 3. Wspania - łe chwile! Słodki duch Pa - nu - je poś - ród

nie - gdyż żył i zszedł na zie - mię, a - by krwią za nas o - fia - rę
 bo - le te, Na Je - go spo - sób, Je - go cześć, Od - no - wić przy - rze-
 wszys - tkich tu. Wspomnij - my Je - go łas - ki dar Zło - żo - ny, kie - dy

zło - żyć Swą.
 cze - nia treść. Gdyż Je - zus na Kal - wa - rii zmarł, Za -
 za nas zmarł.

pew - nił ży - cie wiecz - ne nam. Dziś i - mię Je - go

chwa - li pieśń, Wraz z nie - bem zie - mia śpie - wa cześć!

Ojciec Niebieski, wiemy

100

Z przekonaniem ♩ = 80–96

1. Oj - cie Nie - bie - ski, wie - my, żeś O - bie - cał ży - cie nam.
2. Dziś od - rzu - ca - my wszel - ki grzech W po - ko - rze na - szych serc,
3. Na - szą mo - dli - twę przyj - mij więc I grze - chy prze - bacz nam.
4. Sa - kra - ment przyj - mu - je - my dziś, Gdyż tak na - ka - zał Pan.

- U - fa - my mi - łym sło - wom Twym, Coś Swo - im świę - tym dał.
- A - by w przy - mie - rze z To - bą wejść I wy - brać lep - szą część.
- Da - wne - go ży - cia daj się zrzec. Nasz grze - szny prze - bacz stan.
- Chce - my przy - mie - rze przy - jąc Twe. Duch nie - chaj pło - nie w nas.

5. W wodę kładziemy ciało swe,
Gdyż tak nakazał Pan.
A gdy wstaniemy — światło Twe,
Duch Twój ogarnie nas.

6. Ochrzczij nas, Panie, Duchem Swym
I zapieczętuj nas,
Żebyśmy razem mogli żyć
Wśród świętych w wieczny czas.

Słowa: Parley P. Pratt, 1807–1857, zmienione

Muzyka: Jane Romney Crawford, 1883–1956

W czasie sakramentu należy śpiewać zwrotki 1–4.

W czasie chrztu należy pominąć 4. zwrotkę.

3 Nefi 12:19

3 Nefi 18:7, 11

Jezu, Tyś Pan jest nasz

Nabożnie ♩ = 80-92

1. Je - zu, Tyś Pan jest nasz, Zba - wca i Król.
 2. Ten prze - ła - ma - ny chleb je - my, by dziś
 3. A kie - dy wo - da ta do - ty - ka ust,

Tyś sam zwy - cię - żył śmierć, po - ko - nał ból.
 Po - kor - nie wspo - mnieć Cię, cześć od - dać Ci.
 Bło - go - sła - wi - my Cię, Tyś spra - wił cud.

Tron o - puś - ci - łeś Swój, ży - łeś tu sam.
 Ból, ra - ny, cier - pień moc — dar Twój dla nas,
 Pro - wadz nas po sam kres, do nie - ba bram,

By speł - nić mi - sję Swą, dać ży - cie nam.
 Pa - mię - ci mę - ki tej nie za - trze czas.
 Ży - cia wie - czne - go sens po - zna - my tam.

Jezusa imię to nasz hymn

102

Żarliwie ♩ = 76-88

1. Je - zu - sa i - mię to nasz hymn, Dziś
 2. Prze - kro - czył wro - ta śmier - ci sam, Zba -
 3. Ten klu - cze śmier - ci dzier - ży, co Za -
 4. Ten chleb i wo - da — zna - ki to, Że

Je - go bę - dzień czić, Wo - fie - rze zło - żył
 wie - nia przy - niósł pieśń I grzesz - nych dusz On
 my - sły wę - za zmógł. Wię - zie - nia nam u -
 grzech od - ku - pił ból. O, świę - ci, dar ten

ży - cie Swe, A - byś - my mo - gli żyć.
 wez - wał rząd, By je do nie - ba wieść.
 chy - lił bram, Już pu - sty bę - dzie grób.
 Pan wam dał, O - każ - cie pa - mięć Mu.

Słowa: Richard Alldrige, 1815–1896

Muzyka: Joseph Coslett, 1850–1910

2 Nefi 9:5, 10–12

Mojżesz 4:20–21

Kornie w ciszy opuść wzrok

Z czcią ♩ = 76-88

1. Kor - nie w ci - szy o - puść wzrok, Gło - wę w dół po - kor - nie skłoń.
 2. W chle - bie u - świę - co - nym tym, Sym - bol me - go cia - ła tkwi.
 3. U - cisz za - tem ser - ce twe, Z bli - żnim za - kończ spo - ry swe.
 4. Gdy przed tro - nem wsta - wiam się, Za - wsze tam wspo - mi - nam cię.

Wspo - mnij na mnie, dzie - cię me. Za cię Jam dał ży - cie swe.
 W wo - dzie al - bo wi - nie dziś, Jest pa - mią - tka mo - jej krwi.
 Prze - bacz więc tak, ja - ko Ja — Wy - ma - za - na wi - na twa.
 Przy - ja - cie - lem jes - teś mym, Mi - łość nie pa - mię - ta win.

Mo - ja to prze - la - na krew. Pot mój za cię w bó - lu zszedł,
 Wspo - mnij więc, co sta - ło się, Gdym od - ku - pił ży - cie twe.
 A w mo - dli - twy wie - rząc moc, U mych stóp złóż brze - mię trosk,
 Bądź po - słu - szny, pro - szę cię, O - byś wier - nie mo - dlił się,

A na drzew - cu cia - ło me Od - ku - pi - ło grze - chy twe.
 Na Kal - wa - rii krzy - żu, gdy Ży - cie mo - je da - łem ci.
 A - by ła - ska Du - cha dziś Wo - dą ży - cia by - ła ci.
 O - raz bądź od - da - ny mi, Że - bym Zbaw - cą two - im był.

Z miłości Syna dał nam Bóg

104

Podniosłe ♩ = 50-56

1. Z mi - łoś - ci Sy - na dał nam Bóg, Chry - stu - sa Pa - na —
 2. Syn Bo - ży ja - ko czło - wiek zszedł, Po - kor - nie na sąd
 3. Mi - łoś - ci bos - kiej świę - ty blask! Pan ca - łym ser - cem

Zbaw - cę dusz. On dro - gę wska - zał, wzo - rem
 od - dał się. Nie - win - ną śmier - cią, ży - ciem
 ko - cha nas. O - grom - ną wdzięcz - ność czu - je,

był, By czło - wiek z Bo - giem zno - wu żył.
 Swym, Za - dość - u - czy - nił grze - chom mym.
 bo Dla mnie o - fia - rę zło - żył Swą.

4. Słowem, uczynkiem w Jego ślad
 Mam iść i słuchać świętych rad,
 Jak dziecko mam się dać Mu wieść
 I woli Ojca poddać się.

5. Ciała i krwi symbole to,
 Ofiary, którą poniósł On.
 Przyjmując dziś sakrament Twój,
 Ciebie pamiętam, Panie mój.

Niech będzie wola Twa

Z zadumą ♩ = 80–96

1. Gdy Oj - cieć nam przed - sta - wił plan I
 2. Król kró - lów tron o - pu - ścić miał. Ba -
 3. Ko - ro - na z cier - ni, krzy - ża ból Nie
 4. Przyj - mu - jąc chleb świę - te - go dnia, W pa -

Zbaw - cy po - wo - ła - nie dał, Ten zba - wić świat mi -
 ran - kiem się ła - god - nym stał. W ciem - no - ści no - cy,
 mo - gły tu prze - szko - dzić Mu. Swe ży - cie za nas
 mię - ci każ - dy Zbaw - cę ma. Niech On nam si - łą

ło - ścią miał I rzekł: „Niech bę - dzie wo - ła Twa”.
 w świe - tle dnia Zwykł mó - wić: „Bę - dzie wo - ła Twa”.
 chę - nie dał, Gdy rzekł: „Niech bę - dzie wo - ła Twa”.
 dzi - siał da, By rzec: „Niech bę - dzie wo - ła Twa”.

Pamięć o śmierci na krzyżu

106

W duchu modlitwy ♩ = 63-76

1. Śmier - ci na krzy - żu pa - mięć nas Przy -
 2. Zba - wi - ciel nasz w Get - se - ma - ne Go -
 3. Przez chleb i wo - dę, co tu są, Od -
 4. Nasz Oj - cze, niech sa - kra - ment ten U -

wiod - ła dzi - siał, Oj - cze, tu. Niech wszy - scy czu - ją
 ry - czy kie - lich za nas pił, A po - tem na Kal -
 da - wać chwa - łą chce - my Ci, Cie - les - ny ból, prze -
 świę - ci dzi - siał każ - dą z dusz, Co z czys - tym ser - cem

świę - tą moc, Niech nas o - gar - nie sło - dki Duch.
 wa - rii i Na krzy - żu pod - nie - sio - ny był.
 la - na krew — Bez - grzesz - ne od - ku - pie - nie win.
 pra - gnie, by Pro - wa - dził ją wciąż Zbaw - cy Duch.

Z cziq ♩ = 69-84

1. Sko - nał nasz Zba - wca i nasz Pan. Wie - rnie wy -
 2. Kie - dy tłum szy - dził z Je - go mąk, Krwią bro - czył
 3. Choć stra - szne mę - ki za nas zniósł, Jęk ska - rgi
 4.,„Oj - cze mój, za bierz kie lich ten, Lecz je - śli

pe - łnił Bo - ży plan. Sko - nał, by zma - zać
 z bo - ku, stóp i rąk. Po - śród po - gar - dy
 nie padł z Je - go ust. Mi - sję wy - pe - łnić
 chcesz, wy - pi - je zeń. Dziś za - ko - ńczy - łem

pię - tno win, Sko - nał, by zma - zać pię - tno
 pe - łnych słów, Po - śród po - gar - dy pe - łnych
 wiel - ką miał, Mi - sję wy - pe - łnić wiel - ką
 dzie - ło Twe. Dziś za - ko - ńczy - łem dzie - ło

win, By - śmy życ mo - gli w chwa - le z Nim.
 słów, Z cie - rni ko - ro - nę da - no Mu.
 miał I ży - cie z wo - li Oj - ca dał.
 Twe. Weź me - go du - cha w rę - ce Swe”.

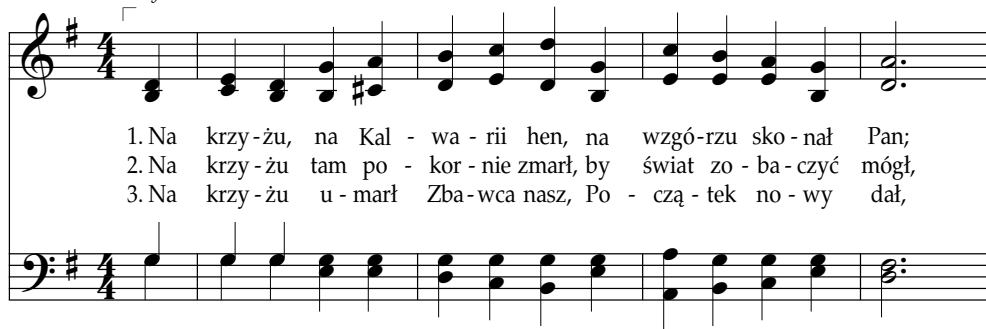
5. Skonał, a w kaźni Jego dzień
 Blask słońca zakrył mroczny cień.
 Ziemia zadrzała, westchnął świat,
 Ziemia zadrzała, westchnął świat:
 „Bóg dał Swe życie, zmarł nasz brat”.

6. Kornie schylamy głowy swe,
 Aby symbole przyjąć te
 I święcie żyć w ostatnie dnie,
 I święcie żyć w ostatnie dnie,
 By wola Jego stała się.

Na krzyżu, na Kalwarii hen

108

Uroczyście ♩ = 66-80

1. Na krzy-żu, na Kal - wa - rii hen, na wzgó-rzu sko - nał Pan;
2. Na krzy-żu tam po - kor - nie zmarł, by świat zo - ba - czyć mógł,
3. Na krzy-żu u - marł Zba - wca nasz, Po - czą - tek no - wy dał,

I krew pie - czę - cią sta - ła się słów, któ - re mó - wił nam.
Że śmierć o - twee - ra dro - gę nam wprost do wie - czno - ści wrót.
By po - przez zmar - twych - wsta - nia cud ród lu - dzki ży - cie miał.

Słowa: Vilate Raile, 1890-1954. © 1948 IRI

Muzyka: Leroy J. Robertson, 1896-1971. © 1948 IRI

Ew. Łukasza 23:33, 46

Helaman 14:14-19

Z zadumą ♩ = 66-84

Duet

1. Po - dzi - wiam Je - zu - sa nie - zmie - rnej mi - ło - ści czyn.
 2. Po - dzi - wiam, jak chę - tnie o - pu - ścił kró - le - wski tron,
 3. Za - po - mnieć nie mo - gę do krzy - ża przy - bi - tych rąk!

Za - dzi - wia mnie ła - ska, co ty - le zma - za - ła win.
 By du - szę tak du - mną, jak mo - ja wy - ku - pić krwią.
 Ta ła - ska mi - ło - ści prze - ni - ka wciąż du - szę mą.

Prze - jmu - je mnie trwo - ga, gdy my - ślę, że dla mnie zmarł,
 O - ka - zał Swą mi - łość, grze - szni - kom jak ja dał dar,
 Więc wie - lbić Go bę - dę za wie - lki spła - co - ny dług,

Że za mnie grze - szne - go On wziął ca - łe brze - mię kar.
 Co z prze - win o - czy - ści, o - dku - pi, zba - wie - nie da.
 Aż kie - dyś po - ko - rnie u - kłę - knę u Je - go stóp.

Harmonia

O, jak wspa - nia - le jest, że Je - zus ko - cha mnie, za mnie dał

ży - cie Swe! O, jak wspa - nia - le, że Je - zus ko - cha mnie!

Na wzgórzu, na zielonym

110

Z czią ♩ = 72-84

1. Na wzgó-rzu, na zie - lo - nym gdzieś I w ba-rdzo da - wny czas,
 2. Nie zna - my te - go bó - lu, co Tak ba - rdzo cie - rpiął Pan.
 3. Nikt in - ny nie był go - dny, by Za grze - chy spła - cić dług.
 4. Jak Je - zus u - mi - ło - wał nas! O - ka - żmy mi - łość Mu!

Pan Je - zus nasz na krzy - żu zmarł, By wszy - stkich zba - wić nas.
 Wie - rzy - my je - dnak, że za nas Na krzy - żu u - marł tam.
 On je - den mógł o - two - rzyć drzwi, Do nie - ba wpu - ścić mógł.
 U - fa - jmy Je - go zba - wcej krwi I słu - żmy, jak chce Bóg.

Słowa: Cecil Frances Alexander, 1818-1895

Muzyka: John H. Gower, 1855-1922

Ew. Jana 19:16-20

List do Hebrajczyków 13:12

Spokojnie ♩ = 66-76

1. Jak wiel - ka mąd - rość, mi - łość, co Ze -
 2. On krew Swą prze - lał, Bo - ży Syn Swe
 3. Przez po - słu - szeń - stwo Je - zus zna Naj -
 4. Po - ka - zał nam, gdzie ma - my iść, Wy -

sła - ła Zbaw - cę nam. On za nas cier - piał,
 ży - cie hoj - nie dał. Bez - grzesz - nym od - ku -
 wyż - szej chwa - ły smak, „Niech wo - la Two - ja
 jaś - nił za - sad sens, A - byś - my mo - gli

bro - czył krwią I za nas ży - cie dał.
 pie - niem win Zba - wie - nie przy - nieść miał.
 sta - nie się" Po - wta - rzał nie - raz tak.
 z Bo - giem żyć. On świa - tłem, ży - ciem jest.

5. Ten chleb łamiemy, aby On
 W pamięci został nam,
 Świadczy my wszystkim wodą tą,
 Że Chrystus to nasz Pan.

6. Jak doskonały, piękny jest
 Zbawienia wielki plan,
 Miłość i łaska, prawo Twe
 Pospołu służą nam.

Słowa: Eliza R. Snow, 1804-1887

Muzyka: Thomas McIntyre, 1833-1914

Mojżesz 4:1-2

Alma 42:14-15

Zwrotki 1, 2, 5 i 6 są szczególnie polecane na spotkanie sakramentalne.

Jezus w biedzie żyć musiał tu

112

Uroczyście ♩ = 76-88

1. Je - zus w bie - dzie żyć mu - siał tu. Dzi - siaj od - da
 2. Nie - gdyś ci - chym ja - gnię - ciem był. Dziś nasz Pan nie
 3. Nie - gdyś mu - siał mę - kę Swą znieść. Dzi - siaj da - my
 4. Nie - gdyś po - rzu - co - ny przez lud, Wy - nie - sio - ny

świat chwa - łę Mu. Kie - dyś cier - piał smu - tek i ból. Dziś przy -
 bę - dzie się krył. Na śmierć nie - gdyś ska - zał Go tłum. Dziś u -
 Mu ca - łą cześć. Nie - gdyś wła - sny lud wzga - rdził Nim. Dzi - siaj
 dziś jest wśród chmur. Wszy - stko nie - gdyś ła - go - dnie zniósł, Dziś Go

cho - dzi ja - ko Król. Dziś przy - cho - dzi ja - ko nasz Król.
 ka - że się wśród chmur. Dziś u - ka - że nam się wśród chmur.
 Kró - lem bę - dzie im. Dzi - siaj Kró - lem On bę - dzie im.
 ból nie nę - ka już. Dzi - siaj ból nie nę - ka Go już.

Słowa: Parley P. Pratt, 1807-1857

Muzyka: Giacomo Meyerbeer, 1791-1864, adaptacja

Ew. Łukasza 2:7

Ew. Mateusza 25:31

O Zbawco, na Twej głowie korona

Podniosłe ♩ = 60–76

1. O Zba-wco, na Twej gło - wie ko - ro - na z cie - rni tkwi.
 2. Kto ty - lko jest po - ko - rny, po - mi - mo grze - chów swych,
 3. O - fia - ra Twa wy - pe - łni praw zie - mskich wsze - lką moc.
 4. Je - ste - śmy To - bie wdzię - czni, za wszy - stkie czy - ny Twe.

Po - ko - rnie zno - sisz mę - ki z po - ga - rdą da - ne Ci.
 O - dczu - je świę - tość Two - ją i mi - łość z ra - mion Twych.
 O - bda - rzysz mi - ło - sie - rdziem, nim dłu - ga przy - jdzie noc.
 Cie - rpie - nie za nas znio - słeś, od - da - łeś ży - cie Swe.

Żo - łą - rze w śmie - chu gro - mkim do ust po - da - ją zółć,
 Przy - ja - ciół, co zdra - dzi - li, o - to - czy mi - łość Twa,
 Si - łą - jsi od Sza - ta - na, do bi - twy pó - jdźmy wraz.
 I wszy - stko wy - pe - łni - ło ten O - dku - pie - nia Plan.

Do krzy - ża przy - bi - ja - ją, śmie - rte - lny da - ją cios.
 O - pra - wcom dasz na - dzie - je na chwa - łą, któ - ra trwa.
 Wzmo - cnie - ni rę - ką Pa - na, śmierć nie po - wstrzy - ma nas.
 Ko - cha - my Cie - bie, Zba - wco, za to, co da - łeś nam.

Słowa: Karen Lynn Davidson, ur. 1943. © 1985 IRI

Muzyka: Hans Leo Hassler, 1564–1612;

adaptacja: J. S. Bach, 1685–1750

2 Nefi 2:6–9

Ew. Mateusza 27:26–31, 34–35

Poranek nam obwieścił cud

114

Dostojnie ♩ = 92-108

1. Po - ra - nek nam ob - wieś - cił cud, Że pu - sty
 2. Ten dzień pa - mią - tką dla nas jest, Że Je - zus
 3. Z wdzię - cznoś - cią więc sta - ra - my się W mi - łoś - ci

sto - i Pań - ski grób. Zmar - twych - wstał Król,
 wię - zy zrzu - cił te, Że o - żył znów —
 trwać przez wszy - stkie dni, Pa - mię - tać Cię,

1. Po - ko - nał ból.
 Po - ko - nał
 Po - ko - nać

2. śmierć. 3. lęk.

Pan zmartwychwstał!

Podniosłe ♩ = 92-104

1. Pan zmar-twych-wstał! Pan zmar-twych-wstał! Niech ca - ły świat wieść
 2. Nie - chaj za - brzmią świę - te chó - ry. Pie - śnią zwy-cię - ską
 3. Pan zmar-twych-wstał! Pan zmar-twych-wstał, By nam u - chy - lić

sły - szy tę. Dnia trze-cie - go z gro - bu po - wstał.
 chwa - lmy dzień. A - ni je - dnej cie - mnej chmu - ry -
 nie - ba bram. Grze - chu pę - ta dziś ro - zwią - zał -

Wszy - scy ra - do - ścia dzie - lą się. Z śmie - rci pęt u -
 Świ - tu nam nie prze - sło - ni cień. Pur - pu - ro - wy,
 Wyż - szy i - stnie - nia dał nam stan. Ja - sny Wiel - ka -

wo - lnit nas, Na - dszedł wy - zwo - le - nia czas.
 wscho - du brzask Wiel - kiej No - cy gło - si czas.
 noc - ny czas Tęs - knym o - czom da - je blask.

Chrystus, Pan nasz, z grobu wstał

116

Z uniesieniem ♩ = 96–108

1. Chry - tus, Pan nasz, z gro - bu wstał,
 2. Cię - żar win od - ku - pił ból, A - lle - lu - ja!
 3. Ży - je Zbaw - ca nasz i Pan,

Wy - ba - wie - nie lu - dziom dał.
 Grzech zwy - cię - żył świa - tła Król. A - lle - lu - ja!
 Żąd - ło śmier - ci znisz - czył sam.

Niech wy - so - ko pły - nie pieśń,
 Pa - na mę - ki nad - szedł kres, A - lle - lu - ja!
 Kie - dyś zmarł, by zba - wić nas,

Nie - ba niech do - sięg - nie śpiew,
 Ciem - ność z zie - mi zni - ka wnet, A - lle - lu - ja!
 Gro - bie, mi - nął już twój czas,

Raduj się świecie

Wesoło ♩ = 76-96

1. Ra - duj się świe - cie — przy - szedł Pan; Na zie - mię
 2. Ra - dos - ny świat, gdy rzą - dzi Pan, Niech świę - tych
 3. Nie bę - dzie grzech już miesz - kał tu, I z zie - mi
 4. Ra - doś - ci czas naj - wyż - szy to, I - zra - el

przy - szedł Król! Niech każ - de ser - ce Mu zro - bi
 za - brzmi pieśń. Przez gó - ry i do - li - ny, przez mo - rza i rów -
 ni - knie ból. On Swo - im sło - wem spra - wi, że tryś - nie tu fon -
 sze - rzy się, Jak gwia - zdy nie - zli - czo - ne, co w nie - bie no - cą

miej - sce; Niech za - brzmi świę - tych chór, Niech za - brzmi świę - tych
 ni - ny Niech e - cho nie - sie wieść, Niech e - cho nie - sie
 tan - na Tych bło - go - sła - wieństw zdroj, Tych bło - go - sła - wieństw
 lnią, I da - je Bo - gu cześć, I da - je Bo - gu

Niech za - brzmi świę - tych chór, Niech
 chór, Niech za - brzmi też a - nio - łów chór.
 wieść, Niech e - cho pięk - ną nie - sie wieść.
 zdroj, Tych wiel - kich bło - go - sła - wieństw zdroj,
 cześć, I za - wsze da - je Bo - gu cześć.
 za - brzmi świę - tych chór,

Słowa: Isaac Watts, 1674-1748; zmiany: William W. Phelps, 1792-1872

Hymn był zamieszczony w pierwszym wydaniu śpiewnika ŚwDO z 1835 r.

Muzyka: George F. Händel, 1685-1759; aranż.: Lowell Mason, 1792-1872

Alma 5:50

Ks. Psalmów 97:1; 98:4-9

Pójdźcie dziś wierni

118

Majestatycznie ♩ = 88-104

1. Och, pój - dźcie dziś wier - ni Z ra - doś - cią, zwy - cięż - cy! Och,
 2. — Chó - ry a - niel - skie Na - tchnio - ny - mi pieś - ni —
 3. — Pa - na wi - taj - my. Dzi - siał zro - dzo - ne - go, —

pój - dźcie dziś wszy - scy do Be - tle - jem. Kró - la wi - taj - cie
 Nie - bu dziś gło - ście no - wi - nę tę; Chwa - ła Bo - gu,
 Cześć Je - zu - so - wi, On Zba - wcą nam; Syn Bo - ga Oj - ca

Ra - zem za - nio - ła - mi;
 Chwa - ła Naj - wyż - sze - mu; My wiel - bić Go bę - dzie - my; My wiel - bić
 W cie - le ob - ja - wio - ny;

Go bę - dzie - my; My wiel - bić Go bę - dzie - my Chry - stus, nasz Pan.

Słowa: przyp. Johnowi F. Wade'owi, ok. 1711-1786;

tłum. na j. ang.: Frederick Oakeley, 1802-1880

Muzyka: przyp. Johnowi F. Wade'owi

Ev. Łukasza 2:8-20

Ks. Psalmów 95:6

Radośnie ♩ = 96-116

1. Nad po - la - mi w głu - chą dal Wzno - si się a - nie - lski śpiew.
 2. Pa - stu - szko - wie, skąd ta pieśń, Co od wie - ków sły - chać ją?
 3. Prę - dzej! Do Be - tle - jem spiesz! Zo - bacz, ko - go wie - lbi hymn!

Po - przez gó - ry e - cho gna, Pie - śni tej po - wta - rza dźwięk:
 Cóż to za ra - do - sną wieść Nie - sie ten na - tchnio - ny ton?
 Na ko - la - nach dziś się ciesz! Chry - stus jest na świe - cie tym!

Glo - - - - ri - a

in ex - cel - sis De - o. Glo - - -

- - - ri - a in ex - cel - sis De - o.

Cicha noc

120

Spokojnie ♩ = 80–100

1. Ci - cha noc, świę - ta noc! Po - kój nie - sie lu - dziom wszem,
 2. Ci - cha noc, świę - ta noc! Pa - stu - szko - wie od swych trzód
 3. Ci - cha noc, świę - ta noc! Na - ro - dzo - ny Bo - ży Syn,

a u źłó - bka ma - tka świę - ta czu - wa sa - ma u - śmie - chnię - ta
 bie - gną wie - lce za - dzi - wie - ni za - a - niel - skim gło - sem pie - ni,
 Pan wie - lkie - go ma - je - sta - tu nie - sie dziś ca - ła - mu świa - tu

nad Dzie - cią - tka snem, nad Dzie - cią - tka snem.
 gdzie się spe - hnił cud, gdzie się spe - hnił cud.
 od - ku - pie - nie win, od - ku - pie - nie win.

Z czcią ♩ = 69–84

1. W Da - wi - do - wym mieś - cie nieg - dyś, W sta - je - necz - ce
 2. Zszedł na zie - mię z nie - bios Pan nasz, Bóg wszy - stkie - go,
 3. Wre - szcie o - czy na - sze przej - rzą, Je - go mi - łość

skrom - nej tak, Mat - ka kład - ła swo - je dzie - cię
 wszy - stkich Król, Do - mem by - ła Mu sta - jen - ka,
 spra - wi to, Bo to pię - kne, sło - dkie dzie - cię

Na po - slan - ku, w żłób - ku spać. Ma - ria by - ła
 A ko - łys - ką był Mu żłób. Po - śród bied - nych
 To nasz Zbaw - ca — chwal - my Go! Pan pro - wa - dzi

mat - ką tą, Dzie - cię jej Je - zu - sem zwa.
 w tam - ten czas Żył Zba - wi - ciel świę - ty nasz.
 dziat - ki Swe, Gdzie z Nim wiecz - nie ży - je się.

Daleko gdzieś w żłobie

122

Z powodu ograniczeń licencyjnych Kościoł nie może opublikować muzyki w tym formacie.

Słowa: anonim, ok. 1883, Filadelfia

Muzyka: William J. Kirkpatrick, 1838–1921;

harmonizacja: Rosalee Elser, 1925–2007.

© 1980 Rosalee Elser.

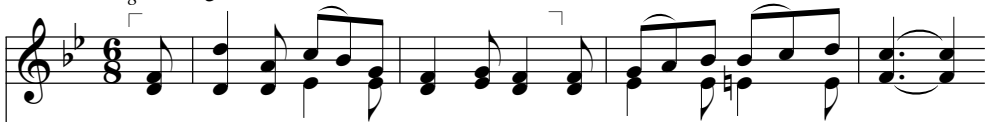
Użyte za pozwoleniem. Jednorazowe
kopiowanie dla niekomercyjnych
celów kościelnych i domowych dozwolone.

Ew. Łukasza 2:7

Ew. Łukasza 18:15–17

Chwalebna pieśń ta

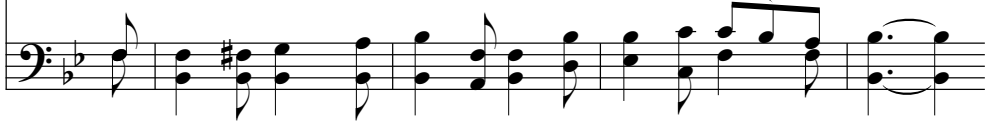
Pogodnie ♩. = 44-54

1. Chwa - le - bna pieśń ta z daw - nych lat Gdzieś w śro - dku no - cy brzmi,
 2. Nie - bio - sa wciąż o - twar - te są, A - nio - ły przez świat mkną,
 3. Bacz! Bo nad - cho - dzi szyb - ko czas Wi - dzia - ny w daw - nych dniach,

A - nio - ły scho - dzą dziś na świat, By ten za - śpie - wać hymn:
 I pieśń po - ko - ju pły - nie wciąż Na u - tru - dzo - ny glob.
 Za - to - czy krąg na - stę - pny wiek, Wy - peł - nią sło - wa się.

„Na zie - mi lu - dziom po - kój Swój Nasz Król ła - ska - wy da”.
 Nad peł - nym smut - ku bó - lem dusz Na skrzy - dłach nio - są swych,
 I no - wa zie - mia zy - ska wnet Po - ko - ju Księ - cia dłań,

Roz - brmie - wa tak a - nio - łów chór, Gdy zie - mia w ci - szy trwa.
 Nad zgieł - kiem świa - ta, po - śród burz, Bło - go - sła - wio - ny hymn.
 I ca - ły świat za - śpie - wa pieśń Wa - niel - skiej chwa - le wraz.

Małeńkie miasto Betlejem

124

Spokojnie ♩ = 84-100

1. Ma - leń - kie mias - to Bet - le - jem, spo - koj - ne, ci - che tak,
 2. Po - wi - ła Sy - na Ma - ria, na - ro - dził Chrys - tus się,
 3. Ci - chut - ko tak, ci - chut - ko tak, Bóg lu - dziom dał Swój dar,

Nad two - im snem księ - ży - ca krąg prze - mie - rza noc - ny szlak.
 A - nio - ły w nie - bie peł - nią straż, uś - pio - ne ludz - kie wsie.
 Cu - dow - nych bło - go - sła - wieństw moc, nie - biań - ski w ser - cach żar.

Lecz w twych za - uł - kach pło - nie Wiecz - ne - go świat - ła blask,
 Po - ran - ne gwia - zdy wiesz - czą: Dziś Pan na - ro - dził się,
 Choć przy - szedł nie - sły - szal - nie na świat, gdzie rzą - dzi grzech,

Na - dzie - i wszyst - kich ludz - kich dusz jaś - nie - je w to - bie brzask.
 Niech Bo - gu bę - dzie chwa - ła, On ko - cha dzie - ci Swe.
 Po - kor - ne du - sze przyj - mą Go — On Zbaw - cą na - szym jest.

Żywiłowo ♩ = 92-112

1. A - nioł nam zwias - to - wał tu: No - wy się na - ro - dził Król!
2. Chwa - ła Pa - nu! Bo - ży Syn — Cno - ty i pra - woś - ci wzór.

Po - kój zie - mi, łas - ki cud Da - je mi - ło - sier - ny Bóg!
Świat - ło, ży - cie w da - rze dał, U - zdro - wie - nia czy - nił cud.

Niech pow - sta - nie ca - ły świat, Z nie - bio - sa - mi gło - sić wraz,
Chwa - ły Swo - jej wy - rzekł się, Przy - szedł, by po - ko - nać śmierć,

Niech ra - dos - na pły - nie wieść: Chrys - tus w Be - tle - je - mie jest!
Że - by zba - wić ludz - ką brać, Na - ro - dzi - ny dru - gie dać.

A - nioł nam zwias - to - wał tu: No - wy się na - ro - dził Król!

Kiedyś w Judei

126

Radośnie ♩ = 92-112

1. Kie - dyś w Ju - de - i, da - le - ko wśród pól, Do - szedł pa - ste - rzy
2. Sło - dkiej mi - łoś - ci roz - brzmie - wa tu głos, Ła - ski prze - sła - nie
3. Poz - wól, o Pa - nie, by ka - żdy z Twych sług Ser - cem i pieś - nią
4. Przy - śpiesz, o Bo - że, wspa - nia - ła te dni, Gdy wszy - scy bę - dą

głos spo - śród chmur:
wprost z nie - ba to:
wiel - bić Cię mógł:
śpie - wać, jak my:

Niech bę - dzie Bóg,

niech bę - dzie Bóg,

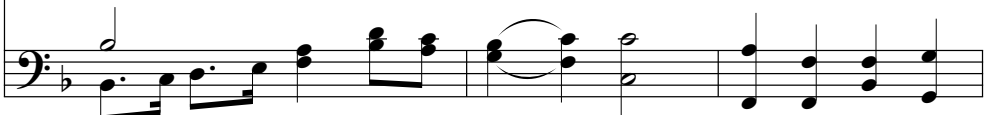
Niech bę - dzie Bóg wy - chwa -

Niech bę - dzie Bóg wy - chwa - la - ny,

Niech bę - dzie Bóg wy - chwa - la - ny, Po - kój lu - dom
la - ny,

Niech bę - dzie Bóg wy - chwa - la - ny;

zie - mi wszem. Po - kój lu - dom zie - mi wszem!

Anioł pasterzom mówił

Żarliwie ♩ = 76–80

1. A - niół pas - te - rzom mó-wił: Chry-stus się wam na - ro - dził
 2. Chcąc się do - wie - dzieć te - go Po - sel-stwa we - so - ła - go,
 3. Ta - ki Pan chwa - ły wiel-kiej u - ni - żył się Wy - so - ki,

W Be - tle - jem, nie bar - dzo po - dłym mie - ście. Na - ro - dził się
 Bie - że - li do Be - tle - jem skwa - pli - wie. Zna - le - źli dzie -
 Pa - ła - cu kosz - to - wne - go żad - ne - go nie miał zbu - do -

w u - bó - stwie Pan wsze - go stwo - rze - nia.
 cię w zło - bie, Ma - ry - ję z Jó - ze - fem.
 wa - ne - go Pan wsze - go stwo - rze - nia.

4. O dziwne narodzenie,
 nigdy niewysławione!
 Poczęła Panna Syna w czystości,
 Porodziła w całości
 Panieństwa swojego.

5. Już się ono spełniło,
 co pod figurą było:
 Arona różdżka ona zielona
 Stała się nam kwitnąca
 i owoc rodząca.

6. Słuchajcież Boga Ojca,
 Jako wam Go zaleca:
 Ten ci jest Syn najmilszy, jedyny,
 w raju wam obiecany,
 Tego wy słuchajcie.

Słowa: anonim, XVI w. Przekład fragmentu łacińskiego utworu średniowiecznego na Boże Narodzenie pt.: Dies est laetitiae (Angelus pastoribus).

Muzyka: anonim, XVII w.

EW. Łukasza 2:8–20

Majestatycznie ♩ = 68–72

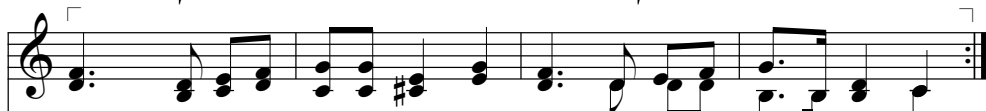
1. Bóg się ro - dzi, moc tru-chle - je: Pan nie-bio-sów ob - na - żo - ny.
 2. Cóż masz, nie - bo, nad zie-mia - ny? Bóg po-rzu-cił szczęś-cie swo - je,
 3. W nę-dznej szo - pie u - ro-dzo - ny, Żłób Mu za ko - leb - kę da - no.
 4. Po - tem i męd - rce wi-dzia - ni Cis - ną się mię-dzy pro-sto - tą,

O - gięń krze - pnie, blask cie-mnie - je, Ma gra - ni - ce Nie-skoń-czo - ny:
 Wszedł mię-dzy lud u - ko - cha - ny, Dzie - łącz z nim tru-dy i zno - je,
 Cóż jest, czym był o - to - czo - ny? Byd - ło, pas - te - rze i sia - no;
 Nio - sąc da - ry Pa - nu w da - ni: Mir - rę, ka - dzi-dło i zło - to;

Wzgar - dzo - ny o - kry - ty chwa - łą, Śmier - tel - ny Król nad wie-ka - mi;
 Nie - ma - ło cier - piał, nie - ma - ło, Żeś - my by - li win - ni sa - mi,
 U - bo - dzy! Was to spot - ka - ło, Wi - tać Go przed bo - ga - cza - mi,
 Bós - two to ra - zem zmie - sza - ło Z wieś - nia - czy - mi o - fia - ra - mi,

A Sło - wo cia - łem się sta - ło I miesz - ka - ło mię - dzy na - mi.
 A Sło - wo cia - łem się sta - ło I miesz - ka - ło mię - dzy na - mi.
 A Sło - wo cia - łem się sta - ło I miesz - ka - ło mię - dzy na - mi.
 A Sło - wo cia - łem się sta - ło I miesz - ka - ło mię - dzy na - mi.

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię!
 Błogosław Ojczyznę miłą!
 W dobrych radach, w dobrym bycie
 Wspieraj jej siłę swą siłą,

Dom nasz i majątność całą
 I wszystkie wioski z miastami!
 A Słowo ciałem się stało
 I mieszkało między nami.

Dzisiaj w Betlejem

Radośnie ♩ = 112-118

1. Dzi - siaj w Bet-le - jem, dzi - siaj w Bet-le - jem, We - so - ła no - wi - na.
 2. Ma - ry - ja Pan-na, Ma - ry - ja Pan-na, Dzie-cią-tko pia - stu - je.
 3. Choć w sta - je - necz-ce, choć w sta - je - necz-ce, Pan-na Sy - na ro - dzi,

Że Pan-na czy - sta, że Pan-na czy - sta Po-ro-dzi - ła Sy - na.
 I Jó - zef świę - ty, I Jó - zef świę - ty, O - no pie - łą - gnu - je.
 Prze - cięż On wkró-tce, Prze - cięż On wkró-tce, Lu-dzi o - swo - bo - dzi.

Chry - stus się ro - dzi, nas o - swo - bo - dzi, A - nie-li gra-ją, Męd - rce wi - ta - ją,

Pa-ste-rze śpie-wa-ją, by-dlę-ta kłę-ka-ją, Cu-da, cu - da o - gła-sza - ją.

4. Pójdźmy tam wszyscy, pójdźmy tam wszyscy
 Przywitać Jezusa,
 Króla nad królmi, Króla nad królmi,
 Uwielbić Chrystusa.

5. Bądźże pochwalon, bądźże pochwalon
 dziś, nasz wieczny Panie,
 Któryś złożony, któryś złożony
 na zielonym sianie

6. Bądź pozdrowiony, bądź pozdrowiony
 Boże nieskończony
 Wsławimy Ciebie, wsławimy Ciebie,
 Jezu niezmierny.

Gdy się Chrystus rodzi

130

Łagodnie, potem tryumfalnie ♩ = 118–120

1. Gdy się Chry-stus ro - dzi i na świat przy - cho - dzi,
 2. Mó-wią do pa - ste - rzy, któ - rzy trzód swych strze - gli,
 3. O nie - bie - skie du - chy i po - sło - wie nie - ba,

Cie - mna noc w ja - sno - ści pro - mie - ni - stej bro - dzi;
 A - by do Be - tle - jem czym prę - dzej po - bie - gli,
 Po - wiedz - cież wy - raż - niej, co nam czy - nić trze - ba,

A - nio - ło - wie się ra - du - ja, pod nie - bio - sy wy - śpie - wu - ja:
 Bo się na - ro - dził Zba - wi ciel, wsze - go świa - ta Od - ku - pi - ciel,
 Bo my nic nie poj - mu - je - my, led - wo od stra - chu ży - je - my,

Glo - ri - a, glo - ri - a, glo - ri - a in ex - cel - sis De - o.
 Glo - ri - a, glo - ri - a, glo - ri - a in ex - cel - sis De - o.
 Glo - ri - a, glo - ri - a, glo - ri - a in ex - cel - sis De - o.

Radośnie ♩ = 84-88

1. Przy - bie - że - li do Be - tle - jem pa - ste - rze,
 2. Od - da - wa - li swe u - kło - ny w po - ko - rze
 3. A - niół Pań - ski sam o - gło - sił te dzi - wy,
 4. I a - nie - li gro - ma - da - mi pil - nu - ją,

gra - jąc sko - cznie Dzie - cią - te - czku na li - rze.
 To - bie, z ser - ca o - chot - ne - go, o Bo - że!
 któ - rych o - ni nie sły - sze - li, jak ży - wi.
 Pan - na czy - sta wraz z Jó - ze - fem pia - stu - ją.

Chwa - ła na wy - so - ko - ści, chwa - ła na wy - so - ko - ści,

a po - kój na zie - mi. na zie - mi.

5. Poznali Go Mesyjaszem być prawym,
 narodzonym dzisiaj Panem łaskawym.

6. My Go także Bogiem, Zbawcą już znamy
 i z całego serca wszyscy kochamy.

Wśród nocnej ciszy

132

Spokojnie, potem zdecydowanie ♩ = 104-108

1. Wśród no - cnej ci - szy głos się roz - cho - dzi:
 2. Po - szli, zna - le - żli Dzie - cią - tko w żło - bie,
 3. „Ach, wi - taj, Zba - wco; z daw - na żą - da - ny,

Wstań - cie, pa - ste rze, Bóg się wam ro - dzi
 Zwszy - stki - mi zna - ki, da - ny - mi so - bie.
 Ty - le ty - się - cy lat wy - głą - da - ny!

♩ *Szybciej* ♩ = 118-122

Czym prę - dzej się wy - bie - raj - cie, Do Be - tle - jem
 Ja - ko Bo - gu cześć Mu da - li, A wi - ta - jąc
 Na Cie - bie kró - le, pro - ro - cy, Cze - ka - li, a

zwolnić przy 2. powtórzeniu

po - śpie - szaj - cie, Przy - wi - tać Pa - na.
 za - wo - ła - li, Z wiel - kiej ra - do - ści.
 Tyś tej no - cy Nam się ob - ja - wił”.

Z powodu ograniczeń licencyjnych Kościół nie może opublikować muzyki w tym formacie.

Słowa: Grace Noll Crowell, 1877–1969,
zmienione. Z: *Light of the Years*,
© 1936, 1964 by Harper San Francisco.
Muzyka: Phillip Landgrave, ur. 1935.
© 1975 Broadman Press.

Wszelkie prawa zastrzeżone.
Międzynarodowe prawa zastrzeżone.
Wykorzystane za pozwoleniem.
Kopiowanie bez pisemnego
zezwolenia zabronione.

Jakub 2:17–19
Mosjasz 18:27–29

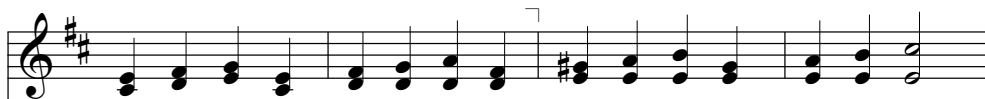
Chcę, Panie, z Tobą iść

134

Łagodnie ♩ = 76-96

1. Zba - wco, u - czę się mi - ło - wać, I - dę ście-żką, któ - rąś dał,
 2. Kim - że je - stem, że o - są-dzam, Je - śli sam po - ty - kam się?
 3. Chciał-bym być mych bra - ci stró-żem; U - ko - je - nie z so - bą nieść.
 4. Zba - wco, pra - gnę ko - chać in - nych, Tak jak Tyś po - ko - chał mnie;

Za - trzy - mu - ję się, by po - móc, O - bym wię - cej si - ły miał!
 W ci - chym ser - cu żal głę - bo - ki Przed in - ny - mi skry - ty jest.
 Po - ra - nio - nym i stro - ska - nym Chciał-bym od - dać ser - ce swe.
 Zna - leźć w To - bie świa - tło, si - łą, Słu - żyć To - bie za - wsze chcę.

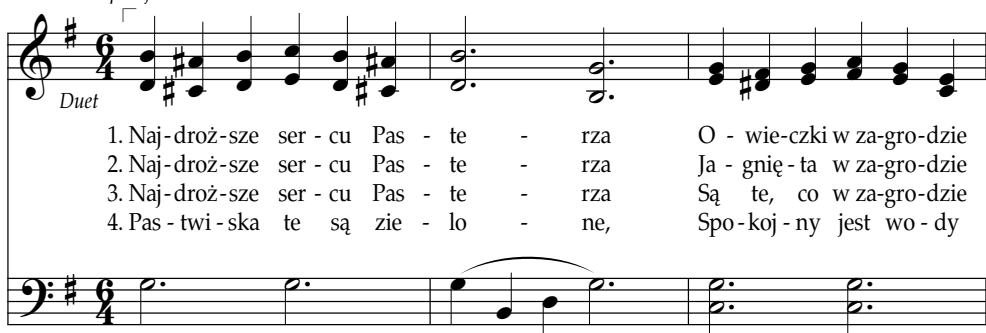

Zba - wco, u - czę się mi - ło - wać — Chcę, Pa - nie, z To - bą iść.
 Kim - że je - stem, że o - są-dzam? Chcę, Pa - nie, z To - bą iść.
 Chciał-bym być mych bra - ci stró-żem — Chcę, Pa - nie, z To - bą iść.
 Zba - wco, pra - gnę ko - chać in - nych — Chcę, Pa - nie, z To - bą iść.

Spokojnie $\text{♩} = 40-52$

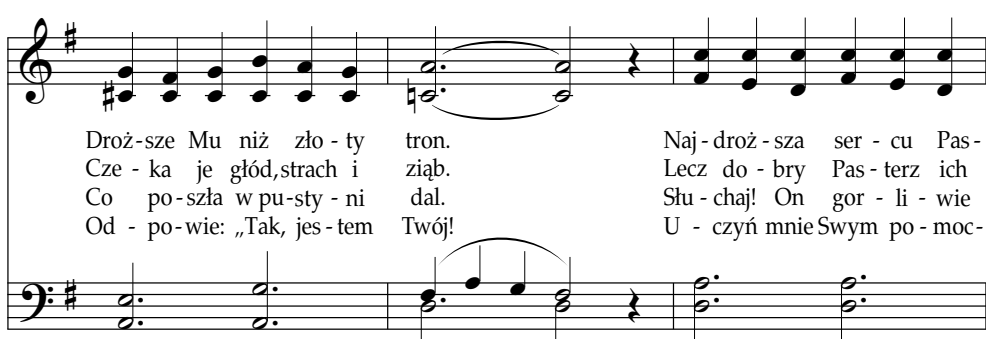
Duet

1. Naj-droż-sze ser - cu Pas - te - rza O - wie-czki w za-gro-dzie
 2. Naj-droż-sze ser - cu Pas - te - rza Ja - gnię - ta w za-gro-dzie
 3. Naj-droż-sze ser - cu Pas - te - rza Są te, co w za-gro-dzie
 4. Pas - twi - ska te są zie - lo - ne, Spo - koj - ny jest wo - dy

są. Na nie Swą mi - łość prze - le - wa;
 są. Lecz gdy prze - kro - czą o - brze - ła,
 ma, I ta, co ku knie - jom zmie - rza,
 zdrój. Me ser - ce służ - by spra - gnio - ne,

Droż-sze Mu niż zło - ty tron. Naj-droż-sza ser - cu Pas -
 Cze - ka je głód, strach i ziąb. Lecz do - bry Pas - terz ich
 Co po - szła w pu - sty - ni dal. Słu - chaj! On gor - li - wie
 Od - po - wie: „Tak, jes - tem Twój! U - czyni mnie Swym po - moc -

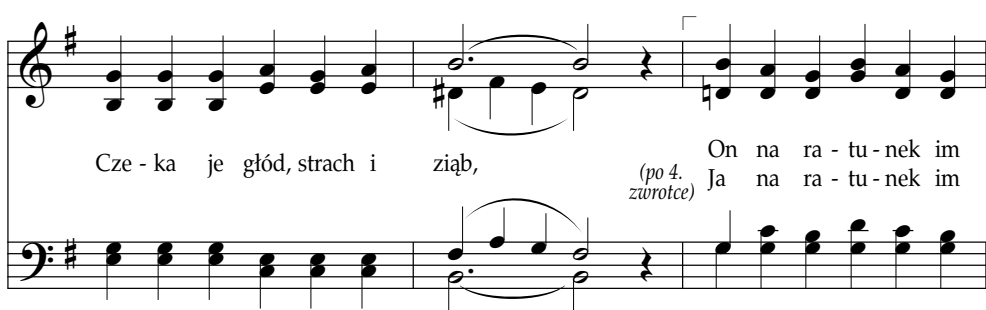
te - rza „In - na”, złek - nio - na wśród burz.
 szu - ka, Szu - ka, bo zna On ich los;
 wzy - wa, Naj - czul - sze proś - by śląc ci:
 ni - kiem, Po - zwól mi - ło - wać jak Ty;

Pas - terz już gó - ry prze - mie - rza, Nie stra - szne Mu głę - bie
 Ra - do - ści bę - dzie to sztu - ka; Ra - tun - ku wiel - ki był
 „Nie spraw - dzisz, gdzie się u - kry - wa Ta, co zgu - bi - ła się
 Po - ślij mnie na tę pu - sty - nię, Bym szu - kał o - wieczek

mórz. *Harmonia*
 koszt. Gdzieś na pus - tko - wiu zbłą - ka - ne;
 dziś?“. Twych“.

Cze - ka je głód, strach i ziąb, On na ra - tu - nek im
 (po 4. zwrotce) Ja na ra - tu - nek im

sta - nie, Spro - wa - dzi je do Swych łąk.
 sta - nę, Spro - wa - dzę je do Twych łąk.

136 Czy dziś dzięki mnie świat nieco lepszy był?

Pogodnie ♩. = 46-58

1. Czy dziś dzie-ki mnie świat nie-co lep-szy był? Czy bliż-nie-mu po-mog - łem
2. Wszę-dzie wo-kół o - kaz - je do służ-by są, Więc nie poz-wól, by um-knę-ty

ja? Czym po - cie - chę mu dał? W ser-ce o - tu - chę wlał? Jak
ci, Nie mów: „Któ - re - goś dnia... kie - dy bę - dę mieć czas...”, Lecz

nie, to za-wiod - łem tak. Czy lżej - sze brze-mio - na miał
rusz się i zrób coś już dziś. Pra - co - wać i da - wać — szła -

bliż - ni mój, bo Go - to - wy je by - łem z nim nieść? I czy
chet - na to rzecz, A cno - tą jest ko - chać ten trud. Tyl - ko

cho-rym, stru-dzo-nym po - mog - ło dziś to, Że w ich dro - dze po -
ten jest przy-dat - ny, kto po - ma - ga żyć. Wszyst - kie dob - re u -

mog - łem im iść? Więc zbudź się i daj z sie - bie coś, O
czyn - ki zna Bóg.

nie - bie sny prze-stań wciąż snuć, Czyń więc do-bro z ra-doś-cią I

służ z przy-jem - noś-cią. Mi - łoś - ci i tros-ki to cud.

Wiele zadań w pracy tej

Energicznie $\text{♩} = 66-76$

1. Wie-le za - dań w pra-cy tej, za-nim przy - jdzie noc.
 2. Do-bre sło - wo wy - rzec mam, za-nim przy - jdzie noc.
 3. Kie-dy zdą - żam tak przez świat, za-nim przy - jdzie noc,

Po - móc mam ro - dzi - nie swej, za-nim przy - jdzie noc.
 Głos swój wznieść do nie - ba bram, za-nim przy - jdzie noc.
 Mam prze - strze - gać Bo - żych praw, za-nim przy - jdzie noc.

Szept le - ni-stwa za - po - mnia-ny, w ser - cu cel jest za - pi - sa - ny.
 Po - móc tym, co są w po - trze - bie. Przy - nieść cho-rym u - ko - je - nie.
 Grze-chy, któ - re no - szę w so-bie, mu - szą zo - stać wy - ba - czo - ne.

Plan mej pra - cy wy - pe - łnio - ny, za - nim przy - jdzie noc.
 Za - gu - bio - nym dać zba - wie - nie, za - nim przy - jdzie noc.
 Ła - skę zna - ję, Pa - nie, w To-bie, za - nim przy - jdzie noc.

Krocmy naprzód

138

Żywiłowo ♩ = 92-108

1. Kro - czmy na-przód ra - mię w ra - mię, wie - czna chwa - ła to nasz cel.
 2. Dzień po dniu ma - sze - ru - je - my, w nie - bie cze - ka na nas Pan.
 3. Pój - dźmy ra - zem dzie - ci Bo - że i po - kło - rmy Oj - cu się.

Świe - tą przy - o - dziej - my zbro - je, dbaj - my o nią w ka - żdy dzień.
 Czyn u - czi - wy, czyn szła - che - tny zbli - ża nas do do - mu bram.
 Cześć od - da - my Chry - stu - so - wi, któ - ry na - szym Zba - wcą jest.

Kro - czmy na - przód, na - przód z wia - rą, w nie - bio - sach dom nasz jest.

Ży - cie wie - czne z Bo - żą chwa - łą to pra - gnie - nie na - szych serc.

Lekko ♩ = 60-76

1. Niech za - dna waż - na chwi - la Nie um - knie dzi - siaj nam,
 2. Czas le - ci ni - czym strza - ła, Do przo - du cią - gle gna,
 3. Jak zi - ma na - stę - pu - je Po słoń - cu let - nich dni,
 4. Jest waż - na każ - da chwi - la, Ko - rzyś - tać trze - ba z niej,

Pra - cuj - my pó - ki słoń - ce, Wszak blis - ki no - cy czas.
 Nie spo - sób go za - wró - cić, On wła - sną dro - gę ma.
 Tak mo - gą chwi - le szczę - ścia Roz - wiać się ni - czym dym.
 Więc le - piej nie zwle - kaj - my, Łas - ka - mi ciesz - my się.

Nie mo - że nikt na - ka - zać, By dzio - nek dłu - żej trwał,
 Gdy czuj - ni nie bę - dzie - my, Zo - sta - nie z szan - sy cień,
 Czyż za - tem nie po - wi - nien Mieć ce - lu każ - dy dzień,
 Niech wie - dzie nas roz - są - dek, Szcze - re - go ser - ca głos,

Ni też wie - czo - ra pro - sić, By nie - co cze - kać chciał.
 Bo ży - cie szy - bko mi - ja, Jest ni - czym je - den dzień.
 U - pły - wać w służ - bie bliż - nim, By im po - ży - tek nieść?
 A Bóg po - blo - gos - ła - wi Mi - łoś - cią Swą nasz los.

Promień słońca świeci w duszy mej

140

Radośnie ♩ = 88–104

1. Pro-mień sło - ńca świe-ci w du-szy mej tak chwa - le - bnie ja - sny, że
 2. Sło - dki dźwięk mu - zy - ki w du-szy mej Ko - łą - du - je Pa - nu łask.
 3. Wio-sna w du - szy dziś kró - lu - je mej, bo gdy bli - sko jest mój Pan,
 4. Ra - dość w du - szy dziś kró - lu - je mej, gdyż na - dzie - ję mi - łość zna.

ga - sną przy nim świa - ła zie-mskich sfer — mym świa - łem Je - zus jest.
 Je - zus wi - dzi po - śród to - nów jej mej pie - śni głę - bszy blask.
 w ser - cu mym roz-brzmie-wa sło - dki śpiew I ła - ski kwi - tnie łąn.
 Du - sza mo - ja dzie - ki skła - dać chce za skarb, co w nie - bie mam.

Mam tę świa - łość, pię - kną świa - łość, gdy szcze - śli - wie chwi - le pły - ną w dal,

gdy Je - zu - sa twarz u - śmie - cha się — pro-mień sło-ńca w du-szy mam.

Pogodnie ♩ = 88-108

1. Mo - żesz swój roz - świe - tlić szlak, W du - szę prze - lać bos - ki blask,
 2. Cie - pływ sło - wem mo - żesz też Ból u - ko - ić czyjś i gniew,
 3. Mo - żesz też bli - żnie - mu nieść Po - moc, gdy w po - trze - bie jest,
 4. Szczę - ścia w ży - ciu za - znać tu Mo - żesz mi - mo trud - nych prób,

Je - śli świa - tło w ser - cu masz. Mrok za - mie - nić w jas - ny dzień,
 Je - śli świa - tło w ser - cu masz. Ten nie - wiel - ki, zda się, czyn
 Je - śli świa - tło w ser - cu masz. Cię - żar dzie - lić z nim na pół,
 Je - śli świa - tło w ser - cu masz. Swej mi - łość - ci bla - skiem On

Spra - wić, by u - my - kał cień, Je - śli świa - tło w ser - cu dzi - siaj masz.
 Bło - go - sła - wić bę - dzie ci, Je - śli świa - tło w ser - cu dzi - siaj masz.
 Spra - wić, by się le - piej czuł, Je - śli świa - tło w ser - cu dzi - siaj masz.
 O - pro - mie - ni du - szę twą, Je - śli świa - tło w ser - cu dzi - siaj masz.

Je - śli świa - tło w ser - cu masz, Mo - żesz
 Świa - tło w ser - cu masz,

prze - gnać ka - żdy cień, Noc prze - mie - nić w jas - ny dzień, Z wszy - stkim so - bie ra - dę
 To

dasz, Je - śli świa - tło w ser - cu dzi - siaj masz.
 ra - dę dasz,

Żywiotowo ♩. = 88-100

1. Nim noc cie - mna przyj - dzie, wre pra - ca twa. Cier -
 2. Już dziś szu - kaj skar - bów, co u - krył Pan. Z mo -
 3. W twym ser - cu niech do - broć miej - sce swe ma, Niech

pli - wie wy - pe - łniaj swą słu - żbę co dnia. W twej
 dli - twą kroc na - przód, od - kry - jesz je sam. Bez -
 tar - cza pra - wo - ści cię chro - ni od zła. Nim

du - szy nie - bia - ński spo - kój niech trwa.
 cen - ną ich war - tość ser - ce twe zna.
 kres ży - cia przyj - dzie wier - nie wciąż żyj.

Ży - cie jest da - rem, wiel - ką war - tość ma.
 Szu - kaj ich wko - ło, Bóg ci mąd - rość da.
 Wy - trwaj do ko - ńca, pra - cuj, i - le sił.

Już dziś, już dziś pra - cy twej czas. Od dziś, od

dziś służ wier - nie co dnia. Już dziś, już dziś pra - cuj co

sił. Świę - tą mi - sję wy - pe - łniać go - to - wy bądź dziś.

Z radością ♩. = 72–88

1. Świat nasz prze-peł - nio - ny wiel - kim za - lem jest. Grzech za - smu - ca
 2. Na - wet czyn naj - mniej - szy mo - że u - lgę dać Tym, co za - gu -
 3. Mi - mo dni po - chmur - nych śpie - waj w du - szy pieśń. Świa - tu głoś z od -

ser - ca i nie szczę - dzi łez. Och, jak wiel - ką ra - dość mo - żesz
 bie - ni, tym, co tchu już brak. Och, jak wie - le smu - tku i jak
 wa - gą e - wan - ge - lii wieść. Z wia - rą nie - u - gię - tą idź przez

in - nym nieść! Dziel się swo - im świa - tłem, Bóg wspo - mo - że cię.
 wie - le trosk Mo - żesz in - nym od - jąć, zwy - cię - za - jąć zło!
 ży - cie swe. Pro - mie - nie - jąć świa - tłem, o - dnaj - du - jesz cel.

Dziel się świa - tłem, Pan je To - bie dał. Ra - duj się i
 Dziel się nim, dziel się świa - tłem. Pan je dał. To - bie je dał.

do - ceń ka - żdy no - wy dzień. Ka - żdy no - wy dzień.
 ka - żdy no - wy, no - wy dzień.

Dar ten składowy dziś

144

Dziękczynnie ♩ = 80–96

1. Gdy dar skła - da - my Ci u stóp Twych, Pa - nie nasz,
2. Pra - gnie-my tro-szczyć się o wszy-stko, coś nam dał.
3. Po - cie-szać, tro-szczyć się i bał - sam du - szy nieść,
4. Wie - rzy - my w sło - wo Twe, niech wia - ra wciąż się tli.

Da - je - my ty - lko z te - go, co sam po - wie - rzy - łeś nam.
I ho - jne plo - ny z na-szych rąk dziś bę-dziesz, Pa - nie, miał.
Sie - ro - ty wspo-móc, mi - łość dać— to pra - cą na - szą jest.
Przez słu - żbę bli - żnim w ka - żdy dzień cześć od - da - je - my Ci.

Słowa: William Walsham How, 1823–1897

Muzyka: anonim, aranż.: Lowell Mason, 1792–1872,
i George J. Webb, 1803–1887

Przypowieści Salomona 3:9

Ew. Mateusza 25:34-40

Z zapalem ♩ = 63-80

Duet

1. Mów-my czę - sto do sie - bie u - przej-mie, Czy w do - mu, czy
2. Jak pro - my - czek po-ran - ny na szczy-cie, Dla dusz ludz-kich

pój - dzie-my w świat. Jak pta - szę - ta świer-go - cą co-dzien-nie,
są ni - by miód; Tak jak bry - za chło-dzą - ca o świ - cie,

Ten dźwięk chę - tnie niósł bę - dzie wiatr. Bal - sa - mem na
Jak rześ - ki wo - do - spad wśród gór. Niech głos nasz więc

ser - ce są sło-wa, Gdy mi - łość, po - cie - szą wnet nas,
bę - dzie przy - je-mny I przy - jaźń o - dna - wia wciąż nam.

A gdy słoń-ca pro - mień się scho-wa, Mi - łość - ścią roz -
A ser - ce ma do - syt co-dzien-ny, Gdy przy - jaźń praw -

świe - tłą ten świat. Sło - wa mi - łość i cne za - pa -
dzi - wie w nas trwa. *Harmonia*

mię - tać się chce; Wszak bla - sku do-da - ją wciąż nam. Mów-my czę - sto do

się - bie u - przej-mie, Bo sło - wa te sło - dko brzmią tak.

Z przekonaniem ♩ = 96-116

1. Czyń, coś po - wi - nien, już za - świ - ta - ło. Ja - sny wo -
 2. Czyń, coś po - wi - nien, wię - zy spa - da - ją. Pę - ta nie -
 3. Czyń, coś po - wi - nien, po - zbądź się stra - chu. Na - przód idź

Ino - ści na - dcho - dzi już czas. W nie - bie a - nio - ły pra -
 wo - li stra - ci - ły swą moc. Wzra - sta na - dzie - ja, więc
 śmia - ło, bo cel wi - dać już. O - czy, co pła - czą, za -

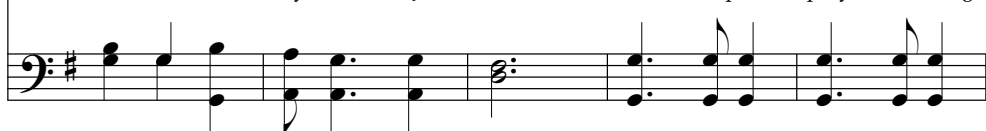
cu - ją nie - ma - ło, Ka - żdy no - tu - ją u - czy - nek nasz.
 cią - żyć prze - sta - ją. Pra - wda zwy - cię - ży bez - pra - wia noc.
 bly - sną w u - śmie - chu. Ła - ski cze - ka - ją cię, więc wie - rnie służ.

Czyń, coś po - wi - nien, niech wszy - stko się zi - ści. Walcz więc o

wo - łość ze wszy - stkich swych sił. Śmia - ło patrz w przy - szłość, Bóg

cię nie o - pu - ści. Sta - raj się ty - lko, byś we - dług praw żył.

Na córki, synów, Panie, spójrz

147

W duchu modlitwy ♩ = 72–84

1. Na có - rki, sy - nów, Pa - nie, spójrz, bło - go - śla - wi - my ich.
 2. Twój Duch niech spo - cznie na nich dziś i du - sze prze - jmie ich
 3. Twą mo - cą za - pie - czę - tuj ich, co zmy - je wsze - lki grzech.
 4. Ich wia - rę wzmo - cnij, po - kój daj, po - pro - wadź ście - żką Śwą.

Twe sło - wo wy - pe - hni - li już, po - ko - rnie słu - żą Ci.
 Po - ko - jem i mi - ło - ścią Twą. Wo - wcza - rni Twjej chcą być.
 Niech od tej po - ry wie - dzą, że tu mie - jsce ma - ją swe.
 Niech w du - szach go - ści ra - dość ta, gdy czy - nią wo - lę Twą.

Słowa: Parley P. Pratt, 1807–1857

Muzyka: Alexander Schreiner, 1901–1987. © 1948 IRI

Nauki i Przymierza 35:6

Moroni 8:25–26

Pogodnie ♩ = 84-96

1. Do - bro czyń, kie - dy masz przed so - bą wy - bór. Słu - sznie
 2. Do - bro czyń! Niech u - czu - cie nie - po - ko - ju Nig - dy
 3. Do - bro czyń! Spo - kój źró - dło ma w pra - wo - ści. Do - bro

cię pro - wa - dzi Świą - ty Duch. Do - bra blask niech o -
 cię nie wie - dzie w grze - chu cień. Za - wsze masz te dwie
 czyń! Bez - pie - czna du - sza twa. Pra - cą swą skła - daj

świe - tła ży - cia szlak twój. Ser - cem swym za - wsze u - faj mu.
 dro - gi do wy - bo - ru, Na - tchnie - nia moc o - chro - ni cię.
 hołd spra - wie - dli - wo - ści. Nie - bo i Bóg są ce - lem twym.

Do - bro czyń! Do - bro czyń! Niech mą - drość bę - dzie lam - pą twą!

W świe - tle jej o - drzuć zło! Twój Bóg ci ze - śle da - rów sto!

Pamiętaj, dusza wolna jest

149

Z zapamiętem ♩ = 60-76

1. Pa - mię - taj, du - sza wo - lna jest. To ty wy -
 2. Pan po - pro - wa - dzi dro - gą nas. Da mą - drość,
 3. Wo - lność i ro - zum da - ją sens, Bo bez nich
 4. Sza - nu - jmy mo - ce da - ne nam, ście - żka - mi

bie - rasz ży - cia cel. W nie - bio - sach Bóg po -
 mi - łość, świa - tła blask. Ży - czli - wy, do - bry
 czym - że czło - wiek jest? Zwie - rzę - ciem mo - zna
 pra - wdę kro - czmy wraz. Bóg z te - go cze - ka

wie - dział nam: O lo - sie swym sta - no - wisz sam.
 jest nasz Pan. Ka - źde - mu wo - lną wo - lę dał.
 na - zwać go, choć na - dal wie - rzy w do - bro, zło.
 du - mny jest, co z wia - rą do - sko - na - li się.

Słowa: anonim, ok. 1805, Boston. Hymn był zamieszczony
 w pierwszym wydaniu śpiewnika ŚwDO z 1835 r.
 Muzyka: Roger L. Miller, ur. 1937. © 1985 IRI

Helaman 14:30-31
 2 Nefi 10:23-24

Żwawo ♩ = 80-96

1. Kie - dy bu - rze ży - cia nie - po - ko - ją cię, Kie - dy tra - cisz
 2. Ja - kaś przy - gnę - bi - ła cię nie - do - bra wieść? Czy krzyż jest za
 3. Gdy bo - gac - two in - nych twój przy - cią - ga wzrok, Myśl o o - biet -
 4. Choć po twa - rzy two - jej spły - nie cza - sem łza, Bądź wy - trwa - ły

wia - rę, że o - sią - gniesz cel, Po - licz swo - je ła - ski, każ - dą
 cię - żki, któ - ry mu - sisz nieść? Po - licz swo - je ła - ski, smu - tki
 ni - cy, któ - ra jest o krok. Po - licz swo - je ła - ski, bo za
 w wie - rze, Bóg twe tro - ski zna. Po - licz swo - je ła - ski, bo a -

na - zwij i Zdzi - wisz się, jak wie - le Bóg dał da - rów ci.
 pó - jdą w cień, Bę - dziesz śpie - wem koń - czył ka - żdy ży - cia dzień.
 zło - ta kram Oj - ciec nie o - two - rzy ci nie - bie - skich bram.
 nio - ły chcą, Byś spo - koj - nie do - tarł przed sę - dzio - wski tron.

Po - licz ła - ski, wy - mień każ - dą z nich. Po - licz
 Po - licz swo - je ła - ski, wy - mień każ - dą z nich. Po - licz swo - je

ła - ski, Bóg dał wie - le ich. Po - licz ła - ski,
 ła - ski, Bóg dał wie - le ich. Po - licz swo - je ła - ski,

wolniej *w tempie*
 wy - mień każ - dą z nich, Po - licz swo - je ła - ski, Bóg dał wie - le ich.

Niech chwali Boga wszelki lud

151

Majestatycznie ♩ = 58-72

Niech chwa - li Bo - ga wszel - ki lud. Pie - śnią a - nio - łów chwał - my Go.

Niech Oj - ciec, Syn i Świę - ty Duch Na zie - mi u - wiel - bie - ni są.

Słowa: Thomas Ken, 1637-1711

Muzyka: Louis Bourgeois, ok. 1510-1561. Z: *Genfer Psalter*, XVI w.

Ks. Psalmów 148:1-2, 10-14

List do Efezjan 1:3

Z wigorem ♩ = 92-108

1. W pra - cy Pa - na dziś po - win - ni - śmy u - dział brać,
 2. Nie cof - nie - my się, cho - ciał tyl - ko gar - stka nas,
 3. Gdy u - czyn - ki me z pra - wem zgo - dne wciąż są,

By po śmier - ci nam wszy - stkim na - gro - dę mógł dać.
 Nie mu - si - my się bać li - cznych tak wro - ga mas;
 Wróg nie stra - szny, bo Pan ma mnie pod pie - czą Swą;

Z mie - czem pra - wdy stań, od - gry - wa - ją już pieśń,
 Z na - mi si - ła jest nie - wi - dział - na w ten czas,
 Gdy na - dej - dą pró - by, po - cie - szy mnie wnet

Po - też - ny jest ten miecz.
 Po - mo - cy u - dzie - li Pan.
 I pra - cę u - świę - ci tę.

Śmia - ło, na - wet je - śli szy - dzi wróg;
 Śmia - ło na - przód, na - wet je - śli szy - dzi wróg; Zwy - cię -

Cho - dźmy, prze - cież sam nas bro - ni Bóg. Nie słu -
 ży - my ra - zem, prze - cież sam nas bro - ni Bóg. Nie lę -

chaj - my, co nam źli pod - sze - pnać chcą. A - le
 kaj - my się słów, któ - re źli pod - sze - pnać chcą. Za - wsze

czy - rmy, co na - ka - zał On.
 czy - rmy, co nasz Oj - ciec chce i co na - ka - zał On.

Energicznie ♩ = 100–116

1. „Do nas do - łącz już dziś”, współ - lnie zwy - cię - zym zło, Po - rzu - cim, co
 2. „Do nas do - łącz już dziś” — dźwię - cznie w u - szach nam gra, Niech sło - wo po -
 3. Kto prze - wo - dzi z mi - ło - ścią, ła - go - dnie, ten sam Z o - bli - czem ra -

grze - szne i na - bie - rzem cnót. Lud da się pro - wa - dzić, nie
 cie - chę i ra - dość nam da. Niech ra - ny u - le - czy, niech
 dos - nym spo - glą - da na świat. Przez do - broć też po - słuch u

mo - zna go pchać, By miast za - tra - ce - nia do nie - ba chciał gnać.
 u - wo - lni nas, Gdyż sło - dki wol - no - ści nad - cho - dzi już czas.
 bra - ci swych ma. Sze - rząc mi - łość i je - dność, po - chwa - ły jest wart.

„Do nas do - łącz już dziś”, współ - lnie zwy - cię - zym zło, Po - rzu - cim, co

grze - szne i na - bie - rzem cnót. „Do nas do - łącz już dziś”, współ - lnie

zwy - cię - zym zło, Po - rzu - cim, co grze - szne i na - bie - rzem cnót.

Śmiało ♩ = 92-112

1. Na - przód, ar - mio Bo - ga! Wa - lki nad - szedł czas.
 2. Hymn nasz try - um - fa - lny po - strach wro - gom dał.
 3. Jak po - tę - zna ar - mia nie - śmy Ko - ściół w świat
 4. Na - przód więc w je - dno - ści! Do - łącz do nas już!

Wznie - śmy sztan - dar Pa - na, niech pro - wa - dzi nas.
 Grze - szna rze - sza zmy - ka, pra - wość gó - rę ma!
 I w pra - da - wnych świę - tych po - dą - ża - jmy ślad.
 Wspó - lnie wznie - śmy gło - sy, zwy - cię - stwo jest tuż.

Chry - stus wo - dzem na - szym w wa - lce z grze - chem jest.
 Ra - zem wszy - scy dą - żmy pra - wdę lu - dziom dać.
 Je - ste - śmy je - dno - ścią, je - den duch jest w nas.
 Chwa - łę, cześć i mi - łość o - ka - zu - jmy Mu.

Na - przód, w bi - twę śpie - szmy! Nie - śmy do - brą wieść!
 Bra - cia, wznie - śmy gło - sy! Z hy - mnem w ser - cu marsz!
 Je - dna wia - ra, mi - łość i na - dzie - i blask!
 Jak od wie - ków świę - ci, pieśń tę wznie - śmy tu.

Na - przód, ar - mio Bo - ga! Wa - lki nad - szedł czas.
 czas. Wznie - śmy

Wznie - śmy sztan - dar Pa - na, niech pro - wa - dzi nas.
 sztan - dar Pa - na,

Z przekonaniem ♩ = 84-116

1. Po - wo - ła - ni słu - żyć Pa - nu Nie - ba, Dziś wy - bra - ni
2. Po - wo - ła - ni za - znać Je - go ła - ski, Dzie - ci Swo - je

gło - sić Je - go wieść. Wszem i wo - bec chce - my dać świa - dec - two,
bło - go - sła - wi Król. Ra - dość wiel - ka gło - sić świę - te i - mię,

Wszy - stkim mi - łość Oj - ca nieść. Refren Na - przód,³ za - wsze
Chwa - łą wszel - ką daj - my Mu.

Refren można grać oktawami

na - przód,³ wi - mię Two - je, w chwa - le Twej,

Na - przód,³ za - wsze na - przód,³ wi - mię Two - je, w chwa - le

Twej, Na - przód,³ śmia - ło na - przód,³ try - um -

fal - ny ply - nie śpiew: Bóg nam mo - cą

jest, więc słu - ży - my Mu, On Kró - lem na - szym jest. 1. 2. jest.

Z energią ♩ = 88-108

1. Człon-kiem świę - tej ar - mii Pa - na jest ka - żdy z nas. Ró - wny nasz krok!
 2. Już do wal - ki bi - ją dzwo - ny, go - to - wy bądź. U - staw się w szyk!
 3. Choć w tej wal - ce o Kró - le - stwo wro - giem nam świat. Z za - pa - łem walcz,

Ró - wny nasz krok! Cen - na cze - ka nas na - gro - da, przed sie - bie patrz!
 U - staw się w szyk! Czas, by wzmo - cnić ar - mię Pa - na. Kto chę - tny? Kto?
 z za - pa - łem walcz! Bę - dąc w wie - rze zje - dno - cze - ni, si - ła jest w nas.

Walcz od - wa - żnie, a - by zdo - być ją! Spie - szmy do wa - lki, już nad - szedł czas.
 Stań - my ra - zem, sztan - dar do - da sił. Słu - chaj u - wa - żnie, wzy - wa nas Pan.
 Wie - cznej chwa - ły już nad - cho - dzi czas. Po - mi - mo bu - rzy o - bcy nam strach.

Praw - da o - chro - ni i wzmo - cni nas. Sztan - dar po - wie - wa,
 Zbro - ję przy - o - dziej, któ - rą nam dał. Walcz w Je - go i - mię
 Je - zus, Do - wó - dca, jest bli - sko nas. On nas o - chro - ni

wol - no - ści znak. Więc ra - duj się, ra - duj się! Bli - sko jest nasz Dom.
 po ży - cia kres. I ra - duj się, ra - duj się! Bli - sko jest nasz Dom.
 mi - ło - ścią Swą. Więc ra - duj się, ra - duj się! Bli - sko jest nasz Dom.

Czło - nkiem świę - tej ar - mii Pa - na jest ka - żdy z nas. Rów - ny nasz

krok! Rów - ny nasz krok! Cen - na cze - ka nas na - gro - da,

przed sie - bie patrz! Walcz od - wa - żnie, a - by zdo - być ją!

Śmiało ♩ = 69-84

1. O, spójrz! Kró-lew-ska ar-mia, Sztan-da-ry, mie-czy blask
2. Nad-cho-dzą-ce-go wro-ga Pow-strzy-ma dziel-ny lud,
3. Gdy woj-na się za-koń-czy, U-cich-nie bit-wy gwar,

Na po-le wal-ki ży-cia Tak ma-sze-ru-je wraz.
Co nig-dy się nie pod-da, Od-wa-gi pe-łen duch.
W do-li-nę szczę-ścia wkro-czą, Bez-pie-czni bę-dą tam.

Żoł-nie-rzy rów-ne szran-ki, A każ-dy męż-ny jest,
Do-wód-ca wzno-si o-krzyk: „Dziś wier-ni bądź-cie mi!”
Przed Kró-lem swym gdy sta-nie Ta rze-sza wiel-ka już,

Więc kro-cząc za Przy-wód-cą, Ra-dos-ną nu-cą pieśń:
A o-ni, na ten syg-nał, Śpie-wa-ją szczę-ścia hymn:
Wy-chwa-li Je-go i-mię I śpie-w ich za-brzmi znów:

Unisono

Zwy-cież dziś, zwy-cież dziś, Przez Od-ku-pi-cie-la! Zwy-cież dziś,

Harmonia

zwy-cież dziś, W Chry-stu-sie, Pa-nu twym. Zwy-cież dziś, zwy-cież dziś,

zwy-cież dziś, W Chry-stu-sie, Pa-nu twym.
Chry-stus Pa-nem twym.

Niech two ramię koło pchnie

Energicznie ♩ = 96-116

1. Na świe - cie trze - ba wie - lu rąk, Co rwą do pra - cy się.
 2. W Ko - ście - le po - trzeb wie - le jest, Serc trze - ba, u - czuć też.
 3. Bez - czyn - nie nie stój, pa - trząc w dal, Gdy wa - lkaz grze - chem wre.
 4. U - wa - żnie patrz, módl się i walcz, I pra - cuj ca - łe dnie.

Chodź, do - bre dzie - ło na - przód pchnij, Niech two ra - mię ko - ło pchnie.
 Na cie - bie pra - ca cze - ka dziś, Niech two ra - mię ko - ło pchnie.
 Tej bi - twy kres da - le - ki jest, Niech two ra - mię ko - ło pchnie.
 Wsze do - bre dzie - ło na - przód pchaj, Niech two ra - mię ko - ło pchnie.

Niech two ra - mię ko - ło pchnie, na - przód pchaj. na - przód pchaj.

Z pie - śnią w ser - cu w słu - żbie swej wie - mie trwaj, wie - mie trwaj,

Dziś pra - cy w bród; nie stra - szny trud, Niech two ra - mię ko - ło pchnie.

Panie, przyjmij do królestwa

159

W radosnym uniesieniu ♩ = 80–88

1. Pa - nie, przy - jmi j do kró - le - stwa du - sze, któ - re ko - rzą się
 2. Czy nie wie - cie, że był świę - ty? Mi - mo to za - świa - dzył nam:
 3. Sło - wa te jak fa - le mo - rza, pły - ną szy - bko w bla - sku dnia:

Po - przez chrzest i da - ry Du - cha - na - ro - dzo - nych w i - mię Twe.
 Wą - ska ście - żka za - pro - wa - dzi aż do sa - mych nie - ba bram.
 Świę - ty o - brzęd mi - ło - sie - rdzia tak dla zma - rłych, jak dla nas.

Niech Twój Świę - ty Duch pro - wa - dzi, po - cie - sze - nie w ży - ciu da.
 Wy - słu - cha - jcie słów zba - wie - nia: „Pó - jdźcie za mną” - pro - sił nas.
 Ra - dość niech wy - pe - łnia ser - ca, ka - żdy w nie - bo wznie - sie głos.

Żró - dło świa - tła i Twej chwa - ły wie - czną pra - wdę dla nas ma.
 „Ży - cie wie - czne w pe - łnej chwa - le dam wam aż po wsze - lki czas”.
 Chwa - lmy Pa - na, chwa - lmy Kró - la. Zma - rli w Nim od - na - jdą moc.

Żywiotowo ♩ = 96-104

1. Czy Sy - jo - nu mło - dzież spo - cznie, Bro - niąc wie - cznych prawd i praw?
 2. Gdy cie - mno - ści si - ły dą - żą do zni - szcze - nia Bo - żych dzieł,
 3. Na zba - wie - nie pra - cu - je - my; Pra - wdę trzy - mać bę - dziem się,
 4. Bę - dziem dą - żyć, a - by go - dnie do kró - le - stwa Pa - na wejść

Kie - dy wróg się już zgro - ma - dzi, Czyż u - mknie - my z mie - jsca walk? Nie!
 Czy - żby dzie - ci o - bie - tni - cy Prę - ta mia - ły pu - ścić się? Nie!
 Ba - czyć wie - rnie, mo - dlić czę - sto I pra - co - wać ży - wa - wo też. Tak!
 Z ty - mi, co już od - ku - pie - ni, Sło - wa Je - go strze - gli też. Tak!

Od - da - ni wciąż wie - rze ro - dzi - ców na - szych, Wie - rni mę -

cze - ństwu ich pro - ro - ków, sta - rszych. Na Bo - żą cześć

trze - ba nam nieść Go - to - wość na - szych dusz i serc.

Z przekonaniem ♩ = 88-104

Unisono

Tyś nadzieją Izraela

162

Energicznie ♩ = 100–120

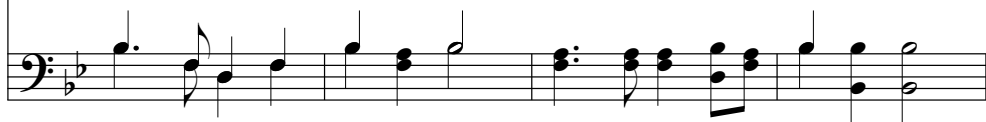
1. Tyś na-dzie-ją I - zra - e - la, Ar - mio Bo - ga, śmia - ło spójr,
 2. Ar - mia wro-ga nie - zli - czo - na Bro - dzi w grze-chu, sze - rzy zło.
 3. Stań dziś po Sy - jo - nu stro-nie; Mie - czem świa - tła za - daj cios!
 4. Wkrót-ce bit - wa doj - dzie koń-ca; Pra - wdy wróg o - dej-dzie w cień.

Wódz ci da - je sy - gnał „Na-przód”, Wraz do bo - ju po-wstań już!
 Stań do wal - ki, I - zra - e - lu; Już trium-fal - nie trą - by grzmia!
 O - reż wy - trać z rę - ki wro - ga, Dą - żąc do zwy - cię - twa wprost.
 Na - przód, na - przód, młódz Sy - jo - nu; Śpie - waj dziś wik - to - rię pieśń.

Ar - mio Bo - ga, przy-wdziej moc, W praw-dzie i pra - wo - ści krocź!

Wy - daj o - krzyk: „Bacz, módl się!”. Z wro-giem wy - grasz w wal - ki dzień.

Energicznie ♩. = 69-84

1. Któż dzi - siał z Pa - nem jest? Czas o - po-wie - dzieć się.
 2. Słu - ży - my Bo - gu i chce-my, by wie - dział wróg,
 3. Dziś bez u - dzia - łu rąk ka - mieńten to - czy się.
 4. Gdy na - wet pie - kła moc zbie-rze sięprze - ciw nam,

Od - waż - nie py - tam więc: Któż dzi - siał z Pa - nem jest?
 Że si - ła wśród nas jest. Któż dziś jest z Pa - nem? Któż?
 Wy - peł - ni zie - mię tę. Któż dzi - siał z Pa - nem jest?
 By zmiaż-dzyć dzie - ło to. Któż z Pa - nem bę - dzie stał?

Nie - zwy - kła wal - ka to, co dzi - siał to - czy się.
 Wszak bój nie - stra - szny nam. Zwy - cię - stwo to nasz cel,
 Wznieść sztan - dar nad - szedł czas. Nie - sie - my męż - nie go.
 O praw - dę, ży - cie i swo - bo - dę wal - czym, bo

Wróg wszę - dzie cza - i się. Któż dzi - siał z Pa - nem jest?
 Gdyż wo - dzem jest nam Pan. Któż dzi - siał z Pa - nem jest?
 Nie - chaj po - wie - wa nam. Któż z Pa - nem jest dziś? Kto?
 Wy - so - ka sta - wka to. Któż z Pa - nem jest dziś? Kto?

Któż dzi - siał z Pa - nem jest? Czas o - po-wie - dzieć się.

Od - waż - nie py - tam więc: Któż dzi - siał z Pa - nem jest?

Energicznie ♩ = 92–112

1. Krocz z wia - rą — niech się do - wie świat, Że Chry - stus to nasz Pan.
 2. Z mi - ło - ścią krocz, niech po - zna świat Ro - dzi - ny szczę - ście, bo
 3. Krocz z mo - cą gło - sząc świa - tu, iż dziś zno - wu wie - my, że

Świadczy, że On Sy - nem Bo - zym jest. Głoś wie - czny Bo - ży plan.
 Mo - że - my z nią na wie - czność żyć I wspó - lnie two - rzyć ją.
 Mo - że - my ży - cie wie - czne mieć, W Chry - stu - sie zna - leźć je.

Z na - dzie - ją krocz, nie lę - kaj się — W świat pły - nie sło - wa ton,
 Krocz słu - żąc, czy - niąc do - bro i Nie pra - gnąc w za - mian nic,
 Głoś po - kój, mi - łość, ra - dość i Niech wszy - scy lu - dzie chcą

Że lu - dzie wszy - stkich ras i ziem Bo - ży - mi dzie - ćmi są.
 A po - znasz wte - dy ra - dość, co W Chry - stu - sa słu - żbie tkwi.
 Wy - słu - chać Je - go świę - tych słów, Wy - chwa - lać wie - cznie Go.

Śmiało ♩ = 92-108

1. Wszy - stkie na - ro - dy, u - słysz - cie wraz, Nie - bo nam gło - si
 2. Lu - dzi w ciem - noś - ciach o - gar - niął strach, Cze - ka - jąc świ - tu,
 3. Bóg nas po - wo - łał, by slu - żyć Mu, Wśród wszy - stkich lu - dów

ra - doś - ci czas. A - nio - ły praw - dę wiesz - czą dziś tę:
 czu - wa - li wraz. Dziś znów ra - do - wać mo - zna się, że
 na zie - mi tu. Gło - si - my praw - dę żar - li - wie, bo

Czas Przy - wró - ce - nia jest!
 Czas mro - ku skoń - czył się. Och, jak cud - nie
 Sło - wa to świę - te są.

e - wan - ge - lii blask Swą mi - łość - cią o - pro - mie - nia nas.

Cie - płych, sło - necz - nych pro - mie - ni krąg Roz - świet - la każ - dy łąd.

Z zapalem $\text{♩} = 76-84$

1. Czas, któ - ry nam da - no, tak szy - bko prze-mi - ja, Więc
2. Swą mi - sję wy-peł - niaj, kroc na - przód z o - dwa - gą. Niech
3. Choć ży - cie nie - ła - twe, ro - zwi - jaj swą wia - rę. Pan
4. Lu - cy - fer, zły wąż już za - rzu - cił swe sie - ci. On

spie - szmy roz-gła - szać na świe - cie tę wieść: „Po - rzu - cił swe
ser - ce prze-peł - nia ra - do - ści tej blask. W dniu pró - by pa -
cie - bie po - wo - łał, więc za - u - faj Mu. Krok sta - wiaj za
mi - sję zna two - ją, o - stro - żny więc bądź. Choć dro - ga twa

grze - chy na - de - szła go-dzi - na. Po - kło - nymy się Bo - gu, od -
mię - taj: cier - pie - nia u - sta - ną. Pan dał ci wska - zó - wki na
kro - kiem, o - trzy - masz na-gro - dę - nie - bia - ńskie kró - le - stwo z twych
trud - na, Zba - wi - ciel jest bli - sko, ra - mie-niem Swym wspie-ra, z o -

daj - my Mu cześć. Po - kło - nymy się Bo - gu, od - daj - my Mu cześć".
ten zie - mski czas. Pan dał ci wska - zó - wki na ten zie - mski czas.
naj-skryt-szych snów. Nie - bia - ńskie kró - le - stwo z twych naj-skryt-szych snów.
dwa-gą więc kroc. Ra - mie-niem Swym wspie-ra, z o - dwa-gą więc kroc."

Wśród przepięknych dzieł

167

Majestatycznie ♩ = 80–96

1. Wśród prze - pię - knych ła - ska - wo - ści dzieł Twych
2. Od lat po - grą - żo - ny w cie - mno - ściach świat

Pro - wa - dzisz mnie ku pra - wo - ści Swej dziś.
Wy - chwa - li Twój tron i cześć To - bie da.

Któż się nie u - ko - rzy, nie od - da Ci czci?
O pra - wdzie i są - dzie po - nie - sie się wieść,

Tyś je - den naj - świę - tszy, naj - wspa - nia - lszyś Ty.
Aż wszy - stkie na - ro - dy od - da - dzą Ci cześć.

Niech wszystkie ludzkie dusze

Poruszająco $\text{♩} = 56-69$

1. Niech wszys-tkie ludz - kie du - sze, Zna - ją - ce Bo - ży Plan,
 2. Z lo - do - wych gór Gren - lan - dii, Z in - dyj-skich głę - bi raf,
 3. Niech wiatr po - nie - sie wieść tę, Niech wo - dą pły - nie w dal.

Ser - ca w mro - ku po - ru - szą, U - ży - czą swo - ich lamp.
 ZA - fry - ki buj - nych o - az, Gdzie pa - li zło - ty żar,
 Niech mo - rze chwa - ły świę - tej Za - le - je ca - ły świat!

„Zba - wie - nie! O, zba - wie - nie!” — Ra - do - sny wznie - ście głos.
 Z pra - sta - rych rzek i źró - deł, Z sze - ro - kich rów - nin łąk,
 Gdy sko - ńczy się nie - wo - la, Ba - ran - ka wie - czny rząd

Na wszys-tkie krań - ce zie - mi Me - sja - sza głos - cie los.
 We - zwa - no nas, by z tru - dem Za - koń - czyć grze - chu ciąg.
 Na świe - cie za - pa - nu - je, Za - błę - śnie Je - go tron.

Doniośle ♩ = 88-104

1. Je - ho - wo, nie - bo, zie - mia Twe, Sło - wo praw - dy głos nam!
 2. Pra - gnie - my uj - rzeć wzro - stu blask Kró - le - stwa Twe - go tu.
 3. Niech dzie - ło Two - je na - przód mknie! Do - się - gnie każ - dy lud!
 4. Wznie - sio - ny bę - dzie re - fren ten Przez wszech je - zy - ków ton,

Niech ca - ła zie - mia sły - szy je I i - mię Two - je zna.
 Na zie - mi niech - że po - kój trwa, Moc z nie - bios ze - śle Bóg.
 Niech każ - dy czło - wiek przyj - mie je, By w nie - bie mie - szkać mógł.
 I szczę - ścia hymn roz - le - gnę się, By wi - tać raj - ski dom.

Niech ca - ła zie - mia sły - szy je I i - mię Two - je zna.
 Na zie - mi niech - że po - kój trwa, Moc z nie - bios ze - śle Bóg.
 Niech każ - dy czło - wiek przyj - mie je, By w nie - bie mie - szkać mógł.
 I szczę - ścia hymn roz - le - gnę się, By wi - tać raj - ski dom.

Z przekonaniem ♩. = 48-58

1. Być mo - że nie na wierz - choł - kach gór Lub
2. Być mo - że dziś mam po - wie - dzieć coś, Co
3. Na pe - wno jest ja - kiś ci - chy kąć Wśród

w bu - rzy hu - czą - cej dnie, Być mo - że nie po - śród
On chce, bym ko - musz rzekł. Być mo - że gdzieś w grze - chu
zie - mi tej żni - wnych ról, Tam wie - lbić bę - dę Go

bi - twy pól Mój Pan po - trze - bu - je mnie.
błą - ka się Wę - dro - wiec, co z dro - gi zszedł.
pra - cą swą, Tam wie - rnie chcę słu - żyć Mu.

Lecz gdy Je - go ci - chy za - wo - ła głos, Bym
O Zba - wco, po - pro - wadz więc dzi - siał mnie, W cie -
Więc Two - jej o - pie - ce po - le - cam się, Bo

szedł wśród nie zna - nych mi dróg, Ja pój - dę, gdzie iść mi na -
mno - ściach po - ty - kam się sam, Mój głos dziś po - wtó - rzy prze -
mi - łość Twą, Pa - nie, ja znam. We wszy - stkim Twą wo - łą wy -

ka - że Pan, Zu - fno - ścią dam rę - kę swą Mu.
sła - nie Twe. To po - wiem, co po - wie - dzieć mam.
pe - lniać chcę, Zo - sta - nę tym, kim zo - stać mam.

Tam pój - dę, gdzie iść mi mój ka - że Pan, Przez łań -

cu - chy gór, przez pu - styń pył. To po - wiem, co mó - wić na -

ka - że mi On, Zo - sta - nę, kim On chce, bym był.

Radośnie ♩. = 52-66

1. Mi - ło - ści, pra - wdy świę - tych słów Słu - cha - my dzień po dniu.
 2. Gdy pły - ną z a - po - stol - skich ust, Sza - nuj - my wiel - ce je,
 3. Pro - ro - ków ten na - tchnio - ny głos, Nie - biań - ski, pe - len rad,

Bóg świę - tym je o - bja - wia znów, Po - zwól - my wieść się Mu.
 Gdyż czu - le u - czą nas, jak żyć, Jak za - cho - wy - wać się.
 Po - u - cza, jak się wy - przec zła, Jak go - dnie iść przez świat.

Pię - kne i czu - łe sło - wa, Pły - ną - ce wprost od Bo - ga, O,

ja - kże sło - dko w u - szach brzmia, To sło - wa mi - ło - ści są.

4. To głos wybranych Jego sług,
 Wszak im przewodzi Duch,
 By w każdej sferze życia mógł
 Prowadzić nas sam Bóg.

5. Mądrości skarbów jasny blask
 Przyćmiewa wszystko w krąg.
 Światłości słów łakniemy, by
 Żyć w zgodzie z nimi wciąż.

Och, czym prawda jest?

172

Zdecydowanie ♩ = 72-96

1. Och, czym praw - da jest? To naj - więk - szy skarb, Klej - not
 2. Tak, czym praw - da jest? Jak na - gro - da lśni. Ją Bo -
 3. I ber - ło wy - pad - nie z ty - ra - na ręk, Spra-wied -
 4. Mów, czym praw - da jest. Ta jest po - nad czas. By - ła

droż - szy niż ca - ły ten świat. Cen - niej - sza niż zło - to o -
 go - wie i lu - dzie mieć chcą, Więc szu - kaj jej w głę - biach przez
 li - wy gdy sąd spo - tka go, Bo fi - lar tej praw - dy nie -
 pier - wszą, o - stat - nią ma być, Choć - by nie - bo i zie - mia roz -

ka - że się dnia, Gdy du - mne - go mo - nar - chy jest
 wszy - stkie swe dni Lub wy - so - ko się wznies po - nad
 zmien - ny jest on - Jak for - te - ca wy - trzy - ma naj -
 dar - ły się wraz, Praw - da, su - ma is - tnie - nia, jest

ko - ro - ny blask War - ty mniej na - wet niż pias - ku garść.
 chmu - ry, nad sny. Na - szych pra - gnień szla - chet - nych to cel.
 więk - sze zło, Zaś des - po - ty u - pad - nie wnet rząd.
 sta - ła jak głaz, Ma być wiecz - na i za - wsze w nas żyć.

Z zadumą ♩ = 69-76

Duet

1. Pan na - u - czał nas tej pra - wdy, w e - wan - ge - lii zró - dło jej:
2. Bądź po - ko - rny, pe - len tro - ski, ta - ki przy - kład Zba - wca dał.
3. Wo - ku bra - ta źdźbło do - strze - głem, swo - ich zaś nie wi - dząc wad,

Mi - ło - sie - rny bądź, nie har - dy, z wro - giem swo - im nie kłóć się.
Mi - ło - sie - rdzie to dar bo - ski, spo - kój w du - szy bę - dziesz miał.
Chcia - łem po - móc mu je wy - jąć, lecz się na nic trud mój zdał.

Sąd po - zo - staw Bo - gu swe - mu, spra - wie - dli - wym sę - dzią jest.
Po - słu - szeń - stwo przy - ka - za - niom to wy - si - łek cią - gły jest,
Mgła za - ćmi - ła me spoj - rze - nie, nie wi - dzia - łem pra - wie nic,

Ja - ką mia - rę dasz bliż - nie - mu, ta - ką ci od - mie - rzą też.
Kro - cząc wą - ską ście - żką Pa - na, trze - ba u - mieć ko - chać też.
Kie - dy o - ko swe zba - da - łem, pa - trzę, a w nim bel - ka tkwi.

Harmonia

Zba - wi - cie - lu, Tyś przy - kla - dem, przez to ży - cie pro - wadź nas.

W ser - cu ma - my Two - je ra - dy. O - czy uj - rzą nie - bios blask.

4. W trosce o swojego brata
pragnę źdźbło usunąć to.
Wtedy oko pełne światła
uraduje wielce go.
Często sąd swój wydawałem,
belki swej nie widząc, nie!
Winę swoją rozumiałem.
Czy wymażą ją lzy me?

5. Miłosierdzie nas uzdrowi,
łaska Boga pokój da
I pozwoli mniej surowy
osąd mieć każdego dnia.
Cudze źdźbło mnie nie zaprząta,
każdy wad swych świadom jest.
Duch pokorą mnie napętnia,
gdy o belce myślę swej.

Żelazny pręt

Śmiało ♩ = 80-96

1. Ne - fie - mu w daw - nych cza - sach Bóg U - ka - zał wiz - je tę:
 2. Po - ku - sy dro - gę zna - czą nam W pod - ró - ży ziem - skiej tu.
 3. Lecz kie - dy mgła jest gę - sa tak, Nie wi - dać dro - gi już,

Ku drze - wu ścież - ką lu - dzi wiódł Że - laz - ny praw - dy pręt.
 Gdy wszę - dzie wo - kół ciem - na mgła, Iść na - przód wiel - ki trud.
 Że - laz - ny pręt wska - zu - je szlak, Do nie - ba wie - dzie wrót.

Chwy - taj za pręt, że - laz - ny pręt! W nim si - ła, praw - da jest.

Bóg sło - wem wieść Swo - im bę - dzie cię, Wnet pros - te ścież - ki twe.

4. Wzdłuż pręta iść za krokiem krok
 Każdego będziem dnia.
 Z modlitwą w sercu, naprzód wciąż,
 Bo taka wola Twa.

5. W oddali jasny widać cel,
 Tam pręt prowadzi nas,
 Wraz z aniołami będziem wnet
 Przez wieczny żyły czas.

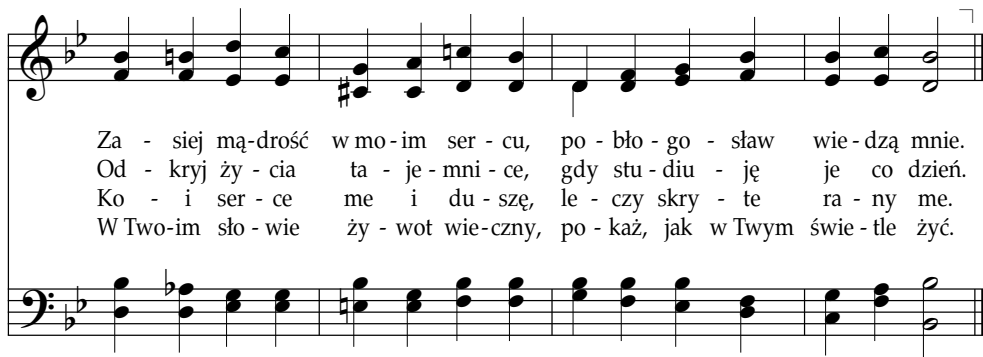
Kiedy badam pisma święte

175

W duchu modlitwy ♩ = 66-88

1. Kie-dy ba-dam pi-sma świę-te, Oj - cze dro - gi, pro - szę Cię,
2. Kie-dy ba-dam pi-sma świę-te, Pa - nie, do - tknij du - szy mej.
3. Kie-dy ba-dam pi-sma świę-te, łas - ka Twa ob - ja - wia się.
4. Kie-dy ba-dam pi-sma świę-te, po - móż mi po - słu - sznym być,

Za - siej mą-drość w mo-im ser - cu, po - bło - go - sław wie - dzą mnie.
Od - kryj ży - cia ta - je - mni - ce, gdy stu - diu - ję je co dzień.
Ko - i ser - ce me i du - szę, le - czy skry - te ra - ny me.
W Two-im sło - wie ży - wot wie - czny, po - każ, jak w Twym świe - tle żyć.

Pogodnie ♩ = 76-92

1. Po - wi - taj - my ten po - ra - nek, Co od trosk od - po - cząć da;
 2. Dzwonów bi - cie sły - chać wko - ło, Sa - bat ich ob - wiesz - cza ton;
 3. Tu kłę - ka - my i z po - ko - rą Od - da - je - my Bo - gu cześć,
 4. Tu przy - ja - ciół spo - ty - ka - my, Bli - żnich i ro - dzi - ców też,

Ten sa - ba - tu sło - dki dzienek I mo - dli - twy świę - ty czas.
 Dzie - ci pieś - nią zaś we - so - łą Ra - nek u - mi - la - ją nam.
 Tu - taj ser - ca na - sze prag - ną Świę - tych pism tych po - znać treść.
 Ra - zem szcze - rze się tru - dzi - my, To Kró - les - two Bo - że jest.

Na - u - czy - ciel nas tu u - czy, Co Zba - wi - ciel gło - sił sam;
 Ka - żda czu - ła nu - ta wi - ta I za - pra - sza da - lej nas;
 Już za mło - du ob - ja - wio - ne Stu - diu - je - my sło - wa te
 Pró - by wzmo - cnią na - szą wia - rę, Praw - da przyć - mi - zło - ta blask,

Przy - go - to - wał lek - cję z tros - ką, Na po - ży - tek wszy - stkim nam.
 A mu - zy - ka hol wy - peł - nia, Bieź - cie szyb - ko, bo już czas.
 I na - tchnio - ne z nie - ba myśl - li Wio - dą nas przez wszy - stkie dnie.
 Nam nie stra - szna za - dna bu - rza, Choć prze - ciw - ko nam jest świat.

Po - wi - taj - my ten po - ra - nek, Co od trosk od - po - cząć da;

Ten sa - ba - tu sło - dki dzienek I mo - dli - twy świę - ty czas.

Spraw, bym uczył pod natchnieniem

177

Żarliwie ♩ = 66–80

1. Spraw, bym u - czył pod na-tchnie-niem, Po - blo - go - sław, Pa - nie, mnie,
 2. Spraw, bym po - móg bli - źnie - mu, Któ - ry w mro-ku zgu - bił się,
 3. Ser - ce me na - peł - nij tros - ką, Niech w mych sło - wach brzmi Twój głos,
 4. Pa - nie, spraw, bym tym, co błą - dzą, U - miał wska - zać sta - do Twe,

Po - móż in - spi - ro - wać du - sze, By ku nie - bu wznio - sły się.
 Two - ją dro - gę wska - zać je - mu, Świa - tłem Du - cha mógł go wieść.
 Pa - nie, spraw, bym Twą mi - łość - cią Mógł ob - da - rzać bliź - nich w krag.
 Na - ucz mnie, jak być pas - te - rzem, O Twe ow - ce trosz - czyć się.

Słowa i muzyka: Lorin F. Wheelwright, 1909–1987

© 1958, 1985 Lorin F. Wheelwright. Hymn ten może być powielany na potrzeby Kościoła lub na użytek domowy, bez prawa sprzedaży.

Nauki i Przymierza 43:15–16

Ew. Jana 21:15–17

Radośnie ♩ = 84-104

1. Blask e - wan - ge - lii spo - czął już Wśród nas w o - sta - tnie dzie.
 2. Pan przy - go - to - wał dro - gę nam, Ka - płań - stwo znów nam dał.
 3. Mo - że - my za nich przy - jąc chrzest, By każ - dy z przod - ków mógł
 4. Niech świę - ci dziś ra - du - ją się, Że wol - ność mo - gą dać

Jej świa - tło tak wspa - nia - le lśni, Że czas nie wa - hać się.
 To przez nie zmar - li mo - gą dziś Zro - zu - mieć Bo - ży plan.
 Z pra - wy - mi z mar - twych go - dnie wstać, Gdy Ga - briel za - dmie w róg.
 Tym wszys - tkim zmar - łym, któ - rzy chcą Prze - strze - gać Bo - żych praw.

Te cen - ne pra - wdy, co od lat Przed świa - tem krył sam Bóg,
 Jak w świe - cie du - chów u - czył sam Tych, któ - rych wię - ził los,
 By z Pa - nem na - szym mo - gli przyjść, Gdy znów od - wie - dzi świat.
 O - cho - czo wszy - scy cho - dźmy więc Zba - wie - nie bli - skim nieść.

Pan Swo - im świę - tym zno - wu dał, By wes - przeć wier - ny lud.
 Tak świę - ci te - raz i - dą tam, By zmar - łym wznieść swój głos.
 Z Nim ty - siąc lat spra - wo - wać rząd Wśród śmier - tel - ni - ków mas.
 Go - rą - co pra - gną, by - śmy my Zro - bi - li swo - ją część.

Niech każdy z nas raduje się

179

Radośnie ♩ = 72-88

1. Niech ka - żdy z nas ra - du - je się — na
 2. Już czas, by do świą - ty - ni pójść, przy -
 3. Ra - duj - my się! Już na - stał dzień, gdy
 4. Na zie - mi u - sta - no - wił Bóg kró -

świe - cie wie - le świą - tyń jest. Tam świę - ci u - zbro -
 mie - rza świę - te za - wrzeć tam. Po - słu - szni Pa - nu
 zma - rli tych do - stą - pią łask. Po - wsta - ńcie, świę - ci!
 le - stwo Swe — to Ko - ściół ten. Pan wkró - tce przy - jdzie

je - ni w moc przy - ka - zań wie - cznych u - czą
 bą - dźmy więc i wdzię - czni za to, co nam
 Pój - dźcie wraz, by wol - ność swo - im bli - skim
 w chwa - le Swej, go - to - wi bą - dźmy na ten

się. Przy - ka - zań wie - cznych u - czą się.
 dał. I wdzię - czni za to, co nam dał.
 dać. By wol - ność swo - im bli - skim dać.
 dzień. Go - to - wi bą - dźmy na ten dzień.

Gdy mógłbyś tam, gdzie Kolob

Z powodu ograniczeń licencyjnych Kościół nie może opublikować muzyki w tym formacie.

Słowa: William W. Phelps, 1792–1872

Muzyka: melodia angielska, aranż.: Ralph Vaughan Williams, 1872–1958,
zaczepnięte z: *English Hymnal*. Wykorzystane za pozwoleniem
Oxford University Press. Kopiowanie bez pisemnej zgody właściciela
praw autorskich zabronione.

Abraham 3:1–4, 9
Mojżesz 1:3–4, 33–39

Pójdźmy do świątyni Pana

181

Z przekonaniem ♩ = 72-88

1. Pó - dźmy do świą - ty - ni Pa - na,
2. Trze - ba nam znać plan zba - wie - nia
3. E - lo - him, Tyś świa - ta Twór - cą,

Świę - ci w tych o - stat - nich dniach, I po - łącz - my
I prze - strze - gać świę - tych praw, Ży - jąc tak, by
Mo - cą z nie - bios ob - darz nas. W Twych świą - ty - niach

się przy - mie - rzem Z ty - mi, co już nie wśród nas.
Bóg Naj - wyż - szy Hoj - nie bło - ga - sta - wił nas.
dziś słu - ży - my. Dzie - ckiem Twym jest ka - żdy z nas.

O mój Ojczy

Żarliwie $\text{♩} = 42-56$

1. O mój Oj - cze, któ - ry w nie - bie, Wśród naj - wyż - szych
2. Ja - ki mąd - ry i chwa - leb - ny cel wyz - na - czył
3. Ja przy - wyk - łem zwać Cię Oj - cem, bo tak Duch pod -
4. Kie - dy czas mój się za - koń - czy, kie - dy ży - cia

miesz - kasz gwiazd, Kie - dy wró - cę znów do Cie - bie
Oj - ciec mi, Kie - dy ze - słał mnie na zie - mię
szep - nął mi, Praw - dę tę po - ją - łem, kie - dy
przyj - dzie kres, Oj - cze, Mat - ko, poz - wo - li - cie

i zo - ba - czeń Two - ją twarz? Czy ma du - sza
bez pa - mię - ci daw - nych dni. Cze - sto jed - nak
przy - wró - ce - nia nas - tał świt. Jest li w nie - bie
przed Swym tro - nem skło - nić się? Gdy wy - peł - nię

kie - dyś ży - ła w świę - tym do - mu tam, gdzie Ty? Kie - dy
w głę - bi du - szy sły - szę ci - chy gło - su ton. Mó - wi
Ro - dzic je - den? Czy tam Oj - ciec miesz - ka sam? Praw - da
wszy - stkie pra - ce, któ - rem tu wy - ko - nać miał, Czy zgo -

dzie - kiem by - łem w nie - bie, le - kcje czy da - wa - łeś mi?
mi, że jes - tem ob - cy, że gdzie in - dziej jest mój dom.
wiecz - na gło - si wszak - że: w nie - bie Mat - kę rów - nież mam.
dzi - cie się o - bo - je, a - bym z Wa - mi wiecz - nie trwał?

Z zadumą ♩ = 80-96

1. Ka - żdy, kto do - bro wzbu - dza w nas, Od - bi - ciem
 2. Ja - kiż to dar nam da - je Pan! Jak wiel - ką
 3. Gdy wie - rny druh o - pu - szcza nas, Na wie - czność
 4. Za go-dnych lu - dzi, któ - rzy to Od - bi - ciem

jest nie - bia - ńskich łask. Bło - go - sła - wie - ństwa
 do - broć zsy - ła nam! Pra - wych przy - ja - ciół
 w ser - cu tli się czas tych świę - tych chwil, co
 chwa - ły Zba - wcy są, Chwa - li - my Pa - na,

zsy - ła Bóg, W sło-wach i czy - nach Swo - ich sług.
 gro - no, co W wia-rę wzbo - ga - ca ży - cie to.
 sło - dko wraz te - raz ku Bo - gu wio - dą nas.
 któ - ry nam Po - kój i mi - łość w ży - ciu dał.

Żarliwie ♩ = 88–108

1. Ca - ły świat jest pię - kny, gdy w do - mu mi - łość jest. Każ - dy dźwięk ra -
 2. Śmiech roz - brzmie - wa wszę - dzie, bo w do - mu mi - łość jest. Nie ma wstę - pu
 3. Bos - ka się uś - mie - cha twarz — w do - mu mi - łość jest. Mi - łość świat wy -

doś - cią brzmi — w do - mu mi - łość jest. Spo - kój i dos - ta - tek nasz,
 za - dne zło — w do - mu mi - łość jest. Dro - gę ście - le ró - ży kwiat
 peł - nia nasz — w do - mu mi - łość jest. Dźwięcz - niej śpie - wa pta - ków chór,

u - śmiech zdo - bi każ - dą twarz, Sło - dko tak u - pły - wa czas —
 i o - gro - dem ca - ły świat. Do - sko - na - ły szczę - ścia ład —
 słoń - ce świe - ci spo - za chmur, Cie - szy się nie - biań - ski dwór —

w do - mu mi - łość jest. Mi - łość jest, mi - łość jest,
 w do - mu mi - łość jest. Mi - łość jest, mi - łość jest,
 w do - mu mi - łość jest. Mi - łość jest, mi - łość jest,

Sło - dko tak u - pły - wa czas — w do - mu mi - łość jest.
 Do - sko - na - ły szczę - ścia ład — w do - mu mi - łość jest.
 Cie - szy się nie - biań - ski dwór — w do - mu mi - łość jest.

Niech miłość Syna wielka ta

185

Spokojnie ♩ = 66–88

1. Niech mi - łość Sy - na wiel - ka ta, Co u - czy: „Bądź - że
 2. Niech mi - łość do ro - dzi - ny ta, Co ser - ce me ku
 3. Niech mi - łość, któ - ra to - pi lód, Co go - rycz u - mie
 4. O Pa - nie, spraw, bym u - miał ja, Na lep - sze zmie - niac

wo - la Twa” I jed - ność wszy - stkim da - je nam, Wy -
 To - bie gna, Co spa - ja nas i wiecz - nie trwa, Wy -
 zmie - nić w miód, Do - ce - niac u - czy ży - cia cud, Wy -
 się co dnia, Po kres niech wspie - ra mnie moc Twa, Wy -

peł - ni du - szę mą. Wy - peł - ni du - szę mą.
 peł - ni du - szę mą. Wy - peł - ni du - szę mą.
 peł - ni du - szę mą. Wy - peł - ni du - szę mą.
 peł - ni du - szę mą. Wy - peł - nij du - szę mą.

Słowa i muzyka: Lorin F. Wheelwright, 1909–1987

© 1969, 1985 Lorin F. Wheelwright. Ten hymn może być powielany na potrzeby Kościoła lub na użytek domowy, bez prawa sprzedaży.

Moroni 7:45–48
 Ew. Jana 17:20–23

Z ust świętych płynie słodka pieśń

Radośnie ♩ = 84–100

1. Z ust świętych płynie słodka pieśń, Gdyż Królem jest im Pan.
2. Przed złem nas chroni prawi miecz, Rozpraszając grzechu mrok.

W swych domach wierzcie modła się, Duch święty jest tam.
I uszła chętnie ludzką myśl. Uświęca każdy krok.

Za dom, gdzie piszą się i słucha Bożych sług,
Zańcuchem przeto, święci, pieśń i chwalcie Pana, gdyż

Składamy dzięki, Ojczy nasz, Za rad Twoich mądrych dług.
To Jemu się należy cześć Za rad chwalebny wpływ.

Zwróćmy serca

187

Pogodnie ♩ = 80-96

1. „Zwró - ćmy ser - ca, Pan się zbli - ła” — sło - wa te Ma -
 2. W dniach o - sta - tnych pro - rok E - liasz wznio - sły plan przy -
 3. Zwró - ćmy ser - ca ku swym przod - kom, któ - rzy po - prze -
 4. Na - sza mi - łość niech o - to - czy dzie - ci, któ - re

la - chiasz rzekł. Wy - pra - cu - jmy swe zba - wie - nie, da - jąc
 wró - ci nam. On wy - ja - wi ta - je - mni - ce i przy -
 dza - li nas. Ich i - mio - na od - szu - kaj - my, ser - cem
 dał nam Bóg. Wy - peł - nia - jąc przy - ka - za - nia, słu - żąc

in - nym wy - nie - sie - nie — ży - wym i u - ma - rłym też.
 po - mni o - bie - tni - ce, któ - re wie - cznie łą - czą nas.
 z ni - mi się zje - dna - jmy na ten i na wie - czny czas.
 wie - rnie w Do - mu Pa - na, wy - zna - cza - my dla nich wzór.

Słowa: Paul L. Anderson, ur. 1946. © 1983 Paul L. Anderson
 i Lynn R. Carson

Muzyka: Gaylen Hatton, 1928-2008. © 1985 IRI

Hymn ten może być powielany na potrzeby Kościoła
 lub na użytek domowy, bez prawa sprzedaży.

Nauki i Przymierza 138:46-48
 Nauki i Przymierza 128:17-18, 22-24

Pogodnie ♩ = 88-108

1. Nie - bem mo - że być nasz dom, Gdy mi - łość w ser - cach pło - nie;
 2. Gdy ro - dzi - na zbie - ra się Co ty - dzień, roś - nie w si - łą;
 3. Gdy mo - dli - my co dzień się, Czu - je - my mi - łość Bo - ga,

Bło - go - sła - wić szczę - ściem nas, Przy - no - sić ra - dość nam.
 Kie - dy z ser - ca słu - żym Mu, Prawd świa - tło jaś - niej lśni;
 A czy - ta - nie świę - tych pism Do - da - je wia - ry nam.

Cie - pło, do - broć, spo - kój w nim Ko - ją nas, a dzie - ki nim
 Gdy ro - dzi - ce dzie - ci swe U - czą po - słusz - ny - mi być,
 Wdzię - cznie tak śpie - wa - my wraz: „Dro - gi Oj - cze, pro - wadź nas!

Nasz dom jest jak czą - stka nie - ba, W któ - rym chce - my być.
 Wszy - stko two - rzy czą - stkę nie - ba, W któ - rym chce - my żyć.
 Dro - gę wskaż do do - mu w nie - bie, W któ - rym chce - my żyć”.

Dzieci Ojca Niebieskiego

189

Z powodu ograniczeń licencyjnych Kościoł nie może opublikować muzyki w tym formacie.

Słowa: Caroline V. Sandell-Berg, 1832–1903; tłum. na j. ang.:
Ernst W. Olson, 1870–1958. © Board of Publication,
Lutheran Church in America. Przedruk za pozwoleniem.
Muzyka: tradycyjna melodia szwedzka

Nauki i Przymierza 61:36
Ks. Psalmów 145:9, 14–20

Pogodnie ♩ = 80-96

Preludium

Unisono

1. Ro - dzi - nę tu na zie - mi mam, Do - bra dla mnie
2. Więc w mło - dych la - tach je - szcze dziś Do - brze przy - go -

jest, więc z nią Chcę dzie - lić ży - cie swe na wie - czność
tu - ję się, Że - by w świą - ty - ni za - wrzeć ślub, na

za - wsze chcę ją mieć. Ra - zem na za - wsze wie - czna ro - dzi - na
wie - czność wziąć go chcę.

Wy - peł - nia Bo - ży plan. Ja wie - cznie pra - gnę żyć, z ro -

dzi - ną mo - ją być, A tę dro - gę wska - zał mi mój Pan, Tę

dro - gę wska - zał mi mój Pan.

Pan.

Żarliwie ♩ = 80-96

1. Jam dzie-ckiem Bo - ga jest — On przy - słał tu - taj mnie.
 2. Jam dzie-ckiem Bo - ga jest — tak wie - le po - trzeb mam.
 3. Jam dzie-ckiem Bo - ga jest — łask wie - le przy - rzekł mi.

Dom i ro - dzi - ców do - brych dał, bym tu u - ro - dził się.
 Czas pły - nie, pro - szę, po - móż mi zro - zu - mieć Bo - ski plan.
 U - czy - nień, co na - ka - zał On i żyć znów bę - dę z Nim.

Ze mną idź i wska - zuj dro - gę. Po - wiedz, jak mam żyć.

Na - ucz mnie, co czy - nić mam, bym z Bo - giem znów mógł być.

Ja Ojca w Niebie mam

192

Lagodnie ♩ = 76-96

Unisono

1. Ja Oj - ca w Nie - bie mam, co bar - dzo ko - cha
2. On przy - słał mnie na świat, bym wia - rą w Nie - go

mnie. Duch Świę - ty szep - cze do mnie to, po -
żył. Duch Świę - ty szep - cze do mnie, bym ja

twier - dza praw - dę tę. Po - twier - dza praw - dę tę.
za - wsze wie - rny był, Ja za - wsze wie - rny był.

Słowa i muzyka: Reid N. Nibley, 1923-2008. © 1969 IRI
Przy akompaniamencie na organach należy grać tylko
na górnych klawiszach ręcznych (nie na pedałach).

Moroni 10:5
Abraham 3:22-28

Słuchaj przykazań

Łagodnie ♩ = 46-63

Duet

Słu - chaj przy - ka - zań; słu - chaj przy - ka - zań! Bo da - dzą ci

pe - wność; Bo w nich po - kój jest. Bóg ze - śle ła - ski;

Bóg ze - śle ła - ski. Sło - wa pro - ro - ka: Słu - chaj przy -

ka - zań. Bo pe - wność i po - kój w nich jest.

Naucz mnie chodzić tą drogą

194

W duchu modlitwy ♩ = 84-100

Unisono

1. Na - ucz mnie cho - dzić tą dro - gą, co dał. Na - ucz, jak
 2. Chodź, mo - je dziec - ko, na - u - czy nas On Swo - ich przy -
 3. Oj - cze nasz w Nie - bie, świa - łość - cią Tyś sam, Dro - gę wska -

mo - dlić do Oj - ca się mam. Na - ucz, jak po - znać, co
 ka - zań i gdzie jest nasz dom. A - by po - wró - cić i
 zu - jesz z mi - łość - cią wciąż nam. Z ser - ca wdzię - czność - ci po -

do - bre, co złe. Na - ucz, na - ucz, ku świa - tłu iść chcę.
 ra - zem z Nim żyć, Za - wsze, za - wsze ku świa - tłu wciąż idź.
 pły - nie pieśń dziś: Chce - my, chce - my ku świa - tłu wciąż iść.

Żarliwie ♩ = 88-104

1. Świat - łość - ci Bo - ga no - si znak Wo - gro - dzie każ - dy kwiat.
 2. Świa - teł - ko wia - ry w ser - cu się Każ - de - go dziec - ka tli.
 3. Twą wo - łą poz - nać mo - że, kto Ma w so - bie świat - ło Twe,

Na - dzie - ję wszyst - kim da - je nam Na no - wy, lep - szy świat.
 Jak drze - wo, z cza - sem, o - woc da. Na chwa - łą roś - nie Ci.
 Więc o - czyść ser - ca, Oj - cze, nam I ob - jaw dro - gi Swe.

Oj - cze, świat - ła Twe - go blask Niech oś - wie - ca nas.

O - czom na - szym przej - rzyć daj, Na - ucz słu - chać rad.

Na - szą świę - ta mis - ja jest, By nieść no - wi - nę w świat

Gdy w ser - cach wia - ry tli się żar, Praw - da dro - gą nam.

Boża troska

196

Z czcią ♩ = 72-84

Unisono

1. Kie-dy słoń - ce bu - dzi się, Gdy za - czy - na się już dzień,
2. Oj - cze, pro - szę, u - słysz mnie; Poz - wól dzie - ki zło - żyć me,

My - ślę o mi - łość - ci, co Sły - wa z nie - ba co dzień wciąż.
Za Twą mą - drość, tro - skę Twą, Któ - rą da - rzysz dzie - twę Swą.

Słowa: Marie C. Turk. © 1951 IRI

Muzyka: Willy Reske, 1897-1991. © 1951 IRI

Ks. Psalmów 68:19

Ks. Psalmów 36:7

Pogodnie ♩ = 84-100

1. W na - szym pię - knym De - se - ret wszy - scy Bo - ży świę - ci wnet
 2. Że - by dłu - go mo - gły żyć, zdro - we, pię - kne mo - gły być,
 3. W swej mło - do - ści win - ny już kon - tro - lo - wać je - zyk swój,
 4. Wier - nie win - ny mo - dlić się, ran - kiem i w po - wsze - dnie dnie,

Bę - dą wraz z dzie - tka - mi swy - mi wier - nie żyć.
 Pan na - ka - zał Słów Mą - dro - ści słu - chać im:
 Móc nad gniewem za - pa - no - wać, grze - cznym być.
 I wie - czo - rem, by przed złem je chro - nił Pan.

Hoj - ni, mę - żni ma - ją być. Świę - tość du - szy bę - dą czcić.
 Mię - sa nie za du - żo jeść, al - ko - ho - lu nie pić też
 Z lu - dźmi za - wsze w zgo - dzie żyć i ka - zde - mu bli - żnim być.
 By im po - mógł do - brze żyć i u - cznia - mi Je - go być,

Mu - szą wszy - scy zgo - dnie ze - wan - ge - lią żyć.
 I u - ży - wek wszech u - ni - kać w ży - ciu swym.
 I z po - mo - cą chę - tnie swej ro - dzi - nie iść.
 By z ra - do - ścią chci - ły iść do nie - ba bram.

Słu - chaj, jak dzie - cię - ce gło - sy sło - dkie pie - śni nu - cą tu.

Jak a - nio - ły w nie - bie są, tak nie - win - nie nio - są ton,

Wszy - stkie zgo - dnie pra - gną mieć tu pię - kny dom.

Z czcią ♩. = 46-56

Duet

Tak, jak was ko - cham, Ko - chaj - cie in - nych.

To przy - ka - za - nie No - we wam da - ję.

Przez to po - zna - ją: U - cznia-mi je - ste - ście.

Ko - cha - jąc mnie, Ko - chaj - cie in - nych.

Jak siostry w Syjonie

199

Z przekonaniem ♩ = 88-108

(Kobiety)

1. Jak sio - stry w Sy - jo - nie pra - cu - jmy wciąż ra - zem. Bóg bę - dzie w tej
2. Za - da - nie a - nio - łów na - da - no ko - bie - tom, Dla sio - str wy - pe -
3. Nasz cel jest ro - zle - gły, a mi - sja sze - ro - ka. Spe - łnia - my ją

pra - cy bło - go - sła - wił nam. Bu - duj - my kró - le - stwo, pra -
łnia - nie go da - rem jest dziś. By nieść u - ko - je - nie i
w Du - chu, co o - świe - ca nas. On da - je nam mą - drość, by

cu - jąc o - dwa - żnie Po - cie - szmy cier - pią - cych, do - daj - my im sił.
lud bło - go - sła - wić, Po - cie - sząc ła - go - dnie, z mi - ło - ścią jak On.
po - znać, co do - bre. U - faj - my Du - cho - wi i zwy - cię - żmy wraz.

Początek nastął lepszych dni

(Kobiety)

Podniosłe ♩ = 84–100

1. O - twar - to drzwi w o - sta - tnych dniach do świę - tej słu - żby tej;
2. Po - czą - tek na - stał le - pszych dni. Twój Syn po - ka - zał nam,

Spo - ko - ju i mi - ło - ści dar na zie - mi zno - wu jest.
Jak z tro - ską ma - my słu - żyć tym, któ - ry - mi wzga - rdził świat.

O - two - rzyć chce - my ser - ca swe dla tych, co szu - kać chcą
Więc, sio - stry, złą - czmy si - ły swe, a spły - nie na nas moc,

O - bli - cza Twe - go, Oj - cze nasz, i żyć na chwa - łą Twą.
Gdy sło - wem, czy - nem, słu - żbę też bę - dzie - my wiel - bić Go.

Jesteście powołani

201

Śmiało ♩. = 46-66

(Mężczyźni)

1. Jes - teś - cie po - wo - ła - ni, by Bo - gu słu - żyć tu,
 2. Niech pró - żne, złe am - bi - cje nie spla - mią myśl - li wam,
 3. I waż - cie ka - żde sło - wo i myśl, i ka - żdy czyn,

Ka - płań - stwo Swe wam na - dał, więc wier - ni bądź - cie Mu.
 Niech ka - żdy z was w świę - toś - ci na swo - im miej - scu trwa.
 Z mo - dli - twą kroc - cie w praw - dzie, by ka - żdy god - ny był.

I głos - cie wśród na - ro - dów tej e - wan - ge - lii wieść,
 U - śpio - nym głos - cie lu - dom, wasz głos jak trą - by dźwięk:
 Duch Świę - ty wam po - ka - że, któ - rę - dy ma - cie iść,

Niech pły - nie z gór - skich szczy - tów zba - wie - nia sło - dka pieśń.
 „Już na spo - tka - nie z Bo - giem czas przy - go - to - wać się!”
 Zba - wi - ciel przy was bę - dzie przez wszy - stkie wa - sze dni.

4. Bóg was pobłogosławi, On światło wiary ma,
 Wręczy koronę chwały i życie wieczne da.
 Przyjdziecie do Syjonu, staniecie wszyscy wraz,
 Radości przeogromnej nadejdzie wtedy czas.

O starsi Izraela

(Mężczyźni)

Śmiało $\text{♩} = 60-76$

1. O star - si I - zra - e - la, już nad - szedł ten czas,
2. Do pra - cy przy żni - wach nie - wie - lu jest nas,
3. I pój - dziem wśród bied - nych jak daw - niej nasz Wódz,

By pra - wych spro - wa - dzić, Ja dziś wzy - wam was,
Lecz jed - ność i wia - ra do - da - ją sił nam.
Wśród gło - dnych, zię - bnię - tych i stru - dzo - nych dusz.

Z pu - sty - ni czy łą - dów, z gór świa - ta i mórz.
My ziar - no zdo - ła - my od - dzie - lić od plew,
Ich ser - ca o - grze - jem no - wi - ną, co dał

Ich miej - sce w Sy - jo - nie go - to - we jest już.
Z nie - wo - li ich wyr - wać, gdzie le - je się krew.
I wska - żem, gdzie Sy - jon, jak wiecz - nie żyć tam.

Ze - gna - my Ba - bi - lon, ze - gna - my go wraz,

E - fra - i - ma gó - ry cze - ka - ją tam nas.

Moc, której Bóg udzielił nam

203

(Mężczyźni)

Śmiało ♩ = 100–120

1. Sła - wa, pie - niądz, za - szczyt świa - ta - nie o - two - rzą nie - ba bram.
2. Dla nas zbro - ją jest ka - płań - stwo, któ - re dzie - ży Chry - stus, Pan.
3. Kro - czmy na - przód nie - za - chwia - nie, wy - peł - niaj - my ro - lę śwą.

Wie - czny ho - nor moc przy - nie - sie, któ - rej Bóg u - dzie - lił nam.
Bą - dźmy go - dni, a Duch Świę - ty po - pro - wa - dzi w ży - ciu nas.
Słu - żmy wie - rnie w tym ka - płań - stwie, cno - tą po - ko - naj - my zło.

Muzyka i słowa: John Craven, 1929–1993. © 1985 IRI

Hymn można śpiewać w kanonie bez podziału na głosy,
rozpoczynając co dwa takty.

Nauki i Przymierza 121:34–46

Nauki i Przymierza 107:1–4

O wy, synowie Boga

Śmiało $\text{♩} = 63-80$

(Mężczyźni)

1. By gło - sić na-dszedł czas, o wy, sy - no - wie Bo - ga,
 2. U - słysz - cie Je - go głos, o za - gu - bio - ne ow - ce.
 3. Po - ku - ta o - raz chrzest dla od - pusz - cze - nia wi - ny,
 4. Gdy kre - su doj - dzie ból i skoń - czą się cier - pie - nia,

Ka - plań - stwo wa - sze jest, zgro - ma - dzić lud już po - ra.
 Swych bło - go - sła - wieństw moc o - de - brać czas już nad - szedł.
 Duch mo - cą na - tchnie was, w jed - no - ści wa - sze si - ły.
 Po - zna - cie szczę - ścia smak, cze - ka - jąc Zmar - twych - wsta - nia.

O - sta - tnych dni wszak pra - cą jest I - zra - el ca - ły zeb - rać wnet
 Pro - ro - ctwa daw - ne wiesz - czą, że Pan zgar - nie was pod skrzy - dła Swe
 Po - kor - nych mo - dlitw stu - cha Pan, Cię - ża - ry wa - szych trosk On zna,
 A po - tem z Nim mo - że - cie być, W nie - biań - skim do - mu ra - zem żyć

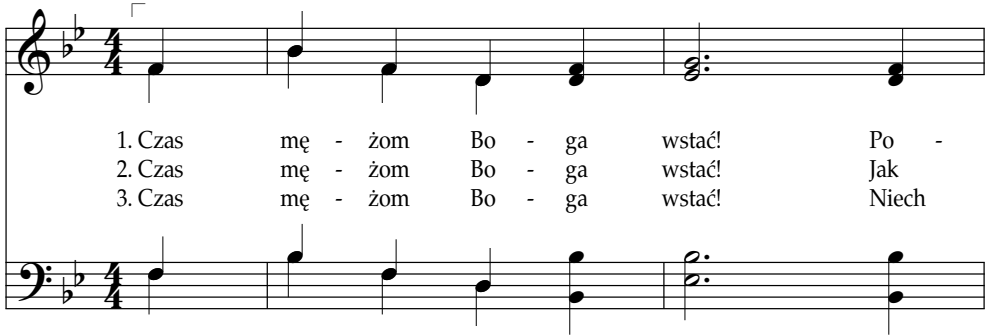
I przy - wieść do Sy - jo - nu, by dać Zbaw - cy cześć.
 I weź - mie do Sy - jo - nu, by dać Zbaw - cy cześć.
 Pro - wa - dząc do Sy - jo - nu, by dać Zbaw - cy cześć.
 Przez ty - siąc lat w Sy - jo - nie, by dać Zbaw - cy cześć.

Czas mężom Boga wstać

205

Majestatycznie ♩ = 88–100

(Mężczyźni)

1. Czas mę - żom Bo - ga wstać! Po -
2. Czas mę - żom Bo - ga wstać! Jak
3. Czas mę - żom Bo - ga wstać! Niech

rzu - cić bła - hy stan, Swe ser - ce, si - łą,
je - den zgod - ny chór, Bra - ter - stwa dzie - ło
lu - dzka zda - ża brać, Gdzie Sy - na Je - go

du - szę dać, By Kró - lem był nam Pan.
za - cząć już, Za - koń - czyć grzesz - ny spór.
wie - dzie ślad, Czas mę - żom Bo - ga wstać!

Z przekonaniem ♩ = 66-80

Melodia

1. Bra - cie, pa - nuj dziś nad so - bą. Niech po -
 2. Choć o - szczer - stwa nie u - ci - chną i u -
 3. Gdy nie - szczę - ście cie - bie drę - czy, smu - tek

ry - wca du - sza twa Wię - cej już nie rzą - dzi
 de - rzą z wszy - stkich stron, Nie za - stę - puj wia - ry
 w ser - cu two - im tkwi, Pan twój u - myśł wnet u -

Melodia

to - bą, lecz mą - dro - ści po - słuch da. Bra - cie,
 py - cha, pra - wda to je - dy - na broń. Nim o -
 le - czy i o - su - szy za - lu łzy. Na - wet

pa - nuj dziś nad so - bą, chło - dny u - myśł si - łą
 są - du się po - dej - miesz, ro - zważ w ser - cu ka - żdy
 gdy świat z cie - bie szy - dzi, bli - scy o - cze - mnia - ją

twą. Żą - dze niech cię nie znie - wo - łą, prze - sła -
 fakt. Ba - daj wszy - stko w Bo - ga świe - tle, byś nie
 cię, Duch mą - dro - ści niech cię wie - dzie, gniew swój

Melodia

nia - jąc wi - zję mgłą.
 na - zwał do - brem zła. Bra - cie, pa - nuj dziś nad
 pod kon - tro - łą miej.

so - bą. Niech po - ry - wca du - sza twa Wię - cej

już nie rzą - dzi to - bą, lecz mą - dro - ści po - słuch da.

4. W prawdzie tej pokładaj wiarę,
 że najlepszym sędzią czas.
 Więcej wart jest czełk wytrwały
 niż zdobywca wielkich miast.
 Umysł zacny i szlachetny,
 pełen uczuć, zawsze żyw,
 Miłosierdziem go przepętnia
 ewangelii boski wpływ.

5. W sercu twym niech pokój gości,
 wzmocnij je przeciwko złu.
 Niech nie będzie źródłem troski,
 lecz ostoją w każdym dniu.
 Stawiaj każdy krok z rozwagą,
 pod kontrolą siebie miej.
 Niegodziwość życia plagą,
 światła ścieżką kroczyć chciej.